

Bacheloroppgave:

Støtt en underdog

FORFATTER (E) : Magnus Jahren og Lars Andreas Iversen

Dato : 18.05.2010

Støtt en underdog

[Support your underdog]

Magnus Jahren og Lars Andreas Iversen

Hovedoppgave
Bachelor i medieproduksjon
20 studiepoeng
Gjøvik
Mai 2010

Sammendrag

Tittel:	Støtt en underdog
Nr/Dato:	01 / 20. mai 2010
Forfatter(e):	Magnus Jahren og Lars Andreas Iversen
Veileder(e):	Odd Christian Hagen
Oppdragsgiver:	Høgskolen i Gjøvik
Kontaktperson(er):	Terje Stafseng
Nøkkelord:	Filmstøtte, filmfinansiering, filmbransjen, underdogs
Antall sider:	56 (121 sider inkl. vedlegg)
Antall vedlegg:	13
Tilgjengelighet:	Åpen
Abstrakt:	Denne rapporten inneholder beskrivelsen av en prosess, basert på problemstillingen; Hvilke midler trenger vi for å gjennomføre produksjonen av en langfilm, basert på manuskriptet «Underdogs», for et kommersielt nivå og med hvilken metode kan to underdogs skaffe til veie de nødvendige midler, og klargjøre prosjekt til videre produksjon? Der vi har sett på mulighetene for planlegging av søknad, alternativ fremgangsmåte og medieproduksjon. Målet har vært å dokumentere våre erfaringer og dele dem med leseren. Fremgangsmåten har vært basert på tett samarbeid i gruppen, men også individuell delegering av arbeidsoppgaver. Leseren vil gjennom rapportens løp, få innsikt i vår oppfatning av hvordan man kommer seg opp og frem i norsk filmbransje. med søknad om økonomisk støtte til videre produksjon som hovedfokus. Våre funn gjennom arbeidet med denne hovedoppgaven er at vi som søkere, ikke på alle punkter oppfyller de krav som er gitt av Norsk Film Institutt (NFI), men vi vil gjennom oppgaven drøfte alternative metoder for å kunne realisere en filmatisering av et manuskript man er i besittelse av.

Summary

Title:	Support your underdog
No/Date:	01/20. may 2010
Author(s):	Magnus Jahren and Lars Andreas Iversen
Supervisor(s):	Odd Christian Hagen
Employer:	Gjøvik University College
Contact person(s):	Terje Stafseng
Key words:	Film support, film finance, the business, underdogs
Pages:	56 (121 pages incl. attachments)
Attachments:	13
Availability:	Open
Abstract:	This report contains the description of a process, based on the problem; what kind of resources do we need to accomplish the production of a feature film, based on the manuscript "Underdogs", on a commercial level? Further, how can two "Underdogs" provide the necessary resources for the task, and prepare the project for continuing production? What we have been focusing on is the possibility that lies within: planning the applications, alternative approaches and media production. The aim has been to document our experiences and share them with the reader. The procedure has been based on a close cooperation in the group, but also individual delegation of tasks. The reader will, through the report, get an insight in our understanding of how to get themselves up coming in the Norwegian Film Industry, with the main focus on applications for financial support to continuing production. Our main conclusion after working with this project, is that we as applicants do not meet all the requirements given by Norwegian film Institute, but we will through the report discuss alternative methods to get to realize filming of a manuscript you have in your possession.

Forord

Vi er to studenter som snart er ferdig med vårt tredje år på Høgskolen i Gjøvik. I løpet av tiden vi har vært her, har vi studert emner som trykksaksproduksjon, multimedieproduksjon, medierett, grunnleggende prosjektledelse, med flere. Vi har begge to vært mest opptatt at videoproduksjon gjennom studieløpet, og så på bacheloroppgaven som en god mulighet til å dykke dypere i emnet.

Oppdragsgiver er Høgskolen i Gjøvik, med Terje Stafseng som kontaktperson. Oppgaven vår ble basert på et ønske om innblikk i hvordan man skal gå frem i det norske filmmiljøet for å få filmatisert et manus man har i sin besittelse. Magnus skrev, med veiledning av Odd Christian Hagen, et manuskript som en del av hans fordypningsoppgave, høsten 2009. Vi ønsket å bruke det som utgangspunkt videre. Vår oppgave var å kartlegge hva slags midler vi hadde bruk for og hvordan vi kunne skaffe dem for å gå i gang med en større filmproduksjon.

Underveis i prosessen fikk vi god hjelp fra vår veileder Odd C. Hagen. Dette var blant annet til å se alternative løsninger og muligheter. Han sørget også til tider for at vi har holdt en stødig kurs mot målet vårt, og ikke ble avsporet av mindre viktige saker. Vi setter veldig stor pris på hans engasjement og kompetanse, og ønsker å takke han for all veiledning han har gitt oss.

Det ble i løpet av semesteret produsert en promofilm. Vi ønsker å takke alle involverte i denne produksjonen: Odd C. Hagen, Bjørn Henrik Nilsen, Serban von Vinatoru, Gretel Mari Braaten, Michael Torød, Raymond Lorentzen, Gisle Hauge Levang, Marius Slåtsveen, Christian Waatland og Petter Kværnum. Musikken er produsert av Lars Andreas, sammen med sine gamle bandkompiser Henrik Sandåker Tangen, Jakob Vennerød og Leiv Martin Green, så vi ønsker også å takke disse for tillatelse til å benytte låtene.

Vi var veldig heldige og fikk låne innspillingslokasjoner av våre gode venner Caroline Med Bjørnstad og Karen Marlene Reinertsen, folkene på San Marinos og eieren av Bruktboka i Gjøvik. Til slutt ønsker vi å takke Høgskolen i Gjøvik for generelt god hjelp og utlån av utstyr.

Innhold

1	INNLEDENDE DEL	9
1.1	TEMA/FOKUSOMRÅDE	9
1.2	MÅLGRUPPE OG AVGRENSNING	10
1.3	STUDENTENES FAGLIGE BAKGRUNN	10
2	HOVEDDEL	11
2.1	KILDER OG METODE.....	11
2.2	UTSTYR	11
2.2.1	<i>Kameraet</i>	12
2.2.2	<i>Mikrofonen</i>	13
2.2.3	<i>Mac Pro</i>	14
2.2.4	<i>Programvare</i>	15
2.3	SØKNADEN.....	15
2.3.1	<i>Gjennomføring</i>	15
2.3.2	<i>Kalkyle</i>	18
2.3.3	<i>Markedsstrategi</i>	20
2.3.4	<i>Filmens fokus og salgspotensial</i>	24
2.3.5	<i>Merkevaren Pes?</i>	25
2.3.6	<i>Filmens tittel</i>	26
2.3.7	<i>Prosjektplan</i>	27
2.4	TRAILER/PROMO PRODUKSJON	31
2.4.1	<i>Manusutviklingen og befarings</i>	31
2.4.2	<i>Planlegging og kjøreplan</i>	34
2.4.3	<i>Innspilling</i>	35
2.4.4	<i>Post-produksjon</i>	38
2.4.5	<i>Nye opptak</i>	39
2.4.6	<i>Fargekorrigering</i>	39
2.4.7	<i>Ferdigstilling</i>	39
2.5	FILMSTØTTE I MEDIENE.....	40
2.6	ALTERNATIV GJENNOMFØRING OG PUBLISERING.....	45
2.6.1	<i>Produksjon og gjennomføring</i>	45
2.6.2	<i>Alternativ publisering</i>	47
2.6.3	<i>Alternativ finansiering</i>	47
3	AVSLUTTENDE DEL	49
3.1	ERFARINGER	49

3.2	RESULTATER.....	50
3.3	KONKLUSJON.....	51

1 Innledende del

1.1 Tema/fokusområde

Rapporten er strukturert etter den mal som er utformet av Høgskolen. Vi har valgt å dele inn de enkelte oppgavene i egne overskrifter, som for eksempel trailer/promo, den generelle søknad m/markedsstrategi, kalkyle og lignende. På den måten skal det være lettere å finne frem til hva som er skrevet hvor.

I begynnelsen av prosjektet ønsket vi å fokusere på de krav Norsk Filminstitutt har gitt til søknad om økonomisk støtte til spillefilmproduksjon (NFI, 2009). Det viste seg at vi ikke tilfredsstilte de krav som er satt til søkere, så vi så oss nødt til å endre fokusområde. Kravene var at søkerne eide et aksjeselskap, og at minst en av søkerne hadde vesentlig erfaring fra en større spillefilm (NFI2, 2009). Vi så på alternative løsninger, og bestemte oss for å søke interesse hos etablerte produksjonsselskaper som tilfredsstilte kriteriene gitt av NFI. Vi håpet dette skulle gi oss den tyngden vi trengte i videre søknadsprosess. For å tiltrekke oss produksjonsselskapenes interesse ville vi fortsatt gjøre lurt i å arbeide med flere av de kravene NFI stilte til søknader, slik som å ha en klar markedsstrategi og en godt utarbeidet kalkyle. I tillegg måtte vi opprette kontakt med aktuelle samarbeidspartnere.

Senere i oppgaven skulle det vise seg at det var liten interesse for prosjektet, av forskjellige grunner. Fokuset derifra ble å se på hvordan vi kunne gjennomføre prosjektet billigst mulig. Hvordan gjennomføre innspillingen av en hel spillefilm, basert på ren dugnadsånd og hardt arbeid?

Da vi gikk i gang med bacheloroppgaven formulerte vi problemstillingen på denne måten:

Hvilke midler trenger vi for å gjennomføre produksjonen av en langfilm, basert på manuskriptet «Underdogs», for et kommersielt nivå og med hvilken metode kan to underdogs skaffe til veie de nødvendige midler, og klargjøre prosjekt til videre produksjon?

Problemstillingen ble utviklet med et ønske om å klargjøre hvilke forhold to uerfarne studenter befinner seg i når de ønsker å gå i gang med produksjon av en spillefilm.

1.2 Målgruppe og avgrensning

Rapportens målgruppe er studenter som studerer film- og videoproduksjon, potensielle investorer for videre utvikling av spillefilmen, våre sensorer, og andre likesinnede som befinner seg i tilsvarende situasjon som oss. Vi ønsker å kommunisere profesjonelt med leseren, slik at budskapet skal komme tydelig frem. Da målgruppen er tydeliggjort vil vi understreke at enkelte utdypninger er utelatt. Dette er fordi vi mener noe av informasjonen må kunne anses som generell kunnskap i målgruppen, mens annet er utelatt fordi vi mener det ikke er relevant for oppgaven. Eventuelt noe som ligger på et høyere akademisk plan enn det målgruppen omfatter.

Ved å lese gjennom vår rapport kan leseren kanskje spare seg for unødvendig tidsbruk og potensielle utgifter, hvis målet selv er å søke støtte til filmatiseringen av et manuskript.

1.3 Studentenes faglige bakgrunn

Vi har begge erfaring med videoproduksjon fra videregående og de tre siste årene på Høgskolen. I løpet av studietiden har vi blant annet vært med på produksjon av musikkvideo, kortfilm for barn, filming av event og områdevideoer til NM. Vi har også tatt på oss videoprojekter utenfor skolen. Dette har vært prosjekter som produksjon av reklamefilm, fluefiskefilm, konsertopptak, musikkvideo, kokkeprogram, bursdagsfilm og streaming av et større arrangement.

2 Hoveddel

2.1 Kilder og metode

Gruppen har gjennom bacheloroppgaven hatt kontakt med hverandre tilnærmet hver dag. Vi har kontinuerlig fordelt arbeidsoppgaver. Mye av tiden har gått til innsamling av informasjon. Ingen av ressursene vi kom over kunne gi oss konkrete opplysninger om hvordan vi skulle gå frem innen alle aspekter ved oppgaven. Vi fikk altså ikke tak i noen nedskreven veiledning på hvordan vi som ferske filmskapere skulle gå frem for å skaffe midler til innspilling av manuskriptet.

Internett har vært en stor ressurskilde for oss. Mye av informasjonen vi lette etter var opplysninger gitt på nettstedene til forskjellige organisasjoner, og fantes ikke i noen litterære verker. Med avanserte søkefunksjoner, som søkemotoren til Google, fant vi frem til artikler og innlegg som omhandlet relevante temaer. Disse tekstene vil bli referert til underveis i teksten. I tillegg til internett har vi flere ganger kontaktet personer via telefon, blant annet da vi innhentet priser til kalkylen vår.

Da studiet vårt ikke har omfattet markedsføring og økonomi, er dette fagområder vi har måttet tilegne oss nye kunnskaper.

2.2 Utstyr

Til produksjon av bacheloroppgaven har vi brukt utstyr fra skolen. Vi har brukt noen Mac Pro til internett, tekstforfetting i Word, redigering i Final Cut Pro, fargebehandling i Color og komprimering i Compressor. Til promoen benyttet vi et av skolens kameraer, et Panasonic AG-HVX200.

Lyden ble tatt opp med en stereo kondensatormikrofon med regulerbart fokusområde. I enkelte av scenene brukte vi en 600 Watt videolampe og tre lamper på 200 Watt.

2.2.1 Kameraet

AG-HVX 200 er et digitalt videokamera som har mulighet til å lagre direkte på et minnekort av typen P2. Dette er et veldig raskt lagringsmedium som åpner for overføring av store datastrømmer. Kameraet har mulighet til å ta opp video i HD-formater. HD står for "High definition" og representerer blant annet oppløsningsforholdene 1280x720 og 1920x1080, som begge er etablerte formater innen film og TV. (Leirpoll, 2005 s. 162)

Et videokamera som AG-HVX200 slipper inn lys gjennom kameraets linse, i dette tilfellet en Leica Dicomar linse. Lyset treffer så en linse som deler opp lyset i fargene rød, grønn og blå, og sender disse i hver sin retning. De fargede lysstrålene treffer så hver sin CCD-brikke. CCD-brikkenes oppgave er å konvertere lyset til elektroniske impulser. Hver CCD-brikke har som oppgave å behandle enten fargen rød, grønn eller blå. Ved å gjøre det på denne måten oppnår man mer informasjon og høyere presisjon i hvert enkelt fargepunkt. Verdien som produseres overføres til et lagringsmedium, som tape eller minnekort. Enkelte andre kameraer har også mulighet til å lagre dataene på interne eller eksterne harddisker.¹

De mest kjente alternativene til 3CCD-systemet er enkel CCD og CMOS. Enkel CCD er nødt til å behandle alle fargene på samme brikke, noe som krever veldig mye av bildebrikken, og vil derfor ikke gi like godt resultat som 3CCD-brikkesystemet. CMOS har generelt sett dårligere bildekvalitet, men bruker ikke like mye strøm som CCD-brikken. Kvaliteten på CMOS-brikkene har bedret seg med årene, så kvaliteten vil med tiden kanskje bli like god som CCD-brikkene.

Panasonic AG-HVX200 er et semi-pro videokamera. Det vil si at det befinner seg i en klasse mellom profesjonelle kameraer og konsumerkameraer. Dette er en klasse som gir større muligheter for manuelle innstillinger enn konsumergruppen, samtidig som det er relativt lett å håndtere. Kameraene er som oftest så små at de kan brukes i situasjoner hvor større videokameraer er uhåndterlige, som på snowboard, på en motorsykkel og inne i en bil.

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Three-CCD_camera

De pleier likevel å være større enn konsumerkameraene, som er så små at det ikke er plass til enkel betjening av manuelle innstillinger. Semi-pro videokameraer brukes ofte i ekstreme TV-produksjoner som i «Livsfarlig fangst» og «Storm Chasers», som er to TV-serier som sendes på Discovery Channel. Kameraene er også ofte brukt i ekstremспортvideoer som skate- og BMX-videoer. Påstandene er basert på egne observasjoner, da kameraoperatørene har en tendens til å filme hverandre.

Kameraet vi benyttet er altså godt nok for TV, og slik vi ble fortalt av en filmfotograf, Håvard André Byrkjeland, så kan det også benyttes til innspilling av en spillefilm. Kvaliteten på bildene er riktig nok ikke like teknisk gode som profesjonelle digitale filmkameraer, men det er godt nok til vår bruk. I problemstillingen vår poengterer vi at vi er underdogs, altså ikke profesjonelle. Vi er heldig som har tilgang til det utstyret skolen disponerer, men vi tror nok promoen vi produserte ville hatt et tilnærmet likt utseende om vi benyttet et konsumerkamera.

2.2.2 Mikrofonen

Vi bestemte oss tidlig for at vi skulle benytte en shotgun-mikrofon. Det er en retningsbestemt mikrofon som ofte brukes sammen med en mikrofonbom. Mikrofonbommen gir oss muligheten til å komme nærmere lydkildene, uten å eksponeres for kameraet.

Vi har valgt å omtale tre forskjellige typer mikrofoner: dynamiske, kondensator og bånd. De dynamiske brukes ofte som håndholdte mikrofoner, da de ikke er så følsomme for støy produsert ved håndtering av mikrofonen. Dynamiske mikrofoner er ikke så følsomme generelt, så trenger derfor relativt kraftig lydtrykk for å reagere. Slike mikrofoner brukes derfor oftest som nærfeltsmikrofoner. De er heller ikke avhengig av strøm for å fungere, slik som kondensatormikrofonene. Kondensatormikrofoner er stort sett meget følsomme, og brukes derfor ofte i filmproduksjon når mikrofonen må være langt unna lydkilden. Et problem med kondensatormikrofoner er at de også lett tar opp ulyder ved håndtering av mikrofonen. Mikrofonene festes av den grunn ofte i noe som kalles en shockmouth, en rigg som demper alle bevegelser, og dermed reduserer mikrofonstøy. Kondensatormikrofonen er avhengig av strømforsyning for å fungere. Mikrofonen kan enten mates med 48V fra kameraet, gjennom XLR-ledningen, eller den kan drives av et internt batteri.

Båndmikrofoner var uaktuelle til vår bruk da de er veldig skjøre. De brukes derfor stort sett som bordmikrofoner, blant annet i radio. Fordelen med dem er at de har en veldig flatt frekvensrespons og spenner over et bredt frekvensspekter. På grunn av mekanikken er signalet den sender veldig svakt, og bør derfor suppleres med en forsterker. Det finnes flere mikrofontyper enn dette, blant annet kullkornmikrofoner som ble benyttet i eldre telefoner, men slike typer er lite aktuelt i vårt prosjekt, da de ikke er bedre egnet enn alternativene. (Owsinski, 2005)

Mikrofonvalget vårt falt på en stereo kondensatormikrofon. Modellen bestod av tre mikrofoner, og hadde output for to signaler, noe som gav oss muligheten til å bruke stereo. Det vil gi et mer troverdig lydbilde, da lydkilder som befinner seg til høyre i bildet vil dominere i høyre høytaler, og mindre i den venstre. Modellen vi benyttet hadde også mulighet for å justere følsomheten på sidene av mikrofonhodet, noe som sikret oss bedre kontroll. Om det var mye forstyrrende omgivelseslyd kunne vi snevre inn fokusområdet, slik at vi ikke fikk med så mye sjenerende ulyder.

Vi vurderte også dynamiske mygger, men vi synes disse gir en innestengt lyd, trolig grunnet ujevn og smal frekvenskurve. Vi ville også vært nødt til å passe på at de ikke var synlige for kameraet.

2.2.3 Mac Pro

Til videoredigering benyttet vi skolens nye Mac Pro-maskiner. Disse har åttekjerners prosessorer, 16 gigabyte minne, kraftige 3D-kort og gode skjermer med høy kontrast. Med slike spesifikasjoner var det få hardware-elementer som kunne ødelegge arbeidsflyten vår. Skjermene var, etter det vi fikk høre, ikke kalibrert, noe som kunne føre til at vi ikke jobbet med de riktige fargene. Vi satset på at fabrikkinnstillingene var gode nok, noe som viste seg å gi et akseptabelt resultat. De nye maskinene hadde bare inngang for firewire 800, og ikke 400 som er den standarden som benyttes i det kameraet vi disponerte. Vi fant en kabel som gikk fra 4 pin firewire 400 til 9 pin firewire 800, og kunne dermed overføre videofilene. Senere fant vi ut at kameraet også kunne overføre via USB.

2.2.4 Programvare

Til redigering av videoopptakene brukte vi Final Cut Pro, heretter kalt FCP, et kraftig redigeringsverktøy som benyttes av flere store produksjonsselskaper. Det er et verktøy vi har benyttet gjennom hele utdanningen, så vi brukte ikke noe ekstra tid på å lære oss programmet. Vi var ikke fornøyd med mulighetene for fargekorrigering i FCP, og benyttet derfor Appels Color som er en del av Final Cut Studio 2-pakken. Color var lett å integrere i arbeidsflyten med FCP og gav oss mye større kontroll over fargestyringen enn hva FCP kunne tilbydd.

Compressor er et annet program i Final Cut Studio 2. Dette brukte vi for å komprimere videoen til egnet DVD-format. For å komprimere til egnede formater for nettbruk brukte vi FCP sin egen Quicktime Conversion.

2.3 Søknaden

Da vi begynte å formulere oppgaven hadde vi, som det står skrevet i vår forprosjektrapport, tatt utgangspunkt i en rekke retningslinjer for hva som kreves av Norsk Film Institutt til en fullverdig søknad. Vi var begge ganske usikre på veldig mange av punktene, så strategien vår besto hovedsakelig av samarbeid.

2.3.1 Gjennomføring

Vi gjorde først og fremst de punktene vi hadde under god kontroll som navn på prosjekt, prosjektets beskrivelse og det ferdige manuskriptet. Manuskriptet så vi på den tiden som ferdig, men dette er noe Magnus har videreutviklet i ettertid. Vi skrev ned en beskrivelse av filmen i form av en pitch. For oss var det viktig at denne pitchen skulle være effektiv i forhold til det å fortelle plottet på en effektiv måte. Dette var også en pitch vi så for oss at skulle ha en salgbar effekt, så den måtte i tillegg være fengende. Vi brukte god tid og tok for oss utviklingen ord for ord. Vi havnet til slutt på følgende beskrivelse av filmens historie:

«En strabasios biltur fra Oslo til Trondheim, med to alminnelige studenter, en besatt fluefisker og en illegal kamphund i bagasjen»

Linda er en student som er bosatt i Trondheim og er i en økonomisk knipe, da hun skylder noen kriminelle folk penger. For at hun skal bli kvitt gjelden får hun valget om å kjøre en illegal kamphund (Satan - senere omdøpt til Pes) fra Oslo til Trondheim, eller bli kvitt gjelden via prostitusjon. Hun velger det første alternativet og får hjelp av boren sin, Olaf, som er bosatt i Oslo. Olaf har ikke førerkort og får med seg Oskar på turen, ettersom han har førerkort. Oskar er livredd hunder og vet ikke at det er en hund det er snakk om, før det er for sent å snu. På veien plukker de opp en haiker ved navn Raymond som viser seg og være en besatt fluefisker som vil ha en avgjørende rolle i siste øyeblikk.

Denne pitchen testet vi ut på noen medstudenter som ikke kjente til historien, og vi fikk generelt god respons. Enten i form av tommel opp eller at folk påpekte at de kunne tenke seg å se den helhetlige filmen.

Den største utfordringen som fulgte var å utvikle den ferdige kalkylen, da vi ikke hadde noen særlig erfaring med et så omfattende budsjett som dette, det var derfor naturlig at vi angrep denne utfordringen i felleskap.

Vi endret litt på den felleskapelige metode, ved at vi delte opp utviklingen av markedsstrategien. Vi hadde vært i møte med veilederen vår Odd C. Hagen, da vi fikk innsyn i hvordan filmen Lange Flate Baller, heretter omtalt som LFB, hadde løst markedsstrategien med den produksjonen. Vi lot oss inspirere av produsentene bak denne filmen og tok utgangspunkt i tilsvarende avsnitt, som vi har beskrevet i underkapitlet om vår egen strategi i forhold til det å markedsføre spillefilmen Pes. Tittelbeskrivelse kommer i kapitlet om søknad og underkapitlet *filmens tittel*. Vi fulgte ikke LFB slavisk, da den produksjonen var i en helt annen situasjon. De hadde blant annet kontakt med Telenor i henhold til bruk av tilsvarende karakterer i reklamefilm.

Ettersom at vi definerte oss som to underdogs i denne oppgaven, betyr det at vi ikke har noen kontakter på det kommersielle marked. Dette var noe vi prøvde å skaffe oss, men etter noen ubesvarte henvendelser til ulike produksjonsselskaper og avslag la vi dette på is, av den hensikt at vi ikke hadde tilstrekkelig med tid. Dette er noe vi ville lagt et større fokus på, dersom dette ikke hadde vært en skoleoppgave. Vi valgte derfor å jobbe videre med oppgaven og den praktiske utviklingen.

Vi tok kontakt med Norsk Film Institutt i forhold til å skape en kontakt med dem tidlig i prosessen. Gjennom en telefonsamtale fikk vi beskjed om at vi ikke tilfredsstilte de kravene de hadde satt i form av en oppdatering av deres vilkår. For at man skal kunne bli tatt opp til vurdering må man som søker representere et eget aksjeselskap og stå inne for 25 prosent av det beløpet man søker om. Dette med 25 prosent var vi allerede observant på, men vi var ikke klar over at vi måtte være et registrert A/S som søker. Det stilles også krav til at minst en av søkerne må ha hatt en vesentlig rolle ved produksjon av en spillefilm. Dette er to vesentlige krav vi som underdogs ikke oppfyller, så allerede her hadde vi kommet frem til en del av konklusjonen på vår problemstilling.

Det var ingen grunn til å skrinlegge prosjektet, da vi måtte se på andre potensielle alternativer. Beskjeden om at vi ikke var kvalifiserte søkere tolket vi som en interessant utfordring, så vi gikk i gang med å se på de mulighetene vi hadde. Et alternativ var å gjøre ferdig søknaden, for så å engasjere et aksjeført produksjonsselskap og som hadde god erfaring med spillefilmproduksjon. De selskapene vi tok kontakt med angående dette, var blant annet Cinenord, Paradox og Fourandahalf. Responsen var enten negativ eller fravær av svar. Vi ringte i første omgang til de utvalgte selskapene, der vi fikk samme beskjed fra alle sammen. Vi skulle sende en e-post med det aktuelle manuskript. Vi kunne nok vært litt mer aktive og tatt ytterligere kontakt, der vi kunne forhørt oss om hva som skjer i forhold til å få et konkret svar over telefonen. I stedet forholdt vi oss passive, noe som er fryktelig negativt fra vår side. Slik vi har forstått bransjen, må man være frempå for å oppnå det resultatet man er ute etter. Hadde vi vært mer aktive i forhold videre kontakt med de selskapene vi hadde tatt kontakt med, kunne vi gjort et forsøk på å møte folk ansikt til ansikt. På den måten ville vi hatt muligheten til å ta førsteinntrykket til det neste steget. Vi kunne invitert produsenter hit til Høgskolen, slik at vi fikk muligheten til å regissere møtet. Vi kunne ha laget en presentasjon der vi gjør et forsøk på å selge oss selv og prosjektet vårt. Dersom en slik presentasjon hadde lagt igjen et sterkt, positivt inntrykk kunne vi hatt større sjanser for å få de nevnte produksjonsselskapene til å se at vi er seriøse og brenner for dette prosjektet, og at dette hadde resultert i videre samarbeid. Et A/S kunne representert vårt prosjekt for NFI. For å få til et slikt møte, måtte vi som nevnt vært mer aktive i forhold til videre telefonkontakt, og over telefon overbevise selskapets representant om at vi var verd å følge med på.

Det er et engelsk uttrykk som lyder som følger:
«The squeaky wheel gets the oil»²

² http://wiki.answers.com/Q/The_squeaky_wheel_gets_the_oil

Det som menes med dette uttrykket, er at den eller de personene som på en høylytt måte ber om oppmerksomhet er den som først får gjennomslag, fremfor de som forholder seg mer passive. Dette kan muligens virke uprofesjonelt, men dersom resultatet av denne aktive iveren etter oppmerksomhet skulle hatt et positivt resultat, er det først og fremst det som er viktigst. Man må allikevel analysere situasjonen for seg selv. For vår del er det viktig å ikke opptre uetisk ved at man for eksempel trækker på noen tær ved valg av fremgangsmåte.

2.3.2 Kalkyle

Et av kravene NFI hadde satt til innhold i søknaden var å presentere en kalkyle som inneholdt de utgiftspostene en gjennomføring av produksjonen ville generere. Vi begynte med å sette opp en ønskeliste over utstyr og rekvisitter vi ville ha med. Priser hentet vi fra diverse nettsteder. Vi brukte på dette stadiet minimalt med tid på å lete frem markedsprisene. Det var viktigere for oss å gjøre et grovt overslag, enn å finne det nøyaktige beløpet på hele prosjektet. Vi mente det var bedre søke om mer enn absolutt nødvendig, da det kan dukke opp situasjoner som øker prislappen på prosjektet. I et veiledningsmøte med Odd fikk vi innblikk i kalkylen som ble utarbeidet til produksjonen av den norske spillefilmen Pitbull Terje. Den inneholdt mange kategorier vi ikke hadde tenkt på, så det var en verdifull ressurs for oss. Ved neste veiledningsmøte tipset Odd oss om at vi kunne få tak i malen til kalkylen på NFI sitt nettsted. Vi fant kalkylen og begynte å fylle den ut. Det var et Excel-dokument med ferdigutfylte formler og kategorier. Dette effektiviserte jobben vår. Vi måtte bare finne ut hva vi trengte, og hva dette kostet.

Leie og kjøp av utstyr var det veldig greit å finne priser på, da mye lå på nett. Da vi skulle finne ut hvor mye det kostet med skuespillere ble det litt vanskeligere. Vi ringte skuespillerforbundet og fant ut at skuespillertariffene lå på deres nettsider (Norsk Skuespillerforbund, 2009), men at det var veldig vanlig å utarbeide individuelle avtaler med skuespillerne. Sentralborddamen kunne informere oss om at profilerte skuespillere ofte hadde lønnsavtaler som lå langt over tariffen. Vi bestemte oss for å plote inn prisene tariffen tilsa. Det var en enighet om at vi i utgangspunktet ikke ønsket å bruke noen rikskjent skuespillere i hovedrollene, så tallene ville kanskje ikke være så urealistiske. Vi mente filmen ville være mer troverdig om vi brukte skuespillere det ikke ble skrevet om i tabloidene hver eneste dag.

Vi kontaktet en filmfotograf, Håvard André Byrkjeland, over telefon og fant ut at stort sett alle som jobber på et filmsett enten har egne avtaler eller blir betalt etter tariffen som ligger ute på nettstedene til filmforbundet.no (Filmforbundet, 2008) Vi tenkte tariffene ville være en god rettesnor på hva prisene ville ende opp på. For å være på sikre siden benyttet vi beløpene som var oppgitt for dem med høyest ansiennitet. Byrkjeland kunne også opplyse oss om at det var veldig vanlig, med få unntak, at filmfotografene selv valgte B-fotograf, lydtekniker og lysmester. Det vil si at vi ikke stod så fritt til å velge dem vi selv ville. Det finnes nok flere fordeler enn ulemper med en slik ordning, da samtlige kjenner hverandre og kjenner til hverandres arbeidsmetoder. Som produsenter trenger vi heller ikke bruke så mye tid på å sy sammen et team som kan fungere godt sammen.

Tidlig i prosjektet vårt ble det klart av vi ikke kunne søke økonomiske midler fra NFI, så om vi ville gjennomføre produksjonen i stor skala ville vi være avhengig av et samarbeid med et produksjonsselskap. Dette selskapet ville sikkert hatt sine formeninger om hvilke kameramenn vi burde brukt. På grunn av usikkerhetene synes vi det var best å ta utgangspunkt i tariffene.

Da vi skulle bestemme oss for kamera til produksjonen hadde vi ikke mye å referere til. Det mest avanserte kameraet vi hadde håndtert var AG-HVX200. Vi hadde hørt at RED One var et bra digitalt filmkamera. Byrkjeland påpekte at dette kameraet var greit nok, men langt i fra det beste du kunne få innen digital film. Han hadde nettopp kjøpt et selv, så det var ikke det at han prefererte de kameraene han selv eide. Det å ordne leie av kamera og operatør som en pakke var ikke uvanlig ifølge Byrkjeland, så det kunne være et alternativ til potensielle utleiery. For å gjøre det litt enkelt tok vi utgangspunkt i å leie fra Storyline Studios, da vi ikke visste hvilken kameramann vi ville benytte.

Underveis i prosessen fant vi ut at produksjonen ville ende på flere millioner kroner, så vi så det som unødvendig å fortsette med innhenting av priser, da det ikke vil være mulig å oppnå noe eksakt beløp. Da vi fikk vite at vi ikke kunne søke pengestøtte fra NFI mistet vi motivasjonen til å finspicke alle detaljer i pre-produksjon. Vi så for oss at et produksjonsselskap ville ta over stort sett alle arbeidsoppgavene, og ikke tørre å satse på to uerfarne studenter i så viktige roller som regi og foto. Det kan hende produksjonsselskapet ville sett muligheten til å gjennomføre en billig produksjon, men vi tror allikevel ikke vi ville fått viktigere roller enn produsentassistenter. Det er absolutt ikke noen dårlige posisjoner på et filmsett.

Man kan da ta til seg en del lærdom og erfaringer, og dermed benytte det som et springbrett inn i bransjen. Lars mistet likevel identiteten til produktet da hans engasjement trolig ikke ville føre til en vesentlig utforming av det endelige resultat. Magnus hadde skrevet manuset, så han var fortsatt interessert i å se historien visualisert, men motivasjonen hans falt også da vi ikke kunne få noen direkte støtte av NFI. Vi begynte å se for oss at forarbeidet til produksjonen ville være av mindre betydning, da produksjonsselskapet vi eventuelt fikk en avtale med ville følge deres standard prosedyrer. Ved forsøk på å opprette kontakt og avtale med et produksjonsselskap kunne det vært et godt hjelpemiddel å legge frem et budsjett som viste hva filmen kom til å koste. Vi så det likevel som unødvendig å utarbeide hele kalkylen, da produksjonen teoretisk sett kan gjennomføres for nesten hva som helst. Den kan trolig produseres for 100 000 kr, og den kan produseres for femti millioner. Forskjellen til slutt ligger i uttrykket. Om vi skulle få med oss et produksjonsselskap på laget, ville nok de ha en formening om hva de ønsket å legge i prosjektet.

NB! Vi velger å ikke publisere Pitbull Terjes kalkyle, da vi ikke sitter inne med rettigheter til å foreta slike handlinger.

2.3.3 Markedsstrategi

En av de retningslinjene som var gitt av NFI i forhold til søknad om økonomisk støtte til spillefilmproduksjon, var at vi måtte sette opp en tydelig markedsstrategi. Denne strategien gikk ut på hvordan vi ville plassere filmen på det kommersielle marked, i forhold til økonomiske avkastninger. Vi måtte se på hvordan vi kan nå ut til et potensielt publikum for å skape en interesse og et engasjement blant folk som vil se en litt alternativ film.

Den hovedsaklige markedsstrategien for filmen Pes, er i første omgang å gi publikum en fartsfylt opplevelse som skal dreie seg om god underholdning. Målet er å skape en *snakkis*, der målgruppen selv skal spre ordet om en litt annerledes film, fortalt på en litt særegen måte. Inspirasjonen er andre norske filmer som i senere tid har handlet om nettopp dette med fokus på ren underholdning. Filmer som Kill Buljo, Død Snø, Tomme Tønner o.l. Dette med god underholdning på en særegen metode, vil være første og viktigste prioritering med videre produksjon av spillefilmen Pes.

Filmer som Kill Buljo og LFB har i førproduksjon laget promofilm i forhold til det å skape en interesse for det endelige produkt.

En promofilm skal trigge et engasjement hos den gitte målgruppe, for å legge interessen til rette for å forsterke argumentet for videre produksjon til hovedprosjekt.

Vi lot oss inspirere av denne type metode og produserte en promo/trailer basert på langfilmens manusskript, der vi viser til det ønskelige formatet vi ser for oss i det ferdige produktet. Traileren skulle presentere en unik måte å fortelle film på, med særegent fotografi, klipperytme og lignende.

En av hensiktene med en slik promofilm var i første omgang å vise den for et testpublikum, slik at de kunne gi oss en skriftlig vurdering i form av et tilbakemeldingsskjema. For så å basere denne type tilbakemelding i henhold til videre planlegging av selve hovedprosjektet.

En testgruppe vil i all hovedsak være dominert av den gitte målgruppe, men også andre, for å dekke et mer helhetlig publikum. Dette kan være smart, i forhold til det å teste trailer på folk som ikke blir definert i den tenkte målgruppe. Dette kan bety at målgruppen stemmer slik vi ser for oss at den gjør, eller at målgruppen har potensial for et bredere publikum. På den måten kan vi se om målgruppen er korrekt eller enda større, dersom det gir et positivt syn hos testgruppe.

Etter at vi hadde produsert trailer/promo gikk vi i gang med en utforming av et spørreskjema, der vi på en enkel og grei måte, kunne få innhentet informasjon om publikums reaksjon på filmen.

Vi fikk ikke gjennomført denne testvisningen, da det viste seg at vi brukte litt lenger tid på promo/trailer-produksjon. Vi har også i løpet av utviklingen bestemt oss for å fokusere på selve hovedoppgaven. Det var synd tiden ikke strakk til, da en slik gjennomføring av testvisning kunne vært et godt verktøy i forhold til den markedsrelaterte undersøkelsen. Vi har allikevel valgt å publisere traileren på nettsteder som Norsk Film Forum og Youtube. Her er det muligheter for å kommentere filmen i kommentarfeltet. Dette er tilbakemeldinger vi har valgt å ta med oss videre. På Norsk Film Forum fikk vi en tilbakemelding bare et par timer etter den var blitt publisert, der en med brukernavnet StianSvendsen kommenterer:

«Jeg synes fotoet var ganske kult. Traileren ble litt kjøp med så mye dialog og det ble en veldig ensporet trailer.

Dere har vel mer enn dialog å by på? Ellers synes jeg det så ganske greit ut. Denne type trailer burde kanskje hatt en raskere rytme. Kommer filmen?»³

Vi ser oss ganske enig i hva denne personen sier, etter å ha fått et ærlig objektivt syn på den. Ettersom at innlegget avsluttes med den gitte spørsmålsformuleringen om filmen eventuelt kommer, ser vi som et positivt tegn. Hadde det ikke vært noen interesse om å få se mer, ville nok vedkommende latt være å spørre. Det er nå slik vi tolker det.

For å få bruk for spørreskjemaet vi utarbeidet, kunne vi publisert det på nett sammen med den publiserte traileren ved å be de som er interessert, fylle ut dette.

Det finnes en rekke markedskanaler som kan tas i bruk for videre markedsføring av den produserte filmen. Kanaler som Youtube og Norsk Film Forum er nevnt. Dette er kanaler som er gratis, der det eneste som kreves er at man oppretter en konto man publiserer fra. Dette er mer gunstig for vår situasjon, da vi ikke har noen egenkapital til å drive kostbar markedsføring. Sosiale nettverk som Facebook, Myspace, Twitter, Nettby og lignende er også aktuelle plattformer for gratis markedsføring. På Facebook kan vi for eksempel opprette en relevant gruppe der vi inviterer så mange som overhode mulig og i tillegg oppfordrer andre til å invitere videre. Hypotetisk kan man tenke seg at man har to hundre kontakter på Facebook. Alle disse blir invitert, og en på kontaktlisten din har tusen kontakter som han/hun inviterer til den opprettede gruppen. Dersom dette ville gjelde de to hundre første og flere oppfordret til å engasjere seg i gruppen, så vil man ha spredd informasjonen til veldig mange mennesker. Det er fortsatt nevneverdig at dette er gratis markedsføring. Facebook vil også gjøre det mulig å henvende seg direkte til filmens målgruppe. Hvis man gjennom en slik markedsføring hadde klart å oppnå et større engasjement, ville dette vært interessant for potensielle investorer som ser dette engasjementet og ser muligheten for å være med å utvikle filmproduksjonen. Film koster veldig mye penger i forhold til vårt økonomiske utgangspunkt, så en slik oppmerksomhet kan være avgjørende.

Sett at vi hadde hatt kapital til det, kunne vi benyttet oss av annonsering på en større skala på internett. Vi kunne kjøpt annonseplasser på ulike typer nettaviser som for eksempel VG-nett, Dagbladet.no, Aftenposten.no, Adressa.no, Dagsavisen.no og så videre. Dette er nettsteder med mange daglige lesere.

³ <http://www.norskfilmforum.com/forum/showthread.php?15499-Pes-Trailer>

Dagbladet publiserte nylig en artikkel på sine nettsider, der de skryter på seg over en million seere hver dag (Kristensen, 2010) da dette er svært gode tall for en norsk nettavis, med tanke på at vi er 4 858 200 individer i dette landet.⁴

TV-reklame er også en tradisjonell mediekanal, der traileren også kan presenteres. Dette er også kostbart, så det kreves en god egenkapital. Ved å ta i bruk de nevnte, kommersielle plattformene vil man nå ut til et større publikum, enn ved å kun fokusere på gratis applikasjoner på nett. Dette kan også bidra til å skape en blest som vi i utgangspunktet hadde ambisjoner om å klare og få til, dersom vi hadde fått økonomisk støtte til slik markedsføring. Selvfølgelig, dersom man skulle benyttet seg av slik, kostbar markedsføring, ville det nok vært best om man hadde et ferdig produkt, klart for allmennheten. Med dette mener vi en ferdig produsert film, der man baserer traileren på denne og ikke med den traileren vi har produsert.

Filmens historie utspiller seg i Oslo, Trondheim og veien i mellom. Det kan derfor være aktuelt at man markedsfører dette ved at man setter opp større plakater i begge byene og langs veien. Fortelle publikum at dem befinner seg nå i det geografiske universet filmens handling er lagt. For lokalsamfunn i distriktene mellom byene, kan det være underholdene og forholde seg til steder de kjenner godt fra før. Personlig reagerer vi slik, da vi ser lokasjoner på film som vi har vært på tidligere selv. Spille på fenomenet og replikken: «Der har jeg vært».

Vårt prosjekt er veldig preget av studentkultur, ved at vi begge er studenter og at karakterene i filmen er studenter og i tilsvarende alder som den gitte målgruppe. Det vil derfor være interessant å annonsere for dette miljøet, ved å ta i bruk kanaler som jobber målrettet mot studenter. Dette kan for eksempel være studentaviser og student TV.

En rimeligere løsning på dette med annonserende plakater, kan være at vi lager en grafisk profil som kler filmens innhold, der vi trykker dette opp på klistremerker som vi sprer rundt i det urbane bybildet og i distriktene. Et klistremerke som folk legger merke til på mange forskjellige plasser og som i underbevisstheten blir oppmerksom på dette og nysgjerrig for å vite mer. Dette kan være filmens tittel eller et relevant slagord som blir lagt på publikums lepper, ved at folk begynner å snakke om dette. Dette er selvsagt en ambisiøs tanke, men den som ei satser, ei vinner.

⁴ <http://no.wikipedia.org/wiki/Norge>

For å se videre på den mer kostbare markedsføringen, kan man sette opp filmplakat i diverse kinolobbyer. Hvis noen er på kino og ser reklame for en annen film kan dette bidra til at vedkommende tenker at den filmen skal jeg se neste gang. Eventuelt kan det påvirke publikum til å se denne filmen, sånn i tilfellet kinogjengeren ikke har bestemt seg for hvilken film han/hun skal se den dagen.

Det trenger ikke nødvendigvis være i form av plakater, men også monitorer som presenterer filmens trailer og profil. Markedsføring gjennom kinoens godteridisk ville også vært et nyttig alternativ. Hvis en kinogjenger kjøper seg popkorn og emballasjen har filmens plakat på trykk, vil dette være med på å få produktet ut på markedet. Det trenger selvsagt ikke bare gjelde popkorn, men generell emballasje.

En DVD-produksjon kan potensielt inneholde mye relatert til filmen. Ved å legge vekt på ekstramaterialet, kan publikum få svar på de tingene dem eventuelt skulle lurt på. Ved å produsere en bakomfilm, kan vi spille på vår situasjon som ukjente studenter, der vi presenterer de utfordringene vi har vært utsatt for. Dette kan også være til inspirasjon for andre som er tilsvarende situasjon. Ekstramaterialet kan også bestå av tradisjonelle klipp av trailer/teaser, promofilm som vi har produsert – der vi spiller på at det var her det hele startet. Vi kan også legge til aktuelle intervjuer, scener som ikke kom med i det endelige resultatet og feiltagninger. Ved å legge til et såkalt påskeegg, kan publikum finne skjult informasjon på DVD-menyen. Et påskeegg er en knapp i DVD-menyen som ikke vises tydelig. Noe man må lete etter. Dette kan også skape en nysgjerrighet hos publikum.

2.3.4 Filmens fokus og salgspotensial

Pes er en film som uavhengig av budsjett har en stor og kjøpesterk målgruppe. Filmens handling kan fremstilles uten krav til store midler, noe som betyr mindre økonomisk risiko og en mulighet for tidlig avkastning. Miljøet som utspiller seg i historien er kjent for folk flest, om de har førstehånds erfaring, eller om oppfatningene bygger på antakelser og stereotypi konstruert av samfunnet. Narkotika, organisert kriminalitet og torpedovirksomhet er omdiskuterte, kontroversielle temaer som sannsynligvis vil trigge en interesse i mediene. Filmen skal fremstille temaene på en avslappet, hverdagslig måte og stadig presentere subtile samfunnskritiske spørsmål.

Ved å hverdagsliggjøre temaet i filmen, blant annet ved å benytte to alminnelige hovedkarakterer, vil nok mange kjenne seg igjen. Vi mener Pes appellerer til alle som har prøvd narkotiske stoffer, og dem som lar seg fascinere av miljøet.

Filmens satiriske humor vil trolig fange interessen hos mange samfunnssynsere da den tar opp omdiskuterte temaer som sosiale forskjeller, politiske prioriteringer, lovliggjøring av narkotiske stoffer, liste-pop, etc.

Musikken som benyttes i filmen skal hovedsakelig befinne seg innenfor sjangrene punk og eldre hip hop, noe som kan tiltrekke seg tilhengere av disse musikkgruppene.

2.3.5 Merkevaren Pes

Ved å slippe en teaser et år før premieren ønsker vi å gjøre markedet oppmerksom på at det vil komme en film med action, humor og en besatt fluefisker. Kombinasjonen actionfilm og fluefisker har vi aldri sett før, så det tror vi vil trigge en nysgjerrighet hos tilskueren. Ved å gjennomføre planlagte mediastunt vil vi kunne trigge en interesse i mediene, som kan gi oss mye gratisreklame. Vi vil også følge opp med å slippe en trailer et halvt år i forveien av premieren. Denne skal fortelle litt mer om handlingen enn det teaseren gjør, og skal legge frem plottet på en effektiv og effektiv måte. Om vi når vårt mål vil flere tilskuere tipse sine vennegjenger om traileren, blant annet ved å poste et innlegg på sin Facebook-profil.

Stunt som gjennomføres kan for eksempel være å sette opp et lite gateskuespill, skuespillere som triller gjennom gaten på rullebrett, utkledd som hunder, etc.

Vi ønsker å trykke opp en stor mengde klistremerker med ordlyden «støtt en underdog», som vi så skal klistre rundt på vegger, oppslagstavler, klubbhus, i konsertlokaler, trikker og lignende i flere store, norske byer. Med denne metoden er det ønskelig at tilskueren skal forbinde markedsføringen med undergrunnsopprør. Ved at tilskueren stadig eksponeres for disse klistremerkene håper vi jungeltelegrafene skal gjøre en jobb for oss. Vi vil også trykke opp t-skjorter med slagord og motiver tilknyttet kampanjen. T-skjortene skal se ut som om de er hjemmelagde, og minne om t-skjortene som assosieres med punkkulturen på slutten av 70-tallet. Om folk begynner å gå med disse t-skjortene vil vi få mye god, levende reklame som forhåpentligvis vil prege bybildet i flere norske byer.

Etter en stund vil vi lansere nettstedet støttenunderdog.com, designet med en form for interaktivitet.

I kapittel 2 i boken «11 absolutte lover for merkevarebygging på internett» stilles det krav til interaktivitet på nettstedet for at det skal bli en suksess (Ries, s. 31-38). Ved å utvikle et morsomt spill, eller gi brukeren mulighet til å laste opp bilder til en konkurranse, kan vi tilfredsstille dette kravet. Konkurransen kan for eksempel være å laste opp det bildet som representerer ordet underdog på best mulig måte. For å spre nettstedet vil vi blant annet opprette tråder på flere nettforum, slik som diskusjon.no.

På støttenunderdog.com vil det også være muligheter for å tipse venner, ved å enkelt kunne poste linken på Facebook, Twitter og andre sosiale nettverk. Vi ønsker også å opprette grupper på Facebook og Twitter som går under navnet «støtt en underdog». Ved å få mange tilhengere til disse gruppene kan vi med jevne mellomrom holde interessen oppe blant våre tilhengere.

Det er viktig at alle involverte i produksjonen er samstemte om hva som kan gis av informasjon til omgivelsene til en hver tid. Produsent har ansvaret for at gruppen gis samme informasjon. Alle uttalelser om filmen skal være i regi av produsent, så ved uventede spørsmål skal ikke den spurte kommentere.

Ved å opprette et samarbeid med store aktører som Coca Cola, Telenor eller Platekompaniet, kan vi få mye reklame gjennom godt etablerte merkenavn. Coca Cola kan for eksempel trykke opp etiketter på brusflaskene sine med slagordet «støtt en underdog» og henvendelse til nettstedet vårt. Ved slike samarbeidsavtaler må vi være kritisk til hvem vi samarbeider med, da produktet vårt kan få et feil uttrykk om vi inngår en avtale med et selskap som representerer helt andre verdier enn hva vi står inne for. Coca Cola Company er på ingen måte noen underdog på markedet, så det vil sannsynligvis gi publikum dårlige assosiasjoner. Fretex eller andre bruktbutikker er kanskje bedre partnere i vårt tilfelle.

2.3.6 Filmens tittel

Underdogs har lenge vært en fungerende arbeidstitel for denne spillefilmen. Bakgrunnen for denne tittelen er basert på at en underdog er en som man forventer skal tape. Den som ligger under den som dominerer og styrer situasjonen. Et eksempel på dette er konflikten i Midtøsten, der en av partene ligger langt foran i forhold til militærteknologi, noe som gjør motparten til taperen – altså, underdog. I historien er det ingen tvil om hvem som har kontroll og hvem som ikke har det, da vi tolker det slik at de to alminnelige studentene ikke har noe som helst aning om hvordan de skal takle den

situasjonen de befinner seg i. Underdog hadde også en litt dobbel betydning, i forhold til at det er en hund som binder alle karakterene opp mot hverandre.

Vi tok også utgangspunkt i denne tittelen da vi døpte vårt hovedprosjekt om til «Støtt en Underdog» og vi integrerte begrepet underdogs i vår problemstilling.

Det er en ganske stor ulempe med denne tittelen, når det gjelder markedsstrategien. I 2009 kom den norske spillefilmen Upperdog, som har en altfor lik tittel. Dette kan skape forvirring blant det potensielle publikum, der folk kan tenke at de allerede har sett den filmen, eller at det var vel den filmen som kom for et par år siden.

Vi endret tittelen på filmen til Pes, der pes er et slanguttrykk for stress og problemer. At ting er pes, at det er slitsomt og krevende. Ettersom at hovedkarakterene i filmen alltid havner i vanskelige situasjoner, følte vi at dette var en mer naturlig tittel på filmen. Hunden i historien heter i utgangspunktet Satan, men i promofilmen endret vi navnet på hunden til Pes, slik at det også her, oppsto en dobbelbetydning. Ved å endre tittelen følte vi at den ble i utgangspunktet mye mer effektiv og at en norsk tittel er mer naturlig til en norsk film.

2.3.7 Prosjektplan

I forhold til de retningslinjene vi har valgt å fokusere på i denne oppgaven, i henhold til søknad for økonomisk støtte til spillefilmproduksjon hos NFI, er prosjektplan for gjennomføring et viktig punkt vi måtte forholde oss til. Dette er en prosjektplan som skal redegjøre hvordan produksjonen skal gjennomføres som helhet. På den måten vil NFI ha en oversikt over hvordan vi som produsenter skal bruke de ressursene vi får utdelt og hvordan vi skal forholde oss til bruken av tid. Det er forståelig at NFI vil ha en slik oversikt, da dette er med på å styrke profesjonaliteten og i tillegg beskrive hvordan prosessen skal se ut fra start til slutt. Denne planen skulle grovt sett innholde prosjektplanen, format og antatt premieredato for den kommende spillefilmen.

En god metode, i forhold til hvordan en slik produksjonsplan kan se ut, er å benytte seg av et gantt-skjema. Dette er en ypperlig fremgangsmåte i forhold til hvordan prosessen for gjennomføring skal se ut. Et gantt-skjema er en oversikt over tidslinjen til prosjektet og hva som skal gjøres i forhold til tiden man har til disposisjon.

Før man går i gang med selve konstruksjonen og sammensettingen av alt man skal foreta seg i prosjekttiden, er å skaffe seg en tydelig oversikt over alle tingene man skal gjøre. Et utgangspunkt er å sette en premieredato først. At man grovt ser for seg en estimert bruk av den tiden man trenger. Man kan for eksempel i første omgang beregne at om et halv år frem i tid skal filmen være publisert på kino for offentligheten. På den måten vil man ha en dato langt frem i tid, som man bruker som et utgangspunkt for den videre planleggingen av hva man skal gjøres til hvilken tid.

Grunnen til at man setter det aller siste elementet av gjennomføring først, er at man da kan jobbe bakover i tid, helt tilbake til der man er i prosessen. Grovt sett ville følgene ha fulgt i rekken av de elementære punktene man må ha kontroll over for videre produksjon. En slik liste kan grovt sett, se slik ut:

- Premieredato – visning av endelig resultat i offentlig rom. Dette kan være visning på TV, kino eller dvd-publisering.
- Ferdigstilling – at prosjektet blir definert som ferdig og at ingenting mangler.
- Fargekorreksjon – det ferdige, redigerte resultatet får definert riktig farge og riktig utseende og format.
- Siste utkast av redigert film – man finpusser og gjør klart for fargekorrigerings og eventuelt tar vekk de mest unødvendige elementene fra tidligere utkast.
- Første utkast av redigert film – den grove klippingen fra første omgang blir justert og finslipt.
- Grov klipping – setter sammen de opptakene man har gjort og skaper et utgangspunkt for hvordan det endelige resultatet skal se ut og i tillegg tilrettelegger for videre utvikling.
- Organisere utvalgt musikk med tonoavtale – for å legge til rette den juridiske biten i henhold til hva slags lydbilde filmen skal ha.
- Log & Transfer – organisere råmaterialet i utvalgt redigeringssoftware. At man kategoriserer og rydder opp i opptakene, slik at det blir
- Opptak og innspilling – gjør opptak av selve filmen og det manuskript med storyboard/dreibok som utgangspunkt.
- Lokasjonsbestemmelse, befaring og organisering – for å ha god oversikt over alle lokasjonene, der samtlige scener skal spilles inn.
- Finne gode alternativer for lokasjoner – skaffe en oversikt over potensielle innspillings arenaer.
- Organisere utstyr og alt av ressurser – en slik produksjon krever en del riktig utstyr, noe som er viktig å ha kontroll på. Dersom man leier utstyr, er det viktig at dette er klart under

opptakstiden, noe som forsterker inntrykket av et godt planlagt prosjekt. Man får ikke tatt opp noe som helst, dersom dette ikke er klart og oversiktlig under opptakstiden.

- Rollebesetning, leseprøver med regissør og manusforfatter og anskaffelse av alle som skal bidra bak kamera – dette betyr at vi har god kontroll på alle aktørene som skal bidra til produksjonen.
- Økonomistyring og planlegging – at man jobber videre med budsjetteringen og styrer økonomien ut ifra dette til videre gjennomføring av produksjon.
- Prosjektplanlegging – organisere det som skal være gjort til rett tid, for at drivkraften i produksjonen er tilstedeværende.

I dette tilfellet har vi tatt utgangspunkt i at manuskript og dreiebok/storyboard er ferdig produsert, men dersom det ikke var tilfellet, ville det selvsagt spilt en vesentlig rolle i denne planleggingen.

Sett at dette var for en litt mindre produksjon, men prinsippet er det samme. For en lenger spillefilmproduksjon, er det ikke utenkelig at dette oppsettet er i det enkleste laget. Ved å sette det aller siste først, vil man hele tiden ha noe konkret å jobbe i mot. Da man har skaffet seg oversikten over disse elementære punktene for gjennomføring, er det på tide å organisere det ytterligere. Et godt verktøy her, er å ta i bruk et gantt-skjema. En slik type organisering, skal fortelle oss hvordan hvert punkt avhenger av hverandre i den videre prosessen. At man er nødt til å gjennomføre et av punktene, før man kan gå videre på den neste. Et godt eksempel på det, er at man kan ikke gå i gang med opptak, før samtlige lokasjoner er godt organisert og under kontroll. På lik linje som at man ikke kan redigere noe som en ikke har opptak av. Dette sier seg selv, men man vil ha en veldig god kontroll, ved å organisere seg på denne måten.

Et gantt-skjema er en grafisk oversikt over hva som skal gjøres til gitt tid, ved at man har en tidslinje i en horisontal form. Til venstre er hva som skal gjøres i en vertikal linje. For å skille de ulike aktivitetene, kan man dele disse inn i egne farger. På den måten kommer det tydeligere frem i skjemaets utseende. Dersom man skal gå veldig nøye til verks, kan det være lurt at tidslinjen er delt opp i uker og at man innenfor disse ukerammene definerer antall dager. Det går selvsagt an å gjøre dette med måneder og uker. Dette avhenger av hvor omfattende prosjektet skal være. Vi ville ha godt for alternativ en, da en ukeinndeling og følgende dager er tydelig beskrevet. Dette vil være konstruktivt i forhold til tiden ved innspilling. På den måten vil man ha en tydelig oversikt over hva som skal skytes på hvilken dag.

For eksempel, dersom vi hadde leid et helikopter den ene dagen, vil man tydelig se hvilken dag det er snakk om og hva som må være forberedt i forveien til denne dagen. Et slikt skjema, vil også fortelle hvor lang tid man har til disposisjon på hver enkelt aktivitet man jobber med. På den tiden vil man fortløpende alltid vite hva som skal gjøres til hvilken tid. Dette er med på holde drivkraften i gang. Verst tenkelige scenario er at man er i en situasjon der man ikke vet hva som skal gjøres, noe som innebærer fravær av kontroll på prosjektet. Dette kan i verste fall resultere i at man bruker mye lenger tid enn hva som var antatt og at prosjektet blir konfliktfylt og problematisk. Det kan også ende opp med at hele prosjektet skrinlegges. Derfor er det viktig at man har organisert planleggingen tilstrekkelig.

Det er ikke utenkelig at avvik fra planen vil oppstå, men jo bedre man er forberedt på hva som skal skje, vil avvikene ta mindre skade. Det er også viktig at man har alternativer beredt. For eksempel, det er viktig å være observant på om noe som kan gå galt. Dette kan gjelde bruken av helikopter; hva gjør man hvis været skulle gjort forholdene dårlig og at man måtte utsatt en slik skyting? Været kan man ikke kontrollere, men man kan se muligheten til å gjøre ting annerledes ved å være forberedt på slike avvik. Et tiltak på et slikt problem, kunne vært å endre planen i forhold til hva som skal filmes hvor. At man tar innendørsopptak på dager der været er et problem og gjør helikopteropptak på den dagen man egentlig skulle gjort innendørsopptak. Vi ser for oss at jo bedre man er forberedt, jo enklere er det å håndtere uforutsigbare hendelser.

2.4 Trailer/Promo produksjon

Da vi gikk i gang med denne oppgaven hadde vi lyst til å produsere noe som kunne fungere som et verktøy i forhold til en potensiell søknadsprosess. Ved å ha den skriftlige søknaden klar med det skrevne manuskriptet, ville vi også ha noe visuelt å vise til. Dette er for å blant annet presentere det uttrykket vi hadde sett for oss at skulle definere den stilen vi var ute etter å fremheve. Vi hadde lyst til å fortelle historien på en litt utradisjonell måte og ikke fullt så skoleriktig, ved å ha en type kameraføring og klippestil som skulle kle den kontroversielle og intense handlingen i historien. Dette med nytenking i forhold til gjennomføring av denne produksjonen var noe vi i utgangspunktet hadde lyst til å prøve oss på, allerede før vi hadde definert hovedoppgaven. Vi kjente til manuset og var samstemte i forhold til ønske om en rølpete stil.

Vi tolket historien slik at et vakkert og sensuelt utsnitt ikke ville kledd produksjonen av en slik film.

Det første vi begynte med i denne prosessen var å kikke over manuskriptet, da vi begge leste gjennom det på egenhånd. På den måten fikk vi en mulighet til å bli bedre kjent med historien og satt oss tydeligere inn i den. Dette var noe vi så på som en selvfølgelighet, da vi skulle ta utgangspunkt i dette manuskriptet i forhold til produksjonen til promoteringstrailer.

Vi hadde begge trukket frem de scenene fra filmen som vi hadde definert som viktige. Det vi ser på som viktig i en slik trailer er å definere hvem, hva, hvor, hvordan og hvorfor, slik at filmens univers og hovedplott blir tydelig presentert. Vi brukte Youtube som en viktig kilde i henhold til andre tilsvarende videoer, for å få inspirasjon til vår egen. Ved å se på ulike type trailere, var det riktignok ikke en selvfølgelighet at alle fulgte disse reglene og svarte på de nevnte spørsmålsformuleringene. Allikevel følte vi at det var viktig for oss å gjøre dette tydelig for vår egen produksjon. Dette har noe med å gjøre at vi er to veldig ukjente personer innen denne bransjen og vi hadde ingen offentlige referanser til disposisjon som et eventuelt publikum kunne relatere til. For eksempel filmen «Simpson the Movie» er ikke like avhengig av en slik detaljert trailer, da veldig mange har et eller annet forhold til TV-serien etter over tjue sesonger.

2.4.1 Manusutviklingen og befaring

Ved å se på manuskriptet, valgte vi oss ut de viktigste elementene fra historien og gjorde det klart at vi ville ha med disse, for at det skulle

bli tydelig for det potensielle publikum. Vår målgruppe var i denne perioden potensielle investorer, NFI og generelle mennesker internt i bransjen, så vi hadde ambisjoner om at den skulle vare i et sted mellom fem og ti minutter. Vi hadde latt oss inspirere av langfilmen LFB, som hadde nettopp en slik type promofilm med de samme intensjonene som oss selv. Da vi hadde det klart om hva som skulle være med fra historien gikk Magnus i gang med selve manusutviklingen.

Resultatet av dette ble et altfor langt manuskript. Vi estimerte at promoen av dette utkastet ville bli på langt over tjue minutter, så det måtte kuttes betraktelig. Etter å ha skrevet andre utkastet gikk vi gjennom scenene, skritt for skritt. Det var veldig mange scener som kunne fjernes, så Magnus tok utgangspunkt i dette og gikk tilbake til skrivejobben.

Vi endte opp med selve kortfilmversjonen av det lengre manuskriptet og synes dette så ut som noe mer realistisk å jobbe ut ifra. Vi leste gjennom manuskriptet og skaffet oss en oversikt over alle nødvendige midler og ressurser vi trengte for en slik produksjon. Denne listen ble ganske lang, så allerede der begynte vi nok i underbevisstheten å forstå at dette så ganske avansert ut. Vi gikk allikevel i gang med en lokasjonsbefaring i de områdene deler av historien utspilte seg.

Ettersom at dette er en roadmovie, følte vi at det var naturlig å følge fotsporene til karakterene i filmen, ved å kjøre ruten deres med utgangspunkt i destinasjonene, Oslo til Trondheim. Vi la oss ut på veien og etter et par timer nord for Lillehammer skjønte vi begge at det ikke skulle være nødvendig å bruke så mye energi på en slik produksjon. Vi hadde et faktisk mål om å komme oss helt til Trondheim, men valgte å snu ved Dombås, da vi konkluderte med at filmens utsnitt kunne fortelles i litt enklere omgivelser i nærrområde rundt skolen og Gjøvik. Så lenge seeren fikk en illusjon om at det var på veien fra Oslo til Trondheim. Vi gikk også i gang med en dreiebok basert på det manuskriptet vi hadde i forhold til trailerproduksjon. Dette var for å være godt forberedt under dagene vi er i opptak, som skulle finne sted i April. Ved å ha en klar dreiebok vil man ha klare beskrivelser i forhold til hvordan hver enkelt scene skal produseres. Under opptak fulgte vi ikke denne punktlig, da vi følte at det var naturlig å improvisere litt underveis. Dette var noe vi også gjorde med skuespillerne, da vi kom på humoristiske vendinger underveis, som vi synes løftet filmen. Et eksempel på dette er i fra helt i starten på filmen, så spør karakteren som skal kreve penger av ei annen

karakter, om hun liker å se på TV. Dette er en replikk som er tatt helt ut av sammenhengen, men som også fremhever den uforutsigbare situasjonen.

Etter å ha vært i et møte med veilederen vår fant vi ut at det manuset Magnus hadde skrevet, var et litt for avansert manuskript å forholde seg til, basert på tiden vi hadde til disposisjon. Denne produksjonen var bare en liten del av selve helheten bak oppgaven. Vi visste for så vidt dette innerst inne hele tiden, så vi måtte revurdere metoden. Ettersom at Magnus hadde skrevet det lengre manuskriptet, virket det logisk at han tok seg av manusutviklingen til promofilmen. Dette kan ha hatt en påvirkning på lengden og det faktum at historien ble litt for avansert. Med avansert mener vi for mange lokasjoner, for mange roller som skulle besettes og generelt for mange elementer man er avhengig av.

Et eksempel på dette er opptak i et trafikkert lyskryss i Oslo sentrum. Alternativt kunne man gjort et slikt opptak i et mindre trafikkert lyskryss med et lavere kamerautsnitt, men det var for oss enklere og kutte ut hele scenen fra manuset. Det resulterte i at vi satt oss ned begge to, og sammen utviklet manuset. På den måten var det lettere for Magnus og ta liv av sine darlings. Sammen skrev vi ned et manuskript som var mye mer tilfredsstillende å jobbe ut ifra. Vi kokte det ned til det grunnleggende plan, der vi kun forholdt oss til hvem, hva, hvordan, hvor og hvorfor, ved å sette fokus på det faktum at hovedplottet er det som skal beskrives.

For å løfte intensiteten skrev vi også inn diverse innklippbilder fra det originale langfilmmanuskriptet. Vi la til disse bildene for å krydre innholdet og for å få et klassisk trailerpreg over produksjonen. Det var her vi også endret målgruppe til mer alle og enhver som potensielt er interessert i film.

Når man utvikler et manuskript er det en del ting man må sørge for at er tydelig for publikum. For vår del var det viktig å ta hensyn til dette i trailerproduksjonen også. Vi så på andre trailere til større filmer og det var av og til vi så på hverandre og følte at vi ikke satt igjen med så mye informasjon om filmen. Som sagt kan dette være aktuelt for godt etablerte aktører på markedet som publikum automatisk har en viss tillit til. Som to underdogs er ikke dette tilfellet, så vi tok for oss den grunnleggende teorien for generell fortellerteknikk og dramaturgi.

Når det gjelder typisk dramaturgi for trailere, fant vi ikke noe gode nedskrevne kilder for hva som er den riktige teorien. Av erfaring har vi sett nok trailere til å skjønne en viss form for oppskrift og hvordan

vi skulle forholde oss til den. Ettersom at vi skulle lage en promoteringstrailer, valgte vi å være litt nøyere og mer detaljerte i forhold til å beskrive historien. Vi tok utgangspunkt i den generelle teorien som David Howard og Edward Mabley presenterer i boka «The Tools Of Screenwriting». Av den grunn at vi skulle produsere en promofilm, eller filmpilot, følte vi at det var viktig å forholde oss til de generelle reglene om å presentere hvem, hva, hvor, hvordan og hvorfor. At det kommer tydelig frem hvem som er hvem og hva som er hovedkonflikten. Hovedkonflikten i dette tilfellet er at søsteren til protagonisten sliter med en pengegjeld og dette hovedproblemet trekker protagonisten inn i situasjonen. Andre konflikter som dukker opp, er at han som skal være sjåføren er redd for hunder, noe som sikkert kunne kommet tydeligere frem, men dette er med på å legge grunnlag for videre konflikt.

Det første vi ville fortelle i traileren var at det var ei jente som skyldte penger til en ganske uforutsigbar og ekkel type. Hun blir presentert for et dilemma, som definerer hennes hovedproblem. Dette foregår i anslaget og premisset blir definert i den form at neste scene prøver broren hennes å overtale en kamerat til å hjelpe han og søsteren sin. I første utkast til filmen, hadde vi telefonscene som anslag, men etter videre veiledning med Odd, endret vi anslaget til scenen med jenta og pengeinnkrever. Premisset er at broren, som protagonist, har et mål om å få hjulpet søsteren sin. De blir bundet til situasjonen, da det ikke er noen vei tilbake, noe en av de involverte tydeliggjør på en kald måte inne på en restaurant.

Her bygger det seg opp og det dukker opp flere hindringer, noe som legger et større grunnlag for videre konflikt. Konflikten er det som driver historien fremover. (Howard & Mabley, 1993 s. 46-50)

2.4.2 Planlegging og kjøreplan

Med det effektiviserte manuskriptet var det mye enklere for oss å gå i gang med selve produksjonen da vi hadde skaffet oss en oversikt over de rollene som skulle besettes og de lokasjonene vi skulle gjøre disse opptakene. Vi hadde i lang tid holdt av utstyr for opptak, fra datoene 08.04.2010 til og med 15.04.2010. Det var disse datoene vi måtte forholde oss til i førproduksjonen av denne trailerproduksjonen. Vi tok kontakt med lokale bedrifter i Gjøvik og gode venner for lån av leilighet til opptakene vi skulle gjøre. For å få tak i skuespillere til prosjektet sendte vi ut en e-post til alle som er tilknyttet skolens e-post system, med andre ord alle studenter og ansatte ved Høgskolen i Gjøvik. Det tok ikke lange tiden før en mann ved navn Michael Torød

tok kontakt, da han kunne tenke seg å bidra. Vi fikk også respons fra ei jente som sa seg villig til å bli med i filmen, hvis vi hadde bruk for henne.

Det utkastet vi jobbet ut ifra, på dette tidspunktet, hadde ingen jente i historien, så vi måtte legge kontakten på is. Vi gav allikevel tilbakemelding om at dersom det skulle være relevant, ville hun fått en rolle i filmen. Det var fortsatt en del roller igjen som måtte besettes, så da vi fikk en responderende e-post fra Bjørn Henrik Nilsen fikk vi dekket en av hovedrollene. Vi forhørte oss med veileder Odd C. Hagen og han tok på seg en liten rolle i filmen. Magnus gjorde også et forsøk på å kontakte den videregående skolen her i Gjøvik, da en av linjene deres er dramarelatert. Der fikk vi beskjed om at de skulle ha heldagsprøver den tiden vi skulle i opptak, så vi valgte derfor å finne en annen løsning på dette.

Det endte opp med at vi tok kontakt med venner og kjente, blant annet Marius Slåtsveen og Raymond Lorentzen. Magnus tok også på seg en større rolle i filmen. Et par dager før vi skulle gå i gang med opptak, hadde vi klart å dekke alle de aktuelle rollene.

2.4.3 Innspilling

Kjøreplanen ble satt opp slik at vi gjorde alle utendørsopptakene på samme dag, søndag den 11.04.2010, slik at været ikke skulle ha noen radikal endring i løpet av filmens to minutter.

På den måten unngikk vi en større scriptfeil, i tilfellet det skulle vært strålende sol den ene scenen og uvær i den andre. I en mer omfattende produksjon der vi måtte ha brukt flere dager på utendørsscener, ville vi vært langt mer avhengig av stabilt vær. Vi hadde fastsatte tider og lokasjoner som vi tok hensyn til under innspilling. Dette var informasjon vi delegerte til de aktuelle personene, slik at alle møtte opp til rett tid og var godt forberedt. Dette så vi på som en selvfølge at vi skulle gjøre, og vi fikk bekreftet at dette gjorde seg i praksis, da vi ikke hadde noen voldsomme problemer med tiden under opptakene. Det var et tilfelle der vi skulle gjøre opptak i et gatekjøkken i Gjøvik, da vi hadde beregnet en time med opptak, men vi hadde ikke tenkt på at det er mye som kan skje, så når kjøkkenet satte i gang en oppvaskmaskin måtte vi vente til denne var ferdig. Lyden preget opptakene, slik at vi var paralyisert en liten stund. Dette gjorde at vi måtte stresse med opptakene, ettersom at en av skuespillerne hadde andre ting på timeplanen den dagen. Dette er noe å ta lærdom fra til ettertid, da det er bedre å beregne for mye tid, enn å sitte igjen med for liten tid. I verste fall gjorde det at det opptaket vi satt igjen med, potensielt ikke var det beste.

De scenene vi gjorde innendørs falt på datoene 14.04 og 15.04, da vi måtte ta hensyn til at det kun passet for enkelte av skuespillerne disse dagene den uken.

Erfaringen vi har tatt med oss fra dette, er at det er ikke bare oss vi skal ta hensyn til under opptak, men alle som er involvert. Dette er noe vi har lært fra tidligere, så dette var vi fullstendig klar over.

Vi hadde sett for oss en litt utradisjonell metode i forhold kameraføring, så vi har latt oss inspirere av mokumentarserier som The Office UK/US. Dette er en serie som parodierer realitets-tv, der det skal være tydelig at kameraene er til stede via en veldig observerende kameraføring.

Dette var en kameraføring vi ville eksperimentere med, for å la seeren komme tettere på den anstrengende situasjonene karakterene i filmen utsettes for.

Med mye som skjer i bildet gir vi seeren en følelse av at kameramannen ikke helt vet hva han skal følge med på. For mange kan det virke som usikker filming, men vi gjorde dette bevisst for nettopp det å la seeren komme tettere på situasjonen. Forhåpentligvis vil dette gi seeren en illusjon om at hun/han er deltagende i handlingen og at dette forsterker filmopplevelsens helhet. Ved å ta i bruk radikale endringer i kamerautsnittet, kan vi i en og samme scene gå fra halvtotalt til et ultranært bilde i løpet av kort tid. Dette gjorde vi via en shockzoom, som er en veldig rask zoom med en radikal endring av utsnitt. Vi har hele tiden sett på zooming som en liten uting, men følte at det fungerte godt her og at det bryter litt med hva vi har sett tidligere.

Under opptakene vi gjorde utendørs, befant vi oss i området rundt Høgskolen i Gjøvik og i sentrum av byen Gjøvik. Det var en scene utendørs der vi følte at visse forhåndsregler måtte iverksettes. Den aktuelle scenen omhandler en høylytt situasjon i sentrum, der hovedkarakterene i filmen skulle rope høyt og løpe, med en karakter som løp etter med en meget realistisk våpenreplika av en spas 12. hagle. Vi fikk låne denne haglen av en medstudent, Petter Kværnum. Ettersom at denne haglen ser meget realistisk ut valgte vi å kontakte de lokale politimyndighetene for å informere dem om at vi skulle gjøre filminnspilling i offentlig rom. Vi oppga opplysninger om hvem vi var, hvor vi skulle være og i hvilket tidsrom, slik at vi unngikk en potensiell utrykning på grunn av replikavåpenet vi brukte. Det vi ikke var helt klar over, var at bakgården hvor vi gjorde opptak, var bakgården til den lokale bingoen der disse hadde opptelling av kontanter den

dagen. Vi fikk vite av politiet senere på dagen at det hadde kommet inn en nervøs telefon fra disse aktørene om mulighet for ran på grunn av disse opptakene. Vi kunne selvfølgelig vært mer forutsigbare og meldt fra til bygården om hva som skulle skje, så dette er en erfaring vi absolutt bør ta med oss videre. Heldigvis hadde vi tatt kontakt med de lokale politimyndighetene, så melding om potensielt ran ble avkreftet.

Da vi skulle gi skuespillerne instruksjon i forhold til hvordan de skulle gjøre scenen, var vi begge ganske urutinerte i forhold til hvordan scenen skulle regisseres. Dette var et felt ingen av oss hadde noen særlig erfaring, så vi gjorde det i form av gode forberedelser i forhold til hvordan manuskriptet og dreiebok så ut.

Da vi hadde skrevet inn kameraføringene i dreieboken, tok vi utgangspunkt i dette, men da vi var på lokasjonene der opptakene skulle gjøres, skjønnte vi at det var rom for å eksperimentere og improvisere med kameraet. Grunnen til dette, er fordi at lokasjonene så annerledes ut enn hva vi hadde sett for oss, til tross for at vi hadde vært på befaring og sett ut potensialet alle lokasjonene hadde. Vi så ikke på dette som et problem, men som en interessant utfordring. En klar ulempe med dette, var at mye av tiden gikk bort på å finne de riktige bildene. Ifølge David Mamet i *boken* «Om at instruere film» (Mamet, 2005) skal regissøren gi regi til kameramann og skuespiller, men vi delte jobben i to, der Lars instruerte seg selv i form av kameraføringen og Magnus instruerte hvordan skuespillerne skulle gjøre scenen.

Begge to delte på regien sånn i praksis, men hovedsakelig var det Magnus som regisserte, da han kjente til karakterene best. Mamet skriver også at det er typisk at en urutinert regissør gjør altfor mange opptak og derfor glemmer de første opptakene. Dette er visstnok fordi at regissøren ikke har alt klart i forhold til hva som skal filmes og hvordan han/hun vil ha det. Dette er noe vi som urutinerte regissører kjente oss litt igjen i, men allikevel ikke så grovt som Mamet skriver. Vi passet på å gjøre nok opptak til vi følte at alt stemte, slik vi ville ha det. Vi gjorde også opptak i forskjellige utsnitt, slik at vi kunne klippe i mellom dem, da vi skulle videreutvikle filmen i postproduksjon. Mamet skriver ganske enkelt at man skal gjøre det opptaket man vil ha, for så å si seg fornøyd. Han får det til å høres veldig enkelt og greit ut i teorien, men i rent praksis er det mer omfattende. Ting kan skje, noe som indikerer at man er avhengig av mange opptak. Skuespilleren kan begynne å le, si feil replikker, kameramann kan stille feil fokus, strømmen kan gå etc. Det er billigere å gjøre tilstrekkelig med opptak der og da, fremfor å oppdage at en ikke innehar så gode opptak som en hadde trodd, og at man oppdager dette i redigeringsprosessen. Ettersom vi var relativt nye i rollen som regissører og skuespillerne

ikke var profesjonelle var vi åpne for mye forslag og improvisasjon. Vi endret på noen av replikkene, slik at de fungerte mer naturlig og fremføre. Replikker som ble ganske lange og kompliserte delte vi også opp i stykker, der vi spilte inn en setning for seg selv i et utsnitt og den neste i et eget opptak. Dette følte vi var naturlig å gjøre, ettersom at det da ble enklere for skuespiller og levere den ene setningen. Ved å ta i bruk en slik metode, fikk vi også frem utsnittet slik vi ville. Det passet veldig med det endelige resultatet, i forhold til det utsnittet vi ønsket oss. Ulempen med dette kan være at tonefall og fremførelse blir annerledes i neste opptak. Det var derfor viktig at vi var ganske tydelige på regien der.

Jarle Leirpoll skriver i boken «Video i praksis» at dersom man skal gjøre opptak i såkalt rølp, kan dette bygge på videre utfordringer om at det skal se bra og godt ut og være bra gjennomført. At dette ofte kan være mye mer utfordrende enn å forholde seg til den mer skoleriktige stilen. Han refererer også til U-redaksjonen til NRK, der det ble skrevet ned en rekke regler om hvordan de skal presentere programmet i riktig, rølpete format. Rølp kan defineres som en rotete stil, med avkappede hoder i bildet, rotete kameraføring og generell utradisjonelt utseende. Med andre ord, lite skoleriktig. Vi flørtet lenge med tanken på og ta til oss dette, ved å skrive ned en rekke regler i forhold til hvordan vi skulle produsere denne promoteringsfilmen. Dette var noe vi diskuterte i plenum og fant opp et par regler, men valgte å ikke forholde oss slavisk til dem, i frykt for å låse oss fast på det kreative.

En dogmeregulering vi har tatt til oss, er at hele filmen skulle produseres med håndholdt kamera.⁵ Vi synes selv at dette fungerte godt i det endelige resultatet da vi føler selv at vi har fått fremhevet det usikre universet i filmens historie. Dersom vi skulle ha produsert hele filmen slik, kunne vi ha tatt i bruk et steadicam, ved at det håndholdte er mer stabilt. Det ville også sørget for at vi kunne kontrollert bevegelsene i kamera under tryggere forhold. Altfor mye bevegelse i en helhetlig produksjon kan i verste fall fremstå som bare rotete og ikke fungere slik som vi antar det vil gjøre. For mye rot kan også frembringe en følelse av sjøsyke hos publikum. (Leirpoll, 2005 s. 42-45)

2.4.4 Post-produksjon

Da vi hadde alle opptakene klare gikk vi i gang med post-produksjon, der vi redigerte og klippet det hele sammen til et grovt utgangspunkt. Fremgangsmetoden vi benyttet oss av her, var at vi tok med oss de

⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/Dogme_95

opptakene vi hadde gjort den ene dagen inn på skolens redigeringslaboratorium. Der overførte vi de dagsaktuelle opptakene inn i redigeringsprogrammet Final Cut Pro, der vi klippet dem grovt sammen, samme dag. Vi lagret opptakene digitalt på kameraets harddisk. Ved å legge dem inn på en ekstern harddisk fikk vi ryddet plass til ytterligere opptak. Dette effektiviserte prosessen og allerede samme dag som vi hadde gjort utendørsopptakene hadde vi den sekvensen grovt sett ferdig. Ved å redigere slik, hadde vi alt relativt klart da alt skulle settes sammen i en sekvens. Denne sekvensen måtte selvsagt finpusses og justeres.

2.4.5 Nye opptak

Da vi hadde alt klart viste vi frem det første utkastet til veileder Odd og fikk beskjed om at vi skulle hatt med et mer tydelig anslag, for å blant annet definere tydeligere hva som er filmens hovedproblem og hvilke karakterer som er involvert. Vi følte selv at i det første utkastet hadde vi dette godt definert, men tok til oss kritikken og gjorde nye opptak. Vi tok derfor kontakt med hun som hadde svart på e-posten tidligere. Dette var Gretel Mari Braaten, og hun stilte opp med glede og engasjement. Vi fikk også huket tak i en medstudent som kunne spille mot henne, en kompis som heter Serban von Vinatoru. Ved å legge til denne scenen som filmens anslag, fikk vi en mye tydeligere definisjon på hva som er problemet i selve hovedhistorien. Dette løftet utkastet vesentlig og ble mye mer profesjonelt, slik vi ser det.

2.4.6 Fargekorrigerings

Det ferdig redigerte materialet overførte vi fra Final Cut Pro til i et fargestyringsprogram, Apple Color. Der korrigerer vi fargene til den stemningen vi var ute etter. Dette gjorde vi for å forsterke inntrykket og i tillegg gi filmen et tydeligere filmutseende. Det vi gjorde her, var å trekke opp kontrastene og ned fargemetningen. Vi trakk også opp fargene gult og grønt for å forsterke den litt skitne stilen vi mener historien har. For å få til den effekten trakk vi ned de komplementære fargene, det vil si at vi trakk ned fargene lilla, komplementærfargen til gult, og rødt, komplementærfargen til grønt.

2.4.7 Ferdigstilling

Vi gjorde ferdig filmen, ved å legge til tekstplakater der vi presenterte hvem som har produsert filmen og til hvilken hensikt og filmens tittel.

Ettersom at vi har brukt skolen som oppdragsgiver og benyttet oss av skolens utstyr la vi til Høgskolen i Gjøvik sin logo på slutten av filmen.

2.5 Filmstøtte i mediene

I NFI sin første kvartalsrapport for 2010 blir det opplyst om at de i løpet av 2010 har mulighet til å bistå 31 langfilmer med økonomisk støtte, noe som er en økning på åtte siden i fjor, og 22 siden år 2000.

Dette er en veldig stor økning, og underbygger våre subjektive oppfatninger om at det har blitt produsert flere spillefilmer av større skala de siste årene. I følge en artikkel skrevet på Dagsavisen sine nettsider 22. august 2009 var daværende kulturminister, Trond Giske, veldig opptatt av norsk film, og uttalte at film var hans «favorittgren» innen norsk kulturliv. I løpet av hans tid som kulturminister klarte han å nå sine mål om å øke antallet spillefilmproduksjoner i året til 25, og at hver fjerde film en norsk kinogjenger løste billett til skulle være norskprodusert. Denne satsningen tror vi har gjort det enklere for flere filmskapere å realisere prosjektene sine.

Vi observerer i kvartalsrapporten til NFI at det er en overvekt av bidrag til utvikling av filmer innenfor sjangeren drama. De siste årene har det vært premierevisninger på 33 filmer som kategoriseres i sjangeren drama.

Innenfor kategoriene skrekk, thriller, grøsser, krim, action har det vært ni, og innen komedie har det bare vært syv. Vi lurer på om denne fordelingen gjenspeiler søknadene til filmstøtte, eller om dette kan skyldes etterspørselen fra publikum. Om siste påstand er sann vil vi stille spørsmålet: Er den norske kinogjenger lite åpen for nye impulser? Vi sendte NFI en mail, 12. mai, der vi spurte dem om søknadene gjenspeilte satsningene innenfor de forskjellige sjangrene, om alternative filmskapere kanskje holdes tilbake av NFI, og om NFI kunne satset på en film av typen «Requiem for a dream». Til dags dato, 18. mai, har vi enda ikke lyktes i å få noe svar fra organisasjonen.

Skuespillerstudent Espen Klouman Høiner skrev en artikkel publisert på Dagbladet sine nettsider 30.11.08, der han kom med uttalelsen: «Kommersielt sett er norsk film en suksess, rent kunstnerisk er norsk film en fiasko». Hans uttalelse bygger på en subjektiv oppfatning om at suksessfulle norske filmer tyr til lettvinne mannløsnings, og at

dette kan begrunnes i en tro på større avkastning. Han mener altså at kunstnerisk utfoldelse kveles av et marked som sikter mot et større produksjonsvolum og mer penger i kassen. Senere i artikkelen retter han søkelyset mot NFI og mener filmkritikerne bør gå dem i strupen, da han påstår at NFI holder tilbake utviklingen av kunstneriske alternativer til de filmene som får støtte i dag. Slik vi forstår det mener Høiner at dagens produksjoner følger læreboka til de irriterende grader. Alternativet må derfor være å bryte opp flere av de standardiserte malene på hvordan en film skal se ut. En slik tilnærming ville i det minste vært en reaksjon på Derek Malcolms uttalelse om at norsk film er kjedelig. Spørsmålet blir da om kreativ utfoldelse er viktigere enn kommersiell suksess og fortjeneste. Til syvende og sist er det hver enkelt skattebetaler som finansierer de norske spillefilmssatsningene. Det er kanskje de som bør bestemme hva pengene deres burde gå til? Vi mener ikke at hver enkelt skal få stemme frem sine favoritter i søknadsbunken til NFI, men at det er de kommersielle suksessene som leder veien for de neste satsningene. Vi vil trekke frem Eirik Alvers oppsummering av et innlegg han skrev på Dagbladets nettsider 25.09.08: «... i iveren etter å stille diagnoser virker det som om man har glemt å spørre pasienten om hvor det gjør vondt. Eller om nødhjelp i det hele tatt er påkrevd. Det ekstremt bra billettsalget er et håndfast tegn på at publikum mener pasienten har det helt ypperlig.»

La oss se for oss at filmnorge lytter til Alver, overser alt av kritikk og fortsetter slik det har blitt gjort i tiden fremover.

Hvordan kan vi som uerfarne filmskapere få gjennomført produksjonen av en langfilm med et tema og uttrykk som vil kunne kalles et alternativ til typisk norsk film? Som vi vil komme inn på i kapittelet om alternativ produksjon, vil det være mulig å fjerne poster i kalkylen som vi mener er likegyldige for gjennomføringen av produksjonen, og vi kan håpe på en sterk dugnadsånd blant våre venner, bekjente og medmennesker.

Selv med kutt i budsjettet vil vi trolig fortsatt ha et behov for økonomisk støtte, og da blir spørsmålet hvor vi kan skaffe disse midlene. Det finnes flere mindre fond enn NFI, og det kan hende vi kunne fått støtte fra noen av disse. Om disse fondene fulgte i NFI sine fotspor, og bare støttet manuskripter som forholdt seg til lærebokens ABC, ville vi blitt nødt til å lete videre. Alexander Fredriksen og Rebecca Strand skrev 30.10.07 en artikkel på nrk.no som tok for seg norske kommuners ukritiske filmstøtte til norske filmprosjekter. De nevner i artikkelen at flere norske kommuner har gitt økonomisk støtte til filmprosjekter som hadde innspilling i de respektive kommunene. Dette kan gi oss en fordel, da vår handling utspiller seg i

flere kommuner, fra Oslo i sør til Trondheim i nord. (Fredriksen & Strand, 2007)

Da den norske gangsterkomedien «Tomme tønner» ble sluppet januar 2010, var det en del snakk om at den var privat finansiert og at en del av filmen ble sponset av private aktører i næringslivet. Skal vi tro filmens produsent, Kjetil Omberg, stod ikke disse sponsorene for så stor del av de økonomiske midlene. (Jerijervi, 2010)

Han påstår at mange vil være med, men få som ønsker å bidra. Kondomeriet, Viasat 4, Burger King, Skull Candy og Dagbladet Fredag var sponsorer til filmen. Vi skal innrømme at produktplasseringen ikke gav noe voldsomt inntrykk, da kondomeriet var den eneste sponsoren vi la merke til da vi så filmen. Nordmenn eksponeres daglig for voldsomme mengder reklame, så produktplassering i film må trolig tydeliggjøres i den flaueste grad for at publikum skal bite seg merke i produktet eller merkenavnet. Slikt sett er det kanskje lite reklame å hente på produktplassering i norske filmer? Omberg uttaler at det er verdier en sitter på som utveksles, ikke penger som skifter hender. Felles ønsker sponsorene å knytte filmen opp mot egen merkevare, noe som kan gi god reklame for begge parter. Filmskapere bør da se sin mulighet til å spare penger på markedsføring ved å inngå avtaler med aktuelle samarbeidspartnere.

La oss si at manuskriptet vi besitter er for lite kommersielt for NFI og andre støtteordninger.

Kommunene kan ikke gi oss nok til gjennomføringen av hele produksjonen, men vi er så heldige at noen sponsorer har uttrykt interesse for å hjelpe oss med markedsføring. Vi må selvsagt skrive inn noen produktplasseringer i manuset, men det skal vi få til. Slik vi ser det er det bare underdogs med rike foreldre, eventuelt litt flaks i poker som har mulighet til å gjennomføre en produksjon av større skala. Likevel vil vi påstå at det er mulig å skaffe nok penger til en rimeligere produksjon av prosjektet, da en kan ta opp lån. Spørsmålet blir da om en er villig til å ta risikoen.

Er god film påkostet? Noen filmer, med budsjett på under 100 000 kr, har hatt kinopremiere, og det er ikke sagt at disse ikke kan konkurrere med filmer som har mye høyere budsjett. Sinus er en norskprodusert spillefilm som hadde et budsjett på 38 000 kr. Filmene hadde premiere desember 2005 og er både skrevet og regissert av Jeremy Robøle. Gjennomføringen var basert på hardt arbeid og dugnadsånd. Filmene fikk stort sett blandede karakterer fra kritikerne, men kunne gjennomsnittlig anses som en middels god film, noe som er godt gjort

da den samtidig var den billigste, norske spillefilmen som var vist på norske kinoer.

Vi tror god film er et resultat av innlevelse i filmens univers, og våre relasjoner til karakterene. Om filmen fanger seerens oppmerksomhet, og gir vedkommende muligheten til å føle empati for hovedpersonen, vil seeren trolig oppleve filmen som god. Det ligger mange hindringer i veien for å holde på oppmerksomheten til seeren. Dette kan blant annet være at mottakeren ikke er i riktig sinnsstemning. Om man prøver å se en sørgelig film med lite action, og man egentlig er i humør for å feste, tror vi filmen vil bli dårlig mottatt av seeren. Hvis seeren er i nøytral sinnsstemning, kan det likevel hende filmen ikke klarer å trekke vedkommende inn i sitt univers på grunn av støy.

Da mener vi slik støy som i leddet mellom avsender og mottaker. Det kan tenkes at mottakeren ser filmen på en 14 tommer TV i egen stue, og at han/hun flere ganger gjennom filmen blir nødt til å sette filmen på pause. Det kan være seg avbrytelser som at telefonen ringer, vedkommende går på kjøkkenet for å finne frem noe godterier, det oppstår en krangel med en samboer, og liknende hendelser.

Lydanlegget filmens lydspor får utfolde seg på kan være langt unna det produsentene håpet ville bli brukt. Disse elementene er med på å distansere betrakteren fra filmens univers, ved å hindre avsenderen i å nå ut med sitt budskap slik det var tiltenkt. Vi har selv opplevd at slike forhold har ødelagt våre inntrykk av enkelte filmer. Da vi har sett filmene på nytt i rette omgivelser, har vi flere ganger ment at filmene var mye bedre enn vi først hadde opplevd.

Vi mener påkostet film kan ha lettere for å gi seeren en positiv opplevelse, hvis den betraktes i omgivelser slik produsentent hadde håpet på. Dette kan være en kinosal med godt lydanlegg og høykvalitets bilde. Forhåpentligvis er det heller ingen irriterende lyder fra godteriposer i salen. Men om den påkostede filmen blir fremvist på en gammel, liten TV, kanskje med en sprengt høytaler, tror vi mange filmer på lite budsjett vil kunne gi den dyre produksjonen virkelig god konkurranse. Ved å fjerne muligheten til å oppleve de teknisk overlegene, audiovisuelle opplevelsene, koker det ned til de grunnleggende elementene:

Er historien interessant, og presenteres den på en troverdig og engasjerende måte? Klarer skuespillerne å vinne empati? Vi tror dette er elementer som kan tilfredsstillers av billig produserte filmer, vel så godt som dyre.

Teknologien har fått et voldsomt løft de siste årene, og godt opptaksutstyr blir billigere for hver måned som går. I disse dager må en ikke ha videokameraer til flerfoldige tusen for å produsere en spillefilm. De billigste er riktig nok ikke spesielt godt egnet for

produksjon av kinofilm, men også de fungerer bedre enn godt nok til familievideo. Mulighetene er mange, og billig uttrykk kan forsvares som et virkemiddel for å fremheve en stemning i filmen. Filmen «The Blair Witch Project» var på mange måter den filmen som brøytet vei for den dokumentariske amatørfilmstilen. Filmen ble fremstilt som virkelige opptak av tre filmstudenter som forsvant sporløst da de skulle lage en dokumentar om legenden The Blair Witch. Kamerastilen bærer preg av hjemmevideo, og det stilles da ikke så store krav til gode farger, høy kontrast, lav dybdeskarphet og andre elementer som definerer et profesjonelt utseende. Ukontrollerte kamerabevegelser er en del av stilen, og klipp mellom flere vinkler vil virke urealistisk, med mindre det er med flere kameraer i handlingen. Vi opplever denne alternative kameraføringen som et virkemiddel for å komme tettere på handlingen, og innbille publikum at de ser utsnitt fra virkeligheten. «District 9» må sies å være en film med et høyt budsjett. Denne filmen benyttet samme stil, sammen med tradisjonell kameraføring og dyre, digitale filmkameraer. Filmen som er regissert av Neill Blomkamp klipper elegant mellom amatørkameraet, de profesjonelle kameraene og overvåkningskameraer. Riktig nok benyttes denne stilen bare i første del av filmen, men som publikum kjøper vi overgangen til tradisjonell Hollywood-stil. Ut i fra våre egne og venners erfaringer gjorde nok Blomkamp et smart trekk, da flere har opplevd filmer som «The Blair Witch Project» og «Cloverfield» som kvalmende. Dette skyldes trolig de urolige utsnittene og plutselige bevegelsene i kameraet.

Ved å legge oss til en kameraføring som minner om hjemmevideo, men likevel fokuserer på gode utsnitt, vil vi kanskje kunne forsvare fravær av kontrollerte kjøring, panoreringer og andre bevegelser vi trenger ekstra utstyr for å gjennomføre. På den måten kan vi spare penger på valg av kamerastil. Stilen er kjent for folk som har sett en del av dagens TV-programmer, som «Mythbusters», «Overhauled» og «Deadliest Catch». I disse programmene er kameraet veldig tilstede, og konsentrerer seg mer om hva som anses som viktig, enn å fokusere på gode kamerabevegelser. Det at folk kjenner til kamerastilen tror vi vil være positivt, på den måten at de er vant til stilen og derfor konsentrerer seg mer om handlingen enn dette elementet.

2.6 Alternativ gjennomføring og publisering

2.6.1 Produksjon og gjennomføring

Ettersom at vi ikke blir tatt opp til vurdering hos NFI må vi se på den alternative løsningen. For det første er det ikke noe å legge skjul på at vi må kutte betraktelig i budsjettet vårt, ettersom at det ble på et såpass høytliggende plan. For at vi skulle tatt utgangspunkt i det budsjettet, ville vi vært avhengig av statlig støtte og eksterne investorer fra det kommersielle marked. Slik vi tolker historien skal det ikke være nødvendig at det blir så dyrt og at en alternativ løsning ville med et stort potensial, kledd historien og dens univers. At helheten blir presentert på en litt rotete, men godt gjennomført måte. Det vi legger i dette er at historien er rotete for hovedkarakterene og at denne situasjonen og dens uforutsigbarhet gjenspeiles i produksjonen av filmen som helhet. Vi kan for eksempel kutte ut bruken av en stor kran for kamerakjøring. Dette kan selvfølgelig gi en veldig god kjøring og et pent billedlig resultat, men at en mer røpete og billig løsning ville muligens kledd utsnittet bedre.

Det viktigste for vår del ville vært å prioritert rett utstyr for opptak. For eksempel at vi gjennomfører opptakene med et tilstrekkelig kamera. At vi har muligheten til å filme i HD-kvalitet, slik som ved produksjon av promoteringstrailer.

Det er andre elementer som ikke er like viktig. Det ville for eksempel vært en litt mer økonomisk løsning, dersom vi kuttet ut en helikopterkjøring over fjellet, der bilen som kjører er i kameraets utsnitt. Her ligger det riktignok et potensielt, pent visuelt bilde, men ut ifra budsjettet koster en slik kjøring veldig mye penger. Historien kan på en fin måte fortelles uten.

Dette med å kutte i budsjettet og finne de mer økonomiske løsningene, var noe vi først og fremst ville fokusere på.

Ved at budsjettet havnet på 3 273 860 kroner før vi regnet ut antall satser på store deler av utgangspunktene, for eksempel tariffene, skjønte vi tidlig i prosessen at dette så ut til å bli en dyr produksjon. Det ville allikevel kostet penger å gjennomføre en langfilmproduksjon,

så den store utfordringen vil være å anskaffe de midlene som er absolutt nødvendige, blant annet i forhold til dette med riktig opptaksutstyr. Budsjettet er ikke det eneste som kan kuttes ned på, men alternativt kan vi også ta vekk eller skrive om de kostbare elementene i selve manuskriptet. Dette kan for eksempel være opptak i Oslo sentrum, der vi ville ha vært avhengig av å sperre av et helt kvartal for innspilling. Dette vil selvfølgelig generere høye økonomiske ressurser, så å finne på andre, mer økonomiske løsninger i skriptet, ville vært et klart alternativ.

Et annet område av manuskriptet man kan kutte ned på, er antall rollebesetninger. Ved at man går nøye gjennom skriptet og luker ut de rollene man ser på som minst viktige, kan dette være med på å redusere de økonomiske utgiftene disse medfører, og i tillegg legge til rette for en enklere gjennomføring av produksjon. Dette med færre roller, kan sørge for at det ikke fremstår som rotete for et potensielt publikum, da det er lettere å forholde seg til et mindre antall karakterer.

Da vi gjorde opptakene til promoen, fikk vi hjelp av venner og bekjente. Dette er noe vi kan ta med oss videre til den fulle produksjonen. Dette kan blant annet være å besette mindre krevende roller, ved at man tar i bruk kamerater. Ved å ha kjennskap til andre med god teknisk innsikt, vil man ha tilgang på menneskelige ressurser. Det vi kan tilby dem er ekstra erfaring mot deres kompetanse. På den måten oppstår en vann-vann situasjon.

I tidligere prosjekter har vi erfart at innehavere av gode lokasjoner har gitt oss disposisjon til å benytte oss av disse arenaene. Hvis vi trenger en leilighet for innspilling, er dette noe man kan låne av engasjerte medmennesker.

At man forhører seg med venner man kjenner godt, og som kan låne ut slike lokasjoner. Dette handler om å ta i bruk av de ressursene man har tilgjengelig. Har vi muligheten til å filme i leiligheten til en venn, så benytter vi oss av den muligheten. Andre personer som vi i utgangspunktet ikke har noen spesiell tilknytning til, kan av ren nysgjerrighet bidra med andre lokaler. For eksempel da vi filmet promo, brukte vi et gatekjøkken i Gjøvik by. En potensiell butikk eller kafé, kan også se på dette som en mulighet til å markedsføre seg selv, ved at mange observerer lokalene i filmen. At publikum tenker at der har jeg også vært, eller dit vil jeg dra å drikke kaffe.

En annen menneskelig ressurs, er å bruke personer som gjenkjenner seg med vår situasjon. At nyutdannede skuespillere kan se muligheten i å bli med på denne produksjonen gratis, i form av å markedsføre seg

selv. At man får eksponert seg for et potensielt marked. Dette trenger ikke nødvendigvis bare være nyutdannede skuespillere, men også kompetansedyktige folk innen medieproduksjon. En skoleoppgave kan også være en metode for å komme i kontakt med de riktige menneskene. Sett at en gruppe studenter som utdanner seg innen drama kan bruke oss og vår kompetanse i deres eget prosjekt og omvendt.

2.6.2 Alternativ publisering

Den alternative metoden i henhold til publisering og visning av en gjennomført og ferdigstilt produksjon av spillefilmen *Pes*, kan være så godt som gratis. Ved at vi oppretter en nettside der vi publiserer den tenkelige DVD-menyen inkludert hele spillefilmen. Ved at man setter opp en slik nettside, vil vi også få muligheten til å presentere oss selv, ved at potensielle arbeidsgivere kan se hva slags kompetanse vi har og hva vi har produsert. Denne nettsiden kan også ha en nedlastingsfunksjon, der vi tillater at publikum laster ned filmen lovlig og kan brenne den ut på en DVD, som gjør at de kan se den på TV-en i stuen. Dette kan skape god omtale for oss som filmskapere som deler den gratis med publikum, og dette kan potensielt bidra til at mange ønsker å se filmen. Dersom filmen skulle hatt mange seere, kan man tilrettelegge for annonseplasser til de som skulle ønske å relatere sitt produkt opp mot vår nettside. På den måten kan det vise seg at det etter hvert er rom for noe økonomisk gevinst for produksjonen allikevel. Filmen kan også publiseres gratis på nettsteder som Youtube, der også filmen kan undertekstes på engelsk, slik at publikumet blir ekspandert til utover landegrensene.

For mange kan det virke problematisk å se på en hel film på datamaskinen, men mange av dagens TV-er har mulighet til å koble seg opp til internett via datamaskinen, så man kan bruke TV-en som datamaskinens monitor for videreformidling av filmens innhold. Det finnes også nye TV-er i dag som har egne Youtube-applikasjoner, noe som gjør en potensiell visning enkel og grei.

2.6.3 Alternativ finansiering

I forhold til det at man skal gjøre en gjennomføring av produksjonen på en billigere måte, vil man allikevel være avhengig av å få tak i de økonomiske ressursene man virkelig trenger. Ettersom at historien utspiller seg på et bredt geografisk område, er dette noe man kan spille videre på. I den form av at man haker tak i en interesse blant de

aktuelle kommunene i form av økonomisk samarbeid. En metode man kan benytte seg av her, er at man kan skrive om hovedhistorien og basere dette på de aktuelle kommunene, ved at man presenterer hver kommune på en spesiell og indirekte måte. At det ikke nødvendigvis kommer så tydelig frem, men at det er noe særegent. Det kan også tenkes at dette ville styrke filmen og gi den et litt annerledes driv. At man presenterer hver kommune på en relevant måte, integrert i filmens dramaturgi. På den måten vil det også komme tydeligere frem hvordan byfolk møter distriktene på en typisk måte i forhold til det stereotypiske bildet vi har av hverandre.

Dette er et område der man kan utfolde seg mer kreativt etter hvert, men poenget er at man kan få anskaffet viktige økonomiske midler i forhold til kommunalt samarbeid i henhold til gjennomføring av produksjonen. Til tross for at man ser etter en alternativ og rimelig måte å produsere filmen, vil vi allikevel være åpen for de økonomiske midlene vi kan få tak i. Utfordringen i henhold til hvorfor de aktuelle kommunene skal støtte oss og bli inkludert i en kontroversiell historie som dette, kan diskuteres. Det avhenger helt klart av hvordan vi presenterer de kommunene vi eventuelt skulle samarbeide med. Det interessante vi kan gjøre her, sånn i første omgang, er at vi får til et møte med kulturseksjonen i de aktuelle kommunene og gjør et salgbart forsøk ved å huke på disse kommunene for videre samarbeid. I følge en artikkel, skrevet på NRK sine nettsteder, vil det muligens ikke være så problematisk, da det fremheves at kommuner rundt om i Norge støtter filmprosjekter ukritisk med tanke på filmens innhold. At lokalsamfunnet fremstår negativt har ikke vært en vesentlig faktor. (Fredriksen & Strand, 2007)

Vi kan også se etter andre potensielle støttespillere enn det kommunale og NFI. Dette kan for eksempel være andre stønadsgivere i form av ulike fond. Film3 er et støtteapparat med base i Lillehammer, der det formidles økonomiske støtteordninger til blant annet filmprosjekter som utspiller seg i innlandet. Ettersom at større deler av Pes utspiller seg i Hedmark-/Opplandområdet og utover Gudbrandsdalen kan det være et absolutt alternativ å ta kontakt med Film3, der vi presenterer vår ide og budsjettering i forhold til økonomisk støtte til Pes. Spillefilmen Vinterkyss er en av de mange prosjektene som Film3 har støttet økonomisk. Det viktigste vi kan gjøre i denne sammenhengen er å lage en presentasjon der vi formidler vår kompetanse og hvem vi er, opp mot det prosjektet vi vil jobbe videre med. Vi kan for eksempel invitere Film3 til vår bachelorpresentasjon den 3. juni.

3 Avsluttende del

3.1 Erfaringer

De erfaringene vi har tatt med oss i prosessens helhet er at vi som underdogs stiller dårlig som søknadskandidater hos NFI. Dette innebærer at vi ikke er i en posisjon som verdige søkere, noe som gjør at vi må se mulige alternativer og jobbe kreativt. Avslag fra NFI tilsier ikke at man må skrinlegge prosjektet sitt, men legger til rette for større utfordringer. Disse mulighetene kan være å kikke på muligheter for å skaffe de økonomiske midlene man trenger på andre måter. Dette kan blant annet være mulige investorer og sponsoravtaler fra det kommersielle marked. Det kan også være kommunalt samarbeid og/eller andre støtteordninger.

Vi har fått inntrykk av at det er krevende å komme seg på innsiden av filmbransjen, men har også et inntrykk av det er penger som styrer. Med dette mener vi at dersom man har tilstrekkelig kapital kan man kjøpe den kompetansen man eventuelt skulle mangle. En slik situasjon er ikke vi så heldig å befinne oss i, så det vil kreve mye jobb for å finne en alternativ fremgangsmåte. Vi har gjennom hovedoppgaven reflektert rundt mulige alternativer.

En viktig erfaring vi har tatt med oss videre fra dette prosjektet, er at det krever mye tid og energi. Vår posisjon som heltidsstudenter har velsignet oss med mye god tid til utarbeidelse av flere aspekter innen oppgavens omfang. Dersom vi hadde vært i en helt annen situasjon, for eksempel der vi jobbet med dette ved siden av en fulltidsjobb, ville dette antakeligvis medført mange sene kvelder. Dette kunne hatt en demotiverende effekt. En viktig erfaring vi har tatt med oss, er at det kreves 100% engasjement, da demotivasjon i prosessen har hatt en stor påvirkning på viljen til gjennomslag.

For å overbevise andre, må man først overbevise seg selv. Hvis man ikke har tro på prosjektet, kan man ikke forvente at andre skal legge energi og ressurser i produktet.

Produksjonen av trailer/promo var veldig givende for oss, da vi fikk produsert et visuelt verktøy som har gjort det enklere for oss å formidle filmens historie og ambisjoner. Denne produksjonen har også gitt oss et større innsyn i forhold til det å produsere med kun to produsenter. Vi fikk god hjelp av menneskelige ressurser, men organiserte og produserte på egen hånd. Dette er også en viktig erfaring vi kan ta med oss videre til en eventuelt større produksjon senere.

Til slutt vil vi påpeke at vi gjennom oppgaveteksten har forsøkt å tydeliggjøre våre erfaringer i den helhetlige prosessen.

3.2 Resultater

Vi kan ikke levere en søknad til NFI, ettersom at vi ikke tilfredsstillter de kravene som er satt til søkere. Vi opplever dette negativt, men er også i stand til å sette oss inn i NFIs situasjon. Det finnes nok mange årsaker til disse vilkårene, og vi kan se for oss at mange er interessert i statlig støtte til sine prosjekter. Det er fullt mulig flere av disse prosjektene er gode ideer, og kanskje potensielle kommersielle suksesser. NFI har vår fulle forståelse for at de ikke har kapasitet til å behandle søkere i vår posisjon. Det kan tenkes at NFI har fått mange dårlig henvendelser, i form av søknader, tidligere og disse strenge kravene er et resultat av det. For vår del er det synd, da vi automatisk havner i en useriøs gruppe på bakgrunn av deres valg av retningslinjer.

Kalkylen vi grovt sett produserte tidligere i prosessen, indikerer at denne produksjonen har potensial for å havne på et høyt nivå. Vi vil likevel påstå at filmens pris vil være variabel. Produksjonen kan sannsynligvis gjennomføres i ulike prisklasser.

3.3 Konklusjon

De midlene vi trenger for en produksjon av spillefilmen Pes, kan være flytende. Med dette mener vi at prisen kan variere fra et veldig høyt nivå til et vesentlig lavere beløp. Et kommersielt nivå betyr ikke nødvendigvis en dyr produksjon. Alt avhenger av satsning, engasjement og god evne til å se mulige, alternative løsninger. Menneskelige ressurser er en vesentlig faktor vi er avhengig av, i form av kompetansedyktige folk innen sine felt. Dette går på teknisk innsikt i produksjon, drama og så videre. Derfor er vi nødt til å selge prosjektet i flere sammenhenger og er veldig avhengig av tro på egen produksjonen.

For to underdogs, med utgangspunkt i vårt ståsted, er ikke søknad til NFI aktuelt, med tanke på at vi ikke tilfredsstiller de gitte kravene. Gjennom vår rapport har vi pekt på mulige alternative bidragsytere. Disse kan forhåpentligvis engasjeres ved innsats og overtalelse fra oss som produsenter.

Dersom vi rent hypotetisk hadde innhentet de midlene vi trengte, ville vi videre måttet utarbeide planer for markedsføring, økonomi, prosjektgjennomføringen og en tydeligere distribusjonsplan.

Vi vil avslutningsvis rette søkelyset mot NFI og deres håndtering av personer i vår posisjon. Som nevnt tidligere har vi forståelse til de krav som er satt, men vil stille spørsmålene: Går norsk kulturliv glipp av flere gode filmer på grunn av sneverhet og liten kapasitet, og er norsk film et resultat av NFI sine kriterier til filmskaping?

Ordliste

Kill your darlings Et uttrykk som brukes innenfor kreativ bransje, når det er snakk om å fjerne elementer en har en forkjærlighet for.

Roadmovie En film der handlingen er lagt til en lengre biltur.

Underdog Forventet taper. Den svakeste parten i en situasjon.

Referanser

Fredriksen, Alexander & Strand, Rebecca (2007) *Ukritisk filmstøtte fra kommuner* [Online]. Norge: Norsk Riks Kringkastning. URL: <http://www.nrk.no/nyheter/kultur/1.3894466> (28.04.2010)

Howard, David & Mabley Edward (1993) *The tools of screenwriting* New York 1993 ST. Martin's Griffin s. 46-50

Jerijervi, Dag Robert (2010) *Tregt sponsormarked for norsk film* [Online]. Norge: Kampanje.com. URL: http://www.kampanje.com/markedsf_ring/article534130.ece (28.04.2010)

Kristensen, Eivind (2010) *Dagbladet.no har passert én million daglige lesere* [Online]. Norge: Dagbladet. URL: http://www.dagbladet.no/2010/05/05/kultur/tv_og_medier/dagbladetno/selvskryt/medier/11574434/ (05.05.2010)

Leirpoll, Jarle (2005) *Video i praksis 3.* utgave Norge 2005 Eget forlag s. 42-45, 162

Mamet, David (2005) *Om at instruere film 1.* utgave Danmark 2005 Forlaget Mina s. 71-73

Norsk Filmforbund (2008) *Honorarsatser* [Online]. Norge: Norsk Filmforbund. URL: http://www.filmforbundet.no/?page_id=110 (10.03.2010)

NFI (2009) *Krav til søknad om produksjonstilskudd* [Online]. Norge: Norsk Film Institutt. URL: <http://www.filmfondet.no/icm.aspx?PageId=554> (13.01.2010)

NFI2 (2009) *Krav til søknad om utviklingstilskudd til kunstnerisk vurdert kinofilm* [Online]. Norge: Norsk Film Institutt. URL: <http://www.filmfondet.no/icm.aspx?PageId=2584> (26.01.2010)

Norsk Skuespillerforbund (2009) *Satser i filmavtalen* [Online]. Norge: Norsk Skuespillerforbund. URL: http://www.skuespillerforbund.no/php/index.php?module=pagemaster&PAGE_user_op=view_page&PAGE_id=22 (10.03.2010)

Owsinski, Bobby (2005) *The recording engineer`s handbook* 1. utgave USA 2005 Artist pro publishing s. 2-16

Ries, Al & Ries Laura (2001) *11 absolutte lover for merkenavnbygging på Internett* 1. utgave Norge 2007 Hegnar media kap. 2

Vedlegg

Innholdsfortegnelse

VEDLEGG 1: FORPROSJEKTSRAPPORT	4
VEDLEGG 2: PROSJEKTAVTALE.....	8
VEDLEGG 3: FREMDRIFTSPLAN	9
VEDLEGG 4: STATUSRAPPORT 1	10
VEDLEGG 5: STATUSRAPPORT 2	12
VEDLEGG 7: LOGG FRA UKE TIL UKE.....	16
VEDLEGG 8: SAMMENDRAG KALKYLE	18
VEDLEGG 9: SPØRRESKJEMA	19
VEDLEGG 10: MANUS PROMOFILM «PES»	21
VEDLEGG 11: DREIEBOK PROMO «PES»	23
VEDLEGG 12: PROSJEKTAVTALE MED HØGSKOLEN	27
VEDLEGG 13: HOVEDMANUS FOR SPILLEFILMEN «PES».....	29
VEDLEGG X: CD-ROM	65

Vedlegg 1: Forprosjektsrapport

Navn på prosjekt: Støtt en underdog

Medlemmer: Lars Andreas Iversen og Magnus Jahren

Bakgrunn

Vi har begge til felles at vi er veldig opptatt av filmutvikling/filmproduksjon. Nå som vi går inn i det sjette og siste semesteret i vårt bachelorløp, vil vi basere oppgaven vår på de tidligere prosjekter vi har vært gjennom. Vi ønsker derfor å relatere de mest relevante områdene i denne oppgaven for eksempel: bilde, lyd, lys, prosjektledelse, web-utvikling, grafisk profil osv

Vi har et manuskript, skrevet av Magnus under en fordypningsoppgave 2009, der vi nå har lyst til å ta steget videre i en full produksjon av denne historien. For at vi skal få til det, trenger vi et økonomisk grunnlag som gjør dette mulig.

Oppgavebeskrivelse

Først og fremst må vi finne ut av hvor mye penger dette prosjektet vil koste. Dette innebærer bl.a. en oversikt over et tenkt budsjett. På bakgrunn av dette budsjettet vil vi prøve å skaffe til veie de nødvendige økonomiske midler. Dette vil vi gjøre via offentlig støtte (NFI) og et potensielt privat næringsliv.

Vi ønsker å løse oppgaven, ut ifra de gitte retningslinjene/krav som NFI (Norsk Film Institutt) har satt i forhold til søknad om midler til produksjon av langfilm (min. 72 minutter). Vi har derfor lyst til å ta utgangspunkt i manuskriptet «Underdogs» som ble utviklet gjennom en fordypningsoppgave høsten 2009 av Magnus Jahren med veileder Odd C. Hagen.

Følgende liste er hentet fra NFI sitt nettsted.
<http://www.filmfondet.no/icm.aspx?PageId=554>

Søknad om produksjonstilskudd skal inneholde:

- Tittel på produksjon
- Kort beskrivelse av produksjonen (25 ord)
- Ferdig utarbeidet manuskript
- Kalkyle utarbeidet på godkjent skjema, med markedspriser lagt til grunn for beregningen
- Produksjonsplan, format og antatt premieredato

- Stabs- og skuespillerliste, så fullstendig som mulig
- Finansieringsplan med spesifisering av samproduksjonsbidrag, offentlige tilskudd/lån og produksjonens egenfinansiering
- Spesifisering av egenfinansiering
- Likviditetsplan
- Markedsstrategi
- Visnings- og distribusjonsplan
- Intensjonsavtale med kinodistributør
- Inntektsprognose

Disse punktene vil også være vesentlige ved presentasjon ovenfor mulige investorer i et privat marked.

Problemstilling

Ut ifra det vi har lyst til å gjøre har vi kommet frem til en problemstilling vi har lyst til å jobbe videre med:

Hvilke midler trenger vi for å gjennomføre produksjonen av en langfilm, basert på manuskriptet "Underdogs", for et kommersielt nivå og med hvilken metode kan to underdogs skaffe til veie de nødvendige midler, og klargjøre prosjekt til videre produksjon?

Utfordringer

- Lite mannskap (2).
- Liten tid.
- Uerfarne.
- Minimal tid.

Mål

Først og fremst er det viktigste målet for denne oppgaven at vi blir tatt seriøst av de større aktører innad i bransjen, dette kan f.eks. være NFI. Det vi legger i seriøst, vil hovedsaklig være at vi blir vurdert på lik linje med personer som er etablert i bransjen.

Et annet viktig mål vil også være at vi faktisk får gjennomslag for våre henvendelser, med andre ord at vi får innvilget de økonomiske behov som en full produksjon vil kreve.

Effekten av dette prosjektet skal forhåpentligvis resultere i videre utvikling av produksjonen, og til slutt publiseres på norske kinoer.

Forutsetninger, rammer og metode

Oppgaven vi har valgt er en tidkrevende oppgave som forutsetter at vi møter opp på jobb. Vi baserer oss på skolens anbefalinger, og setter av minimum 30 timer i uken på strukturert arbeid med bacheloroppgaven.

Ved fordeling av arbeidsoppgaver oss i mellom, med åpen kommunikasjon, håper vi på en effektiv arbeidsflyt. God kommunikasjon og godt samarbeid tror vi er noe av det viktigste for å gjennomføre oppgaven på best mulig måte.

Magnus vil ha ansvar for den kreative utvikling, som vil si at han har ansvaret for blant annet utarbeidelse av grafisk profil, webside, ferdige manuskript til ferdig langfilm og promo, samt. produksjon av promofilm og teasere.

Lars Andreas vil være kontaktperson og ha ansvaret for markedsføring, salg og økonomi.

Kvalitetssikring

Ved å i høyest mulig grad forutse potensielle avvik i prosessen, vil vi kunne avverge en kuliminasjon av problemer som sent i prosessen vil være vanskelig, om ikke umulig å rette. Det handler om å oppdage problemene på tegnebordet, fremfor sent i produksjonsgangen.

Kvalitetsbevissthet og god kommunikasjon mellom gruppens medlemmer, veileder og en eventuell kontaktperson fra NFI er essensielt for opprettholdelse av høyest mulig produktkvalitet på endelig resultat.

Ressurspersoner

Vi ønsker å benytte oss av vårt kontaktnettverk og vår veileder Odd C. Hagen. Det hadde vært interessant å kontakte NFI for å høre om vi kan benytte en i organisasjonen som en kontaktperson.

Utstyr

Vi ønsker å benytte oss av skolens medielab. Spesielt er det ønskelig å benytte et av skolens HD-kameraer.

Fremdriftsplan

hva

når

casting	01.mars
location research	15.februar
innspillingsplan	01.mars
manuskript promo	01.mars
filming	15.april
klipp	22.april
ferdig manuskript	01.mai
nettside	01.mai
bildebehandling (video)	05.mai
lydbearbeidelse	05.mai
ferdigstilling	10.mai
søknad	15.mai

søknad filmstøtte

markedsstrategi	15.mars
budsjett og finansiering	01.april
casting (ikke fullstendig)	15.april
produksjonsplan	10.mai
distribusjon	10.mai

Vedlegg 2: Prosjektavtale

Prosjektavtale

Hovedprosjekt 2010 Søknad om økonomisk støtte av NFI og andre potensielle investorer

Gruppens deltakere:
Magnus Jahren
Lars Andreas Iversen

1. Gruppens deltakere plikter å møte opp til avtalt tid. Ved sykefravær skal dette meddeles gruppen med en gang.
2. De arbeidsoppgaver som fordeles skal gjøres før den gitte frist.
3. Gruppens medlemmer skal ha respekt for hverandres meninger, og motta alle forslag med åpent sinn.

Magnus Jahren
sted/dato

Magnus Jahren Gjøvik 27.01.10

Lars Andreas Iversen
sted/dato

Lars Ahersen Gjøvik/27.01.10

Vedlegg 3: Fremdriftsplan

Fremdriftsplan									
Støtt en underdog									
Caveman Productions									
Prosjektledere:		Magnus Jahren & Lars A. Iversen							
Startdato:		Torsdag 14.01.10							
Slutt dato:		Tirsdag 25.05.10							
Oppgaver	Prosjektleder	Start	Slutt	Egendef. Oblig.	Oblig. inn	Antall dager	Arb.dager	Dager fullført	Resterende dager
Obligatoriske innleveringer	Begge	14.01.10	25.05.10	25.05.10	25.05.10	130			
Forprosjektrapport		14.01.10	27.01.10	27.01.10	29.01.10			14	14
Statusrapport 1		24.02.10	28.02.10	26.02.10	28.02.10			2	2
Statusrapport 2		24.03.10	30.03.10	26.03.10	30.03.10			2	2
Statusrapport 3		26.04.10	30.04.10	28.04.10	30.04.10			2	2
Vertside		25.01.10	25.05.10	01.05.10	25.05.10			96	
Bach. oppg. til kopisentral		04.05.10	20.05.10	18.05.10	20.05.10			14	14
Bach. oppg. stud.torg		04.05.10	25.05.10	24.05.10	25.05.10			20	20
Søknad NFI	Lars	08.02.10	10.05.10			91			
Markedsstrategi		08.02.10	15.03.10	15.03.10				35	
Budsjett/finans		16.03.10	01.04.10	01.04.10				15	
Casting		02.04.10	15.04.10	15.04.10				13	
Ferdig manus		18.01.10	01.05.10	01.05.10				103	
Produksjonsplan		02.05.10	10.05.10	10.05.10				8	
Distribusjonsplan		02.05.10	10.05.10	10.05.10				8	
Levere søknad			15.05.10	15.05.10					
Promo/pilot	Magnus	02.02.10	10.05.10			97			
Manuskript		02.02.10	12.02.10	12.02.10				10	
Befaring		15.02.10	18.02.10	18.02.10				3	
Casting		01.02.10	01.03.10	01.03.10				28	
Innsjplingsplan		19.02.10	01.03.10	01.03.10				9	
Filming		08.04.10	15.04.10	15.04.10				7	
Musikk		05.02.10	20.04.10	20.04.10				74	
Klipp		16.04.10	22.04.10	22.04.10				6	
Etterarbeid		23.04.10	05.05.10	05.05.10				12	
Ferdigstillingen		06.05.10	10.05.10	10.05.10				4	

Vedlegg 4: Statusrapport 1

Vi startet prosjektperioden med å sette opp en oversikt over hva som skulle gjøres, og når. Vi hadde en relativt tynn fremdriftsplan i forprosjektsrapporten. Etter et konstruktivt møte med veileder Odd, fikk vi beskjed om å klargjøre kritisk linje for fremdriftsplan i forhold til prosjektets fremgang. Vi begynte først og fremst med å tydeliggjøre de tingene vi måtte ta tak i og kategoriserte hvor viktig hvert enkelt punkt var i henhold til prioritering. I vårt tilfelle var det mest hensiktsmessig med et standardisert Gantt-skjema. Dette er muligens ikke den beste, tekniske løsningen, men det gir en visuell presentasjon av fremdriftsplan. For vår egen del, fungerer dette som et godt hjelpeverktøy i henhold til hva som skal gjøres, basert på hva som er gjort. En oppgave får en gitt tidsramme og hvis denne ikke overholdes, vil det eventuelt gå ut over neste oppgave. Den neste oppgaven kan f.eks. være avhengig av den forrige.

Eks: Ettersom at vi har holdt av innspillingsutstyr for opptak i en uke i april, er det viktig at all planlegging opp mot dette er klart. På den måten sørger vi for at vi ikke bruker de første dagene av innspillingsuken på noe som skulle vært gjort.

Vi har også ledd etter relevant faglitteratur med fokus på prosjektplanlegging, finansiering av film og relevant markedsføring. Dette holder vi på med enda.

Slik oppgaven tilsier har vi et manuskript til en langfilm og tanken er at denne ideen skulle presenteres i en kortere promofilm. Manuset var selvsagt altfor langt og komplisert, så vi måtte strippe ned historien og fortelle den på en litt annen måte. Magnus begynte med å skrive en kortere versjon av sitt eget manuskript, men det viste seg at også denne versjonen var for lang og for avansert til gjennomførelse. Han trengte rett og slett litt hjelp av Lars for å ta liv av disse berømte darlingene sine. Dette resulterte i at vi sammen skrev ned et manuskript som hadde en litt annen struktur enn originalskriptet.

Vi tok utgangspunkt i trailere til andre filmer som vi så på youtube. Blant annet noterte vi ned hva som ble presentert i de ulike trailerne. Med tanke på vår målgruppe, så var det viktig å presentere innhold tydelig. Dette skal være en salgsvideo, som skal ha et mål om å trigge en interesse hos mulige investorer. Så derfor var det viktig for oss at innholdet skulle definere hva, hvem, hvordan og hvorfor. Dette er ting som ikke nødvendigvis ble tatt med i den generelle trailer, som er rettet mot folk flest. (se vedlegg1).

Vi er også i gang med produksjon av dreiebok. Her har vi fått definert hvordan historien skal presenteres, på det rent visuelle. Dette innebærer hva slags kamerateknikk vi vil bruke. For eksempel hvordan utsnittene skal være, bevegelse, klipperytme o.l. Vi snakket om å utfordre lærebøkene litt, ved å tenke utradisjonelt og originalt. Dette skal selvfølgelig være nøye gjennomtenkt, og hvert bilde skal kunne forsvares. Vi diskuterte litt i forhold til å skrive ned egne regler for hvordan vi skal klare å utfordre læreboka på en troverdig og kvalitetsmessig måte. Vi er fortsatt i utvikling på dette området.

Vi har også drevet location research i forhold til promofilmen. Dette gjorde vi ved å kjøre bil fra Oslo sentrum og så langt nord vi kom. Vi endte opp på Dombås. Dette gjorde vi ettersom at veien til Trondheim fra Oslo er en vesentlig del av historien. Vi fant ut at vi egentlig kan holde oss til nrområdet rundt Gjøvik, da vi ikke trenger å gjøre ting vanskeligere for oss selv. Vi føler at troverdigheten til sted for filminnspilling ikke er så viktig, når det i denne omgang handler kun om å få presentert historien og det ønskelige format. Man skal selvsagt få inntrykk av at de er på vei fra Oslo til Trondheim. Det handler om å utnytte de omgivelsene vi har, for å fortelle historien på en troverdig måte.

Ved å gå igjennom manuskriptet *Underdogs* har vi også skaffet oss en oversikt over hva vi trenger av utstyr (bl.a. rekvisitter og nødvendig produksjonsverktøy). Vi sørget også for å få en oversikt over rollebesetning og definert de ulike rollene i forhold til hvor store eller hvor små de er.

Vi har også begynt å jobbe med de retningslinjene vi skal ta utgangspunkt i, satt av NFI. Her satte vi først og fremst opp en ønskeliste over det utstyret og annet materiale (tono-avgifter, skuespillere etc.). Denne ønskelisten ble omgjort til et ønskelig budsjett med diverse prisoverslag på de enkelte elementene. Dette er en prosess vi fortsatt jobber med. Det vi har funnet ut av her, er at det kommer til å koste mye penger og krever sterke økonomiske ressurser for at gjennomførelsen blir slik vi ønsker. Det er selvfølgelig ingen hindring i å tenke kreativt og alternativt i henhold til økonomisk reduksjon i budsjettet. Med andre ord, finne løsninger på enkelte områder, slik at det ikke blir så dyrt. Dette kan nok forsterke vår integritet og seriøsitet og bli positivt mottatt hos målgruppe. Metoden for innhenting av informasjon til budsjettet har vært via internett og kontakt via telefon.

I en veiledning snakket veileder om at det kunne vært smart for oss om vi tok kontakt med NFI og forhøre oss om et slags samarbeid videre i prosessen. For oss kunne det vært et godt hjelpemiddel å ha en kontaktperson fra NFI som igjen kan fungere som en ekstern veileder/rådgiver. Vi kontaktet NFI via telefon og fikk beskjed om at som søker av økonomisk støtte til langfilm, tilfredsstiller vi ikke de kravene som er satt. Disse kravene innebærer blant annet at søker må være eier i eget A/S og ha erfaring innenfor spillefilmproduksjon. Dette betyr for vår egen del, at vi nærmer oss en konklusjon på deler av problemstilling. Utfordringen nå blir å finne en alternativ løsning for hvordan vi kan løse dette problemet på en best mulig måte. En løsning kan være å kontakte en ekstern produsent, for et potensielt samarbeid i forhold til innlevering av søknad. Vi forhørte oss om dette hos NFI og de mente at dette var en vei vi kunne gå. Her dukker det opp enda en utfordring, nemlig å finne en samarbeidspartner som tar oss seriøst og at vi i tillegg kan lære av vedkommende.

Vedlegg 5: Statusrapport 2

Kalkyle Vi har gått dypere til verks i forhold til kalkyleberegningen siden forrige innlevering av statusrapport. Vi har tatt i bruk en modell/mal som vi har funnet på NFI sine nettsider. Denne malen inneholder omtrent alt av relevante elementer som man må forholde seg til innen planlegging, gjennomføring og post-produksjon av en helhetlig spillefilm. Vi har prioritert de punktene i denne malen som er mest relevant i forhold til den type produksjon vi planlegger. Dette betyr at en vesentlig stor del av malen faller bort. For eksempel innkjøp eller leie av andre filmer for inspirasjon til manusutvikling. Slike punkter har blitt vurdert og nedstemt, da vi heller velger å prioritere de punktene som vi ser på som mer nødvendig. For eksempel riktig utstyr til innspilling. Vår oppgave handler om å finne ut av hvor mye midler vi trenger for en slik gjennomføring, så vi velger heller å være saklige i forhold til dette. Ingen grunn til å gjøre budsjettet usaklig høyt.

Malen vi jobber ut ifra oppdateres automatisk i forhold de verdiene vi skriver inn, så vi kan hele tiden ha en god oversikt over hva vi ligger på og det vi eventuelt skal ende på til slutt.

For å finne ut av hva hvert enkelt punkt fra det den nevnte ønskelisten koster (som nevnt i statusrapport 1), har vi innhentet informasjon i form av internett og kontakt via telefon med folk innen bransjen. Vi har blant annet tatt kontakt med en fotograf som ga oss en del tips i forhold til hvor vi bør henvende oss for å innhente relevante tariffsatser, slik som filmforbundet.no (http://www.filmforbundet.no/?page_id=110). Vi har også tatt utgangspunkt i slike tariffer i henhold til bruk av skuespillere. Her må vi også ta utgangspunkt i at enkelte skuespillere er i stand til å forhandle frem en egen avtale for lønn i produksjonen.

Fotografen ga oss også tips om hvordan man jobber i den profesjonelle hverdagen, at en hovedfotograf ønsker å benytte seg av sin faste b-fotograf og lysmester, samt lyd. På den måten binder man seg opp til hele pakker i forhold til gjennomføring av produksjon. Vi må forholde oss til det faktum at dette er levende satser og at de kan regulere seg ut ifra hvem man jobber med og hvordan de individuelle avtalene skal se ut. På den måten vil ikke den samlede summen vi kommer frem til være 100 prosent, men fungere som en slags indikator. For vår del er det viktig å gjøre et overslag i forhold til hvor mye vi skal søke om, slik at vi ikke havner på minussiden ved endt avtale med de vi potensielt vil jobbe med.

Vi har også hatt innsyn i en tidligere kalkyle utarbeidet for filmen Pitbullterje. Vi har tatt utgangspunkt i noen av disse verdiene og satt de inn i vår beregning.

Vi er ikke helt ferdig, så denne prosessen er fortsatt aktiv.

Markedsstrategi Vi har tatt utgangspunkt i markedsstrategien til filmen Lange Flate Baller (LBF) og sett på de ulike undertitlene der. Dette har blant annet dreiet seg om den generelle markedsstrategi, testvisning av promo/trailer, filmens fokus og salgspotensial, hvem jobber med hva, hva skal gjøres for å bygge opp merkevaren Underdøgs, markedskanaler, DVD-utgivelse og hva hvis. Her har vi benyttet oss av den klassiske velg og fordel strategien, der vi ble enig om hvilke undertitler vi skulle forholde oss til. Det ble en hjemmelekse fordelt cirka 50-50. Dette var en god metode å jobbe på, så vi kommer til å benytte oss av denne arbeidsteknikken ved senere anledninger. Dette er et emne vi fortsatt jobber med.

I første omgang har vi tatt et godt utgangspunkt i det som står angående markedsstrategien til LBF og gjort det om til å passe vårt eget produkt.

I den videre utvikling, kommer vi til å ta utgangspunkt i skrevet materiale og knytte det opp mot relevant, ekstern informasjon vi finner underveis. Vi har begge brukt litt lenger tid enn hva vi i første omgang hadde sagt vi skulle på denne delen, så vi må innhente oss mer effektivitet eventuelt revurdere tidsberegningen nøyere til neste gang.

Årsaken til at vi jobber med markedsstrategi er i første omgang på grunn av de retningslinjene satt av NFI da dette er et krav fra deres side. I andre omgang er det også en suveren måte for vår del å kartlegge filmens plass og potensial i det kommersielle marked. Ved å analysere de nevnte punktene, vil vi kunne skape en oversikt over hva som kan selges ved filmen og hvor det er penger å tjene. Dette kan også skape en økonomisk interesse hos mulige investorer som i all hovedsak dreier seg om godt etablerte filmselskaper. Slike selskaper har blitt en større og mer vesentlig målgruppe for vår oppgave gjennom prosessens løp så langt. Dette er fordi vi ikke kan levere en søknad for vurdering hos NFI på egen hånd.

Kontakt med bransjen

På grunn av beskjeden vi fikk av NFI om at vi ikke vil bli vurdert i det hele tatt, i forhold til deres krav som er tidligere nevnt i statusrapport 1, har vi rettet oss mot det private marked i form av produksjonsselskaper innen filmbransjen. Dette har vi gjort ved å ha en tydelig pitch for manuskriptet klart og brukt denne som en salgstekst i e-postene som vi har sendt ut med manuskript som vedlegg. Vi ringte produksjonsselskapene i første omgang og ble enig om at vi skulle sende en mail på det. Dette var tilfellet i alle fire forsøk som vi så langt har gjort. Dette kommer vi til å fortsette med, etter hvert. Vi har fått enten avslag eller ikke noe svar i det hele tatt, så utslaget har foreløpig vært negativt. De som har gitt respons, har argumentert med at det er fravær av ressurser og kapasitet.

Promofilm/trailer

Manuskriptet i første omgang ble litt for langt og avansert, så vi har latt oss inspirere av LBF-promo og kuttet ned manuset betraktelig. Dette er for å gjøre det enklere for oss selv og fokusere på den effektive biten innen produksjonen. Dette er for at resultatet skal være kort, men effektivt. At vi sørger for at de viktigste og mest interessante punktene i filmen kommer frem. Vi har også skrevet ferdig dreieboka til dette manuskriptet.

Ettersom at manuskript er ferdig, har vi godt i gang med å få tak i skuespillere som skal være med i traileren. Her benyttet vi oss av s-hig mailen til skolen, der vi henviste oss til folk med skuespillerbakgrunn eller et selverklært talent innenfor feltet. Vi har fått svar fra to stk. og har pekt oss ut flere potensielle som vi skal spørre. Magnus tok også kontakt med Gjøvik v.g.s. i henhold til dramalinjen for å caste elever derfra, men fikk beskjed om at den uken vi skal gjøre opptak, er elevene i full gang med heldagsprøver. Så dette kan bli en stor utfordring, ettersom at elevene antakeligvis vil prioritere disse prøvene.

Gruppeevaluering

Gruppearbeidet har fungert godt frem til nå. Begge to møter opp på skolen hver dag med den hensikt at vi skal jobbe med dette hver dag fra morgen til kveld (0900-1600). Kommunikasjonen fungerer svært godt, da vi begge er engasjerte og lytter til hverandre. Vi engasjerer oss i den form av at når noe ser mørkt ut, så prøver vi å se det positive i det. F.eks. da vi fikk vite at NFI ikke mottar vår søknad, så vi på dette som et positivt utfall i forhold til den akademiske oppgaven og problemstillingen. Slike motbakker gir rom for alternativ tenkning og der er begge flinke.

I forhold til tidsbruken kan vi bli litt mer effektive. Ved lunsjtider og morgenkaffen kan tiden trekkes litt langt ut. Det har av og til også dukket opp visse parenteser f.eks. at Magnus eller Lars skal vise til en videosnutt på youtube og at det her kan eskalere seg, og at vi brått har vært inne på youtube litt for lenge. Dette bør vi klare å unngå. Slike avstikkere kan ha noe å gjøre med at vi er kompis fra tidligere og blir derfor litt ufokuserte. Det kan til tider være litt vrient å definere disse rollene, da mener vi kompisrollen og samarbeidspartnere.

Vedlegg 6: Statusrapport 3

Etter å ha hatt en fabelaktig påske, var det på tide å gå i gang med opptakene til promo/trailereren som vi skulle produsere for denne oppgaven. Vi hadde allerede opprettet kontakt med et par skuespillere, så vi manglet fortsatt et par stykker. Vi endte opp med å gi Magnus hovedrollen, slik at den biten var dekket. Ved å høre med venner og kjente i skolens kantine, fikk vi ordnet de siste før opptakene. Vi fikk også engasjert veilederen vår til å gjøre en gangsterrolle.

Vi tok også kontakt med lokale bedrifter derav et gatekjøkken og en bruktbuikk sånn i forhold til å ha de riktige lokasjonene til opptak. Vi fikk også lånt leiligheten til ei venninne. De resterende interiør scenene gjorde vi i egne boliger. De eksterne scenene gjorde vi også klart et par dager før vi skulle i gang med de relevante opptakene.

Den første dagen vi gikk i gang med opptak var søndag den 11.04. Denne dagen hadde vi i følge kjøreplanen satt av til alle de eksterne scenene. Vi gjorde dette i forhold til det at hele filmens historie følger en dag. På den måten tok vi hensyn til vær og vind, slik at vi kunne unngå større scriptfeil. Kjedelig hvis det er strålende sol den ene scene og tungt regnvær den andre. Vi hadde heldigvis ikke en eneste sky på himmelen denne dagen.

Det er en scene i filmen som inneholder et våpen. Vi hadde fått låne en spas 12. replika av en venn og skulle bruke denne i urbane omgivelser. Vi tok derfor kontakt med det lokale politi, der vi forklarte hva vi skulle gjøre, når og hvor. På den måten unngikk vi kjedelig kontakt med de lokale politimyndigheter. Dette viste seg å være lurt, ettersom at noen visstnok ringte politiet på oss. Vi gjorde opptak i bakgaten til byens bingo og de trodde først at de skulle bli konfrontert av brutale ransmenn. Dette var ikke tilfellet og vi var føre var.

De opptakene vi skulle gjøre innendørs gjorde vi onsdag den 14.04 og torsdag den 15.04. Vi spilte inn en restaurantscene på et gatekjøkken i byen, der veileder Odd C. Hagen skulle bidra med sine skuespillerprestasjoner. Vi hadde planlagt å få gjort de opptakene i løpet av en times tid, men vi spurte ikke Odd når han skulle være tilbake til sin vanlige hverdag, så det kom som et lite sjokk på oss at han måtte dra om 15. minutter, da vi ikke hadde begynt opptakene enda. Dette var fra vår side dårlig planlegging. Vi skulle tenkt på dette tidligere, slik at vi hadde hatt bedre tid. Dette resulterte i at vi måtte stresse med opptakene og at det ferdige resultatet ikke ble optimalt.

I postproduksjon fant vi ut at en av scenene kunne kuttes helt ut. Dette var et valg vi foretok oss, ettersom at scenen var utydelig i forhold til hva den skulle fortelle og at skuespillet ikke strakk til. Grunnen til at vi ikke spilte den inn på nytt, var at vi tolket den som unødvendig av den grunn at scenen ikke fortalte noe relevant. Vi klippet alt vi hadde grovt sammen og under en veiledning presiserte Odd at vi måtte få med mer informasjon om selve handlingen til filmens historie. Vi lagde en ny intro der vi fikk engasjert venner til å gjøre skuespillerjobben. Ved å produsere noen innklippsbilder av en hund kunne vi fete opp historien og dens intensitet.

I ettertid av opptakene klippet vi det nye innholdet sammen med det vi hadde redigert tidligere. Historien fikk en tydeligere fylde. All musikk som er benyttet er materiale vi selv har opphavsretten til. Alle bildene ble behandlet i Apple Color. Dette var for å oppnå et mer profesjonelt utseende. Postproduksjonen gikk mer eller mindre smertefritt, men vi loggførte råmaterialet på en lat og klønete måte, så det senket effektiviteten.

Trailer/promo er ferdig redigert, og vi sitter igjen med et resultat vi er fornøyd med. Vi har også tittel på filmen, da Underdogs ofte forbindes med filmen Upperdog, og vil dermed kunne havne i en uheldig posisjon i forhold til filmens markedsføring.

Fremover er alt fokus på rapportskrivning og ferdigstilling av webside. Underveis vil vi trolig måtte finne frem til mer faglitteratur. Vi planlegger også å sende Film3 en invitasjon til bachelorpresentasjon.

Vedlegg 7: Logg fra uke til uke

Uke 5

Vi var i veiledningsmøte i forhold til hva som stod skrevet i forprosjektsrapporten som ble levert inn den 29.01. Oppgaven så god ut, men vi hadde en litt for tynn fremdriftsplan. Vi gikk derfor i gang med et Gantt skjema. Vi brukte også tiden til å skaffe relevant faglitteratur. Jobbet også med en obligatorisk oppgave i et annet emne.

Uke 6

Magnus skrev manuskript til promofilm/trailer basert på det lengre manuskriptet. Manuset ble for langt, så vi gjorde dette sammen, der vi kuttet ned første utkastet til det halverte. Begynte på dreiebok-utvikling.

Uke 7

Location research, fant ut at det ikke er noe vits i å gjøre det så vanskelig for oss selv. Satt opp en liste over ønskelig ting og tang som vi ville ha til filmproduksjon. Alt fra opptaksutstyr til rekvisitter. Skaffet oss en oversikt over karakterer og rollene. Tok kontakt med NFI og fikk vite at vi ikke var verdige søkere.

Uke 8

Jobbet med statusrapport 1. Begynte også på forarbeidet til kalkyleutviklingen. Gjort nettbasert research i forhold til de satsene vi har vært ute etter. Vi tok også kontakt med ulike folk innen bransjen for hvilke verdier det ofte dreier seg om og hvor vi eventuelt skal lete.

Uke 9

Ved god hjelp av veileder, fikk vi henvisning til en mal fra NFI som vi kunne ta i bruk, i henhold til kalkylen. Denne uken jobbet vi også med obligatorisk oppgave i et annet emne. Strippet også ned manuset til trailer prod. Betraktelig. Gjorde det mye mer gjennomførbart.

Uke 10

Jobbet videre med kalkylen og brukte internett flittig, for å skaffe de nødvendige satsene som vi trengte til budsjetteringen. Planla innspilling i april (begynte castingprosess).

Uke 11

Gikk i gang med filmens markedsstrategier, etter et konstruktivt møte med veileder som viste oss et eksempel på markedsstrategier innen filmutvikling. Vi ble ikke helt ferdig denne uken, så vi jobber videre med dette.

Uke 12

Store deler av tiden denne uken gikk bort til et annet emne, så vi jobbet stort sett bare med statusrapport 2.

Uke 14

Planlegging av innspilling av trailer og en tydelig definert casting.

Uke 15

Innspilling av trailer.

Uke 16

Post-produksjon av trailer og

Uke 17

Mer opptak og videre post-produksjon og ferdigstilling. Publisering på youtube

Uke 18

Delegerte oppgaver relatert til rapportskrivning. Skrev rapport.

Uke 19

Skrevet rapport

Uke 20

Ferdigstilling av rapport for innlevering til kopiesentralen

Vedlegg 8: Sammendrag kalkyle

Vi har grunnet uoversiktlig oppsett valgt å kun legge ved sammendraget av kalkylen. Kalkylen i sin helhet finnes på den vedlagte CD-ROMen.

KALKYLESAMMENDRAG

Prosjekt :

Dato :

Fradr. MVA:

10 Manuskriptutvikling 582 120

11 Prosjektutvikling 171 026

TOTALE UTVIKLINGSKOSTNADER '-----> 753 146

21 Forarbeid 6 187

31 Produksjon 8 746

32 Regi 124 012

33 Dekor 6 725

34 Rekvisitt 4 706

35 Special effects 4 893

36 Kostyme 4 885

37 Sminke 5 297

38 Foto 189 152

39 Lys 4 706

40 Grip 11 806

41 Opptakslyd 7 350

42 Skuespillere 715 076

44 Reiser/transport

TOTALE OPPTAKSKOSTNADER '-----> 1 093 541

51 Produksjon etterarbeid 37 667

52 Klipp 274 146

53 Lydetterarbeid 8 560

54 Musikk 250 000

55 Digitale effekter

56 Laboratorium

TOTALE ETTERARBEIDSKOSTNADER '-----> 570 373

61 Administrasjon 856 800

'-----> 856 800

NETTO PRODUKSJONSKOSTNADER 3 273 860

62 Uforutsette utgifter

TOTALE PRODUKSJONSKOSTNADER 3 273 860

Vedlegg 9: Spørreskjema

Spørreskjema – testvisning av Pes

I hvilken av disse kategoriene befinner du deg i?

Ladys

Gents

I alderen?

19 – 28

29 – 38

39 – 48

49 – 58

59 +

Ser du mye film?

Lite

Middels

Fanatiker/Filmnerd

Liker du Norsk Film?

Ja

Absolutt ikke

Ja, men foretrekker utenlandsk

Likte du traileren?

Ja

Absolutt ikke

Den var helt ok, lissom

Forstod du hovedplottet?

10 poeng, yes

5 poeng, sånn passe

1 poeng, nei - det gjorde jeg ikke

Kunne du tenke deg å se filmen?

Ja

Nei

Generell kommentar?

Vedlegg 10: Manus promofilm «Pes»

Magnus Jahren & Lars A. Iversen ©

1. Scene. INT. Leiligheten til Oskar. Ettermiddag

Bildet er sort.

Olaf (telefon v.o)

Du veit Linda? Hun er i skikkelig pes om dagen, skylder noen drittfolk spenn og hvis hun ikke får hjelp av oss, så er hun bokstavelig talt fucked.

Oskar (telefon)

Linda? Hun skal være i rimelig bra pes as, før jeg gidder å hjelpe den fitta. Kanke du bare glemme hu a? Hun er helt kjip lissom

Fade 2 black. (Dip2Color)

Olaf (telefon v.o)

Jeg er faktisk villig til å betale deg spenn for å gjøre det. Jeg er bare keen på å bli sammen med Linda igjen.

Oskar ser tomt ut i luften og viser med blikket at han blir med, relativt motvillig. Fryser bildet på trynet til Oskar.

Oskar (telefon)

Ok...

2. Scene. INT. Russisk restaurant (tilbake til nåtid). Morgen

Oskar snur spontant og går i retning utgangen.

Oskar

Fy faen, dere kan bare ta rennafart og drite i det her as, jeg nekter å kjøre opp en illegal, fuckings *boler-bikkje*.

Han snur og kommer tilbake, da den illeluktende fyren sier noe strengt på et språk han ikke forstår. Oskar skjønner ikke hva han sier, men skjønner såpass at han ikke har muligheten til å snu. Olaf ser på Oskar med et usikkert smil. Olaf ser på Oskar og sier:

Olaf

Det er han som er sjåføren. Kan vi få bilnøklene til den bilen vi skal kjøre, så vi kan komme oss av gårde?

Dimitrij

Dere skaffer bil. Ikke mitt problem

3. Scene. INT. Jobben til Olaf, Platesjappe i Oslo. Dagtid

Olaf stresser inn i butikken og ser etter sjefen sin Gunnar. Han oppdager han, mens han står å rydder i noen gamle LPer i en kasse.

Gunnar

Du sa du skulle jobbe i dag og jeg liker ikke å bli *fucka over* på den måten her. Hva er du egentlig driver med Olaf?

Gunnar ser oppgitt på Olaf som bare rister usikkert på hodet og ikke vet hva han skal si. Løfter på skuldrene.

Olaf

Men, får jeg lov ell?

Gunnar

Det er greit, men det gjelder bare for denne gangen.

Gunnar overrekker nøklene motvillig og er forbanna.

Olaf

Tusen takk..

4. Scene. EXT. Rasteplassen. Dagtid

Olaf står utenfor å leter desperat etter Satan i det han ser Oskar komme løpende ut av veikroen med en rabiatt fyr i hælene.

Oskar

Start opp den jævla bilen, din narkomane faen!!

Olaf

Jeg mista Satan, vi må finne´n først.

Fade in/out Haglemannen fyrer av hagla i været.

5. Scene. EXT. Langs veien. Dagtid

En bikerdude får seg et slag mitt i trynet. Righthook, snur seg mot kamerautsnitt. fade black.

6. Scene. EXT. Langs veien til tr.heim. Dagtid

Fade in. Oskar står med en *smokin gun* og ser forvirret i retning buskene. Raymond og Olaf står i bakgrunn. Kjøring.

Fade in/out

Olaf

MOTHERFUCKER!!

Vedlegg 11: Dreiebok promo «Pes»

Dreiebok – «Underdogs»

Scene 1:

Hvor: Leiligheten til Oskar

Hvem: Olaf og Oskar

Bildet er mørkt. Opening credits.

Div bilder av leilighet og innbo.

Olaf v.o (telefon)

Du veit Linda? Hun er i skikkelig pes om dagen, skylder noen drittfolk spenn og hvis hun ikke får hjelp av oss, så er hun bokstavelig talt fucked.

UNÆ av fjeset til Oskar (munnen som prater), ser ikke helt hvem han er med en gang

Oskar (telefon)

Linda? Hun skal være i rimelig bra pes as, før jeg gidder å hjelpe den fitta. Kanke du bare glemme hu a? Hun er helt kjip lissom

Kjøres inn i samme hastighet/bevegelse fra hvitt til UNÆ øynene (profil). TOT av Oskar står ved kjøkkenbenken og støtter telefonen opp mot øret, med skulderen. Plukker opp noe (snusboks). Rask tilt/kjøring fra ansikt og ned til NÆ av hender som baker pris.

Div bilder av leilighet.

Olaf (telefon)

Jeg er faktisk villig til å betale deg spenn for å gjøre det.

Fokuspull av *fet* TV. Fokus fra øverst til venstre og skrått via skjermen til høyre hjørne.

Olaf (telefon)

Jeg er bare keen på å bli sammen med Linda igjen.

NÆ av ansiktet til Oskar forfra. Blikket er tomt ut i luften og han himler med øynene, mens han lener hodet litt tilbake.

Oskar

Ok...

Scene 2:

Hvor: Russisk restaurant.

Hvem: Olaf, Oskar, Dimitrij, Gangster.

HTOT av bakhodene Olaf og Oskar, Dimitrij og Gangster står foran dem i bakgrunn. Oskar snur spontant og går i retning kamera og utgangsdør. Utsnittet "følger" Oskar.

Oskar

Fy faen, dere kan bare ta rennafart og drite i det her as.

NÆ av Oskar sitt ansikt, han snur seg mot høyre.

HNÆ av Osker som snur seg mot høyre, peker med fingeren opp i kamera (fokus)

Oskar

Jeg nekter å kjøre opp en illegal, fuckings *boler-bikkje*.

Rask respons fra Gangster, på et aggressivt, fremmed språk. Rask kjøring fra fingeren til Oskar og opp i ansiktet hans NÆ. Jeg har tapt - blikk.

HTOT av Olaf, luft til venstre i utsnitt.

Kjøring til Olafs høyre side. Oskar i venstre side (ufokus) Olaf ser på Oskar. Fokuspull fra Olaf til Oskars profil.

Olaf

Det er han som er sjåføren. Kan vi få bilnøklerne til den bilen vi skal kjøre, så vi kan komme oss av gårde?

Statisk bilde opp på Dimitrij som sitter og lener seg over bordet (froskeperspektiv)

Dimitrij

Dere skaffer bil. Ikke mitt problem

Scene 3:

Hvor: Platesjappe.

Hvem: Olaf og Gunnar.

Diverse bilder av miljø (plater, gjenstander, kjøringer, nærbilder)

TOT, Froskeperspektiv inngangsdør. Minimalt skjevt (nedoverbakkeeffekt). Olaf stresser inn. Olaf ser seg rundt og oppdager raskt målet sitt, går ut av bildet.

NÆ av hender som stabler LP-er i en kasse.

HTOT av Gunnar som står og rydder, luft bak seg i utsnitt. Olaf kommer inn i bildet.

NÆ av ansiktet til Gunnar (standard)

Gunnar

Du sa du skulle jobbe i dag og jeg liker ikke å bli *fucka over* på den måten her. Hva er du egentlig driver med Olaf?

Gunnar ser oppgitt på Olaf.

NÆ av ansiktet till Olaf (standard). Olaf rister usikkert på hodet og løfter på skuldrene

Olaf

Men, får jeg lov ell?

NÆ av ansiktet til Gunnar (standard)

Gunnar

Det er greit, men det gjelder bare for denne gangen.

Gunnar graver frem noe fra lommene og overrekker nøklene til Olaf

NÆ av hånda til Olaf som mottar bilnøkler fra Gunnar. Olaf tar et grep om nøklene og går ut av bildet.

Scene 4:

Hvor: Rasteplass

Hvem: Olaf, Oskar og haglemann

HTOT av Olaf som ser seg rundt og plystrer etter Satan. Plutselig skjer det noe ved veikroen og Oskar kommer løpene ut (mens han knepper buksa og rigger beltet), Kameraet setter fokus på Oskar i en TOT. Liten shockzoom. Oskar løper.

Oskar

Start opp den jævla bilen, din narkomane faen!!

HNÆ av Olaf

Olaf

Jeg mista Satan, vi må finne´n først.

Kjøring langs bakken (lavt utsnitt) døra åpner seg opp og haglemannen kommer ut. Kjøring avsluttes på han i froskeperspektiv. Han gjør ladegrep og fyrer av et skudd i været.

Fade out

Scene 5:

Hvor: Villmarka

Hvem: Olaf og bikerdude

HNÆ av ryggen til en bikerdude. Olaf står foran vedkommende. Suckerpunch in da face. Biker snur seg mot kamera. Liten blodsprut.

Scene 6:

Hvor: Villmarka

Hvem: Olaf, Oskar og Raymond

PANG!!

Fade in, kjøring mot høyre. Oskar står i spissen, HNÆ med aning av froskeperspektiv. Raymond og Olaf står i bakgrunn. Han holder en pistol i hånden som ryker.

Fade out. (black)

Olaf

Motherfucker!

Vedlegg 12: Prosjektavtale med Høgskolen

HØGSKOLEN I GJØVIK

PROSJEKTAVTALE

mellom Høgskolen i Gjøvik (HiG) (utdanningsinstitusjon),

Høgskolen i Gjøvik (HiG) (oppdragsgiver), og

Lars Andreas Iversen og Magnus Jahren
(student(er))

Avtalen angir avtalepartenes plikter vedrørende gjennomføring av prosjektet og rettigheter til anvendelse av de resultater som prosjektet frembringer:

1. Studenten(e) skal gjennomføre prosjektet i perioden fra uke 2 til UKE 21 2010

Studentene skal i denne perioden følge en oppsatt fremdriftsplan der HiG yter veiledning.

Oppdragsgiver yter avtalt prosjektbistand til fastsatte tider. Oppdragsgiver stiller til rådighet kunnskap og materiale som er nødvendig for å få gjennomført prosjektet. Det forutsettes at de gitte problemstillinger det arbeides med er aktuelle og på et nivå tilpasset studentenes faglige kunnskaper. Oppdragsgiver plikter på forespørsel fra HiG å gi en vurdering av prosjektet vederlagsfritt.

2. Kostnadene ved gjennomføringen av prosjektet dekkes på følgende måte:
 - Oppdragsgiver dekker selv gjennomføring av prosjektet når det gjelder f.eks. materiell, telefon/fax, reiser og nødvendig overnatting på steder langt fra HiG. Studentene dekker utgifter for trykking og ferdigstillelse av den skriftlige besvarelsen vedrørende prosjektet.
 - Eiendomsretten til eventuell prototyp tilfaller den som har betalt komponenter og materiell mv. som er brukt til prototypen. Dersom det er nødvendig med større og/eller spesielle investeringer for å få gjennomført prosjektet, må det gjøres en egen avtale mellom partene om eventuell kostnadsfordeling og eiendomsrett.
3. HiG står ikke som garantist for at det oppdragsgiver har bestilt fungerer etter hensikten, ei heller at prosjektet blir fullført. Prosjektet må anses som en eksamensrelatert oppgave som blir bedømt av faglærer/veileder og sensor. Likevel er det en forpliktelse for utøverne av prosjektet å fullføre dette til avtalte spesifikasjoner, funksjonsnivå og tider.
4. Den totale besvarelsen med tegninger, modeller og apparatur så vel som programlisting, kildekode, disketter, taper mv. som inngår som del av eller vedlegg til besvarelsen, gis det en kopi av til HiG, som vederlagsfritt kan benyttes til undervisnings- og forskningsformål. Besvarelsen, eller vedlegg til den, må ikke nyttes av HiG til andre formål, og ikke overlates til utenforstående uten etter avtale med de øvrige parter i denne avtalen. Dette gjelder også firmaer hvor ansatte ved HiG og/eller studenter har interesser.

Besvarelser med karakter C eller bedre registreres og plasseres i skolens bibliotek. Det legges også ut en elektronisk prosjektbesvarelse uten vedlegg på bibliotekets del av skolens Internett-sider. Dette avhenger av at studentene skriver under på en egen avtale hvor de gir biblioteket tillatelse til at deres hovedprosjekt blir gjort tilgjengelig i papir og nettutgave (jfr. Lov om opphavsrett). Oppdragsgiver og veileder godtar slik

offentliggjøring når de signerer denne prosjektavtalen, og må evt. gi skriftlig melding til studenter og dekan om de i løpet av prosjektet endrer syn på slik offentliggjøring.

5. Besvarelsens spesifikasjoner og resultat kan anvendes i oppdragsgivers egen virksomhet. Gjør studenten(e) i sin besvarelse, eller under arbeidet med den, en patentbar oppfinnelse, gjelder i forholdet mellom oppdragsgiver og student(er) bestemmelsene i Lov om retten til oppfinnelser av 17. april 1970, §§ 4-10.
6. Ut over den offentliggjøring som er nevnt i punkt 4 har studenten(e) ikke rett til å publisere sin besvarelse, det være seg helt eller delvis eller som del i annet arbeide, uten samtykke fra oppdragsgiver. Tilsvarende samtykke må foreligge i forholdet mellom student(er) og faglærer/veileder for det materialet som faglærer/veileder stiller til disposisjon.
7. Studenten(e) leverer 3 - tre - eksemplarer av oppgavebesvarelsen med vedlegg til Studenttorget. I tillegg leveres et eksemplar til oppdragsgiver. HiG kan stille til disposisjon ytterligere eksemplar(er) for oppdragsgiver mot at denne godtgjør produksjonskostnadene.
8. Denne avtalen utferdiges med et eksemplar til hver av partene. På vegne av HiG er det dekan som godkjenner avtalen.
9. I det enkelte tilfelle kan det inngås egen avtale mellom oppdragsgiver, student(er) og HiG som nærmere regulerer forhold vedrørende bl.a. eiendomsrett, videre bruk, konfidensialitet, kostnadsdekning og økonomisk utnyttelse av resultatene.

Dersom oppdragsgiver og student(er) ønsker en videre eller ny avtale, skjer dette uten HiG som partner.
10. Når HiG også opptrer som oppdragsgiver trer HiG inn i kontrakten både som utdanningsinstitusjon og som oppdragsgiver.
11. Eventuell uenighet vedrørende forståelse av denne avtale løses ved forhandlinger avtalepartene i mellom. Dersom det ikke oppnås enighet, er partene enige om at tvisten løses av voldgift, etter bestemmelsene i tvistemålsloven av 13.8.1915 nr. 6, kapittel 32.
12. Deltakende personer ved prosjektgjennomføringen:

HiGs veileder (navn): Odd Christian Hagen

Oppdragsgivers kontaktperson (navn): Terje Stafseng

Student(er) (signatur): Magnus Johnsen dato 28.01.2010
Lars A. Hersen dato 28.01.2010

dato _____

dato _____

Oppdragsgiver (signatur): [Signature] dato _____

Dekan (signatur): [Signature] dato 29/01-2010

Revidert 11.10.07, Ivar Moe

Vedlegg 13: Hovedmanus for spillefilmen «Pes»

Manuskript – Underdogs skrevet av Magnus Jahren ©

1. Scene. EXT. Bil, Trondheim sentrum – to gangstere, to prostituerte. Natt.

Kriminelle russere sitter i en bil som kjører gjennom Trondheim sentrum. To prostituerte sitter i baksetet. All samtale foregår på østeuropeisk og det er en hissig, panikkfylt stemning i bilen. Jentene blir dratt ut av bilen og ført ned til elven som renner gjennom Trondheim. Dette foregår utenfor sentrum. Begge jentene blir henrettet mens de står på kne og gråter. Likene dumpes i elven.

2. Scene. INT. Leiligheten til Linda i Trondheim – Linda. Dagtid

Forsiden på dagens avis forteller om to jenter som er funnet skutt og drept. Likene er funnet flytende i elven og politiet antar det er snakk om en østeuropeisk liga, som står bak de brutale drapene. Linda ligger på sofaen og røyker ferdig en joint, for så å stumpe den i askebegeret som ligger på gulvet ved siden av sofaen hun ligger på. Platespilleren stopper og hun reiser seg opp for finne frem en ny plate. Hun går igjennom platesamlingen sin og finner frem en ny plate hun setter på. Hun legger seg så ned på sofaen igjen og plukker opp en bok hun har lest på altfor lenge. Plutselig banker det på døren. I det hun har reist seg opp for å åpne, blir døren åpnet og to menn hun ikke kjenner entrerer rommet.

Linda

Kan jeg hjelpe dere med noe?

Mennene sier ingenting med en gang. De ser seg litt rundt i rommet og skaper en usikker stemning hos Linda

Bølle 1

Du kan for eksempel begynne med å bla opp pengene du skylder oss, vi deler ikke ut gratis *knips* for deg og dine venner. Med renter skylder du oss nå 10 000.

Linda skvetter til og blir fort skremt av den strenge og tykke østeuropeiske aksenten til mannen. Hun svarer frustrert.

Linda

10 000? Men jeg handlet jo for bare 2000 kroner, hva faen er dette for noe?

Den andre fyren blir så sint og sier noe som Linda ikke forstår et ord av. Hun blir derfor stresset og finner frem noen kontanter hun har liggende i en *retro* kaffekrukke på kjøkkenet. Hun stresser fælt og forklarer bekymret.

Linda

Her er 1500 kroner, gi meg litt mer tid så skal jeg fikse dere resten.

De forlater så leiligheten og Linda begynner halvveis å gråte, før hun tar seg sammen. Hun ringer så en kompis fra klassen og spør om han har muligheten til å hjelpe.

Linda

Greger? Hei, jeg sliter skikkelig med et pengeproblem her, og jeg lurte på om jeg kunne lånt noen spenn av deg. Er snakk om 8500 kroner. Jeg lover å betale tilbake så fort jeg får muligheten.

Greger

Sorry Linda, skulle gjerne hjulpet, men jeg har ikke så mye penger.

Hun ringer så mora si, men der er det ikke noe svar å få.

Linda

Faen (pause) Nettbank.

Hun sjekker kontoen sin på datamaskinen og finner ut at hun kan ut 1000 kroner ut ifra sitt budsjett og fortsatt komme seg gjennom måneden ved å kutte ned på alkohol og hasj ut måneden.

Linda

Tusen kroner

Hun mangler fortsatt 7500 kroner og er i ferd med å ringe ekstyphen sin Olaf som bor hjemme i Oslo.

Linda

Skulle jeg ringt Olaf? Nei, han har ikke så mye penger han heller. Faen.

3. Scene. INT. Leiligheten til Olaf i Oslo – Olaf. Dagtid

Olaf henger over kjøkkenbordet sitt, mens han ruller opp en feit joint. Han tenner den og knipser fingrene mens han legger lighteren i lomma si. På bordet ligger en avis som forteller om de brutale drapene i Trondheim. Olaf tar et par harde trekk av jointen, etterfulgt av en slurk øl. Med trynet godt plassert ned i et tegneserieblad, blir han avbrutt ved at telefonen ringer. Han ser på den og begynner å kjenne at cannabisen begynner å fungere på kroppen hans. Det er sjefen hans Gunnar som ringer og han nøler lenge før han gidder å ta den. Han tar den til slutt og prøver intenst å ikke virke fjern.

Gunnar

Du kan jobbe til helgen?

Olaf

Hei til deg også

Gunnar

Ja eller nei? Det er manko på folk her etter at Nikki slutta og trenger derfor å vite om du skal jobbe til helgen.

Olaf

Ja jeg kan jobbe til helgen, slapp av for faen. Jeg svarer på det samme spørsmålet der hver jævla torsdag.

Samtalen blir avsluttet med et klikk og Olaf ser på telefonen sin oppgitt. Han strekker seg etter jointen sin, fyrer den opp på ny og tar et par nye harde trekk. Han hoster og harker. Olaf tørker tårene sine, går bort til platesamlingen sin og begynner å bla igjennom før han til slutt setter på en «Stooges»-plate. Han skrur opp volumet på stereo og legger seg ned på sofaen, før han fortsetter med å lese der han slapp i tegneserieheftet sitt.

4. Scene. INT. Leiligheten til Linda – Linda, Boris. Ettermiddag

Linda kommer hjem fra skolen og i det hun entrer leiligheten sin ringer det på døren. Hun kjenner frykten komme krypende og puster stresset ut, før hun åpner. En ny fyr går inn som om han eide stedet og ser seg rundt. Han gir Linda et hånlig blick og løfter på det

ene øyebrynet sitt. Han sier ingenting, men måler henne opp og ned. Han snur seg rundt og i det han har rotert 360 grader, begynner han å snakke.

Boris

Min far, han var ikke en mye klok mann, men en ting lærte han meg. At jeg aldri måtte finne på å samle på gjeld.

Linda tar sats og avbryter.

Linda

Jeg skal betale det jeg skylder, men det er bare litt *tight* akkurat nå. Jeg henger også etter på husleie. Her, ta denne tusenlappen, så skal jeg skaffe resten.

Boris tar imot pengene.

Boris

Du skylder fortsatt 7500 kroner og pga. rentene vil gjelden være oppe i 10 000 kroner ved slutten av uken. Men du, en pen jente som deg skal ikke være nødt til å slite med betaling.

Linda

Hva faen?

Boris

shh, du trenger ikke bli så grov i språket. Med en sånn kropp som det der, finnes det gode alternative metoder for nedbetaling av gjeld. Om to uker kommer en rekke utenlandske forretningsfolk til byen og jeg tenkte du kunne være med å sørge for at de føler seg velkomne her i Norge. Dere norske jenter er veldig populære i utlandet.

Linda skjønner med en gang hva han henter til og blir både skremt og frustrert. Blikket flakker usikkert frem og tilbake.

Linda

Hva mener du? At jeg skal knulle russer-kompisene dine? Det, kan du bare drite i.

Boris ser opp i taket og analyserer situasjonen. Ser rundt seg i leiligheten og finner svært lite gjenstander av verdi og antar at hun ikke vil klare å betale for seg.

Boris

Ok, du vil leke med de store gutta. Da har jeg en jobb til deg. Det skal være en hundekamp her i Trondheim i morgen kveld og hunden min, Satan, er for tiden i Oslo. Jeg skulle gjerne ha fått han transportert opp hit, helst før den avtalte kampen skal finne sted, men en Amstaff terrier er ikke akkurat noe man kan sende i posten. Vi snakker ikke om et kilo heroin her. Hvis du klarer å få den hunden opp hit før klokken 2100 i morgen, så er gjelden din kvitt. Har vi en avtale?

Linda trykker hånden hans nølende og ser han usikkert i øynene hans, som ser brutalt selvsikkert inn i hennes.

Boris

Dersom du ikke klarer å få Satan opp hit før fristen, skal vi sørge for at du betaler gjelden din, ved å underholde mine gode kollegaer fra gamlelandet.

Han tar opp telefonen sin å ringer en fyr ved navn Dimitrij i Oslo.

Boris

Dimitrij? Jeg har en jente her som skal gjøre en jobb for oss. Hun skal sørge for at Satan kommer seg opp hit til Trondheim før kampen på Lørdag. Du kan kontakte Linda på hennes telefon.

Han får et stykke papir, nølende av Linda, der telefon nummeret hennes står nedskrevet.

Boris kikker nærmere på papirstykket og leser.

Boris

Nummeret hennes er 92xxxxx8

I det han legger på, går han ut av leiligheten hennes og lukker døren mens han gir henne et sleskete blunk med det ene øye. Linda hiver seg raskt over telefonen og ringer Olaf som er i Oslo.

5. Scene. EXT. Oslo Sentrum – Olaf. Ettermiddag

Olaf krysser en gate, mens han går gjennom byen. Han plukker opp telefonen som ringer og lyser opp i et stort glis når han ser at det er Linda som ringer.

Olaf

Halla Linda, kult at du ringte, lenge siden sist.

6. Scene. INT. Leiligheten til Olaf (flashback, Sommer 2006) – Olaf og Linda. Ettermiddag

Linda og Olaf står og prater sammen, da temaet er tydelig alvorlig.

Linda

Si noe da.

Olaf

Faen skal jeg si da? Er jo klart at et langdistanseforhold er pes, men jeg skjønner ikke hvorfor vi bare gir opp før vi prøver.

Linda

Veit det er jævlig klisjé, men vi kan jo prøve og være venner.

Olaf

Ja, vi kan jo prøve.

Olaf er skeptisk i blikket, men er villig til å gi det en sjanse. Han gir Linda en klem

Linda

Jeg er jo ikke dritfornøyd med det her *sjæl* lissom

7 Scene. EXT. Utenfor et utested i Oslo (flashback, Vinter 2006) – Olaf og Linda. Natt

Olaf står og røyker, mens han ser Linda komme gående ut av samme utested han er på. Han blir nysgjerrig i blikket og går bort til henne, mens hun prøver å få fyr på røyken, med en tom en lighter.

Olaf

Halla, åssen går det?

Linda

Eh.. det går bra. Har du en lighter som funker?

Olaf fisker frem en lighter og tenner røyken til Linda. Blikket møtes og Linda begynner og smile, etterfulgt av en teit latter (Forbudte Følelser av Raga Rockers spilles). Klipp rett over til at står og kliner i en bakgate fem meter ned i gaten.

8. Scene. INT. Leiligheten til Olaf (flashback, tidlig vår 2006) – Olaf og Linda. Kvelden

Olaf og Linda sitter i sofaen og ser på TV. Det er en viss spent stemning i luften. Linda ser spørrende på Olaf, som følger med på TV-en i en slags transe.

Linda

Jeg søkte på skole i dag. Det ble Sosial - /Antropologi i Trondheim, det jeg snakket om.

Olaf våkner fra TV-transen.

Olaf

Ok, kommer du inn der ell?

Linda

Mest sannsynlig, ja. Det blir litteraturstudier for deg på Blindern, eller?

Olaf nikker.

Olaf

Mm.

9 Scene. EXT. Oslo sentrum (nåtid, tilbake til tlf. samtale) – Olaf og Linda. Ettermiddag.

Olaf

(Halla Linda, kult at du ringte.)

Linda

Olaf, hør på meg. Jeg har driti meg skikkelig ut. Jeg fikk beskjed om å kjøre en hund opp til Trondheim fra Oslo, men jeg er jo her og har ikke bil der, og faen... du må hjelpe meg. Jeg kommer til å bli serievoldtatt om du ikke hjelper meg.

Olaf

Hva er det du prater om? Jeg hører deg dårlig, bussen er rett ved siden av her, hva mener du med voldtakt? Hvem skal voldta, eh, bikkja di?!

Linda

Hør på meg da for faen! Hvis jeg ikke får fraktet en hund opp til Trondheim fra Oslo, vil jeg måtte betale ned en gjeld i form av brutal prostitusjon. En fyr ved navn Dimitrij i Oslo har sagt at jeg kan sende noen folk til han som tar på seg jobben for meg. Du må hjelpe meg Olaf.

Olaf

Ok. Jeg skal prøve å hjelpe deg så godt jeg kan.

Linda

Jeg sender deg en melding om hvor du kan hente bikkja som skal kjøres opp.

Olaf legger på å ser spørrende ut i luften.

10. Scene. INT. Leiligheten til Oskar i Oslo – Oskar, to torpedoer og Olaf. Ettermiddag

Oskar har besøk av to torpedoer som plager han i forhold til en pengegjeld. Han ene torpedoen sitter på andre siden av bordet for Oskar. Han legger frem en loddebolt som han har gjort klar til oppvarming. Han sier ingenting. Han andre fyren står full av anabole steroider og er passiv i bakgrunn.

Oskar

Slapp av litt a. Jeg skal sørge for at dere får spenna, men gi meg litt mer tid.

Fyren finner frem et visittkort til faren til Oskar og ser nøye på det, før han legger det i lomma si.

Torpedo

Gi deg mer tid? Hvis du ikke klarer å få betalt snarest vil vi være nødt til å besøke de *kjære* foreldrene dine. Og jeg kan garantere at vi ikke vil være like hyggelig som vi er nå. Kanskje denne loddebolten besøker søstera di, man vet aldri.

Etter at han har fått et par lettere fik i fjeset av *bolser-Rolf* og blitt fratatt Tv-en sin forlater de leiligheten. Han plukker opp telefonen sin og ser at det er Olaf som ringer. Han tar et dypt trekk med luft før han svarer.

Oskar

Halla Olaf, hva skjer?

Oskar tørker leppa og ser om det er blod der, mens han prøver å slappe av i pusten.

Olaf

Halla, er det noe galt? Du høres stressa ut.

Oskar

Neida. Eh, jeg glemte bare pizzaen i ovnen, og det begynte å lukte svidd. Det gikk bra. Er ikke noe stress, hva skjer?

Oskar lukker øynene og roer nervene så godt han kan.

Olaf

Du veit Linda? Hun er i skikkelig pes om dagen, skylder noen drittfolk spenn og hvis hun ikke får hjelp av oss, så er hun bokstavelig talt *fucked*. Vi er nødt til å hjelpe henne.

Oskar

Linda? Hun skal være i rimelig bra pes før jeg gidder og hjelpe den fitta as, kanke du bare glemme hu`a? Hun er helt kjip, lissom.

Olaf

Serr? Hør a, hun er i skikkelig knipe. Eneste måten jeg kan hjelpe henne på er at du blir med på dette også. Du ække hypp på å være litt human for en gangs skyld a? Jeg ser også muligheten i å få tatt opp forholdet vårt igjen. Vi må frakte en *pakke* fra Oslo til Trondheim i løpet av lørdagen. Trenger deg og førerkortet ditt.

Oskar går i ring rundt i leiligheten sin og himler med øynene.

Oskar

Åh, Olaf, det her høres ut som skikkelig mye pes for ingenting as. Hva er det *jeg* får for det her a?

Olaf

Jeg er faktisk villig til å betale deg spenn for å gjøre det. Jeg er bare keen på å bli sammen med Linda igjen.

Oskar

Ok, jeg gjør det for spenna sin skyld. Men du, serr, Linda er en kjip dame. Du må glemme henne lissom.

Olaf

Jaja, klart. Linda skulle sende meg en melding hvor vi kunne hente *pakken*. Sender deg melding på det når jeg veit mer.

Oskar legger på å ser oppgitt opp i taket og puster ut. Han får så en melding av Olaf der han får beskjed om å møte opp i gamlebyen, like ved en restaurant.

Tekstmelding:

Halla. Linda sa vi skulle møte opp ved den russiske restauranten i gamlebyen. Hun hadde sagt at vi kommer begge to og det var greit. Kl. 0900

Oskar leser meldingen, slenger telefonen ned i sofaen og setter seg ned. Ser tomt ut i rommet, han endrer blikket i retning opp til høyre, da uttrykket går fra sinne til mer skyldfølelse.

11 Scene. EXT. Skolegården – ungdomsskolen (Flashback – høsten 2000) Oskar, Bøllegjeng og Olaf. Lunsjtid.

Oskar sitter på en benk aleine, mens han spiser matpakka si. En gjeng med tiendeklassinger kommer bort til han. De er truende i fremgangsmåten.

Tiendeklassing 1

Halla Oskar, hvordan går det a?

Oskar blir stressa og bekymret.

Oskar

Det går bra.

Tiendeklassing 2

Hørte du om den bikkja som driver og tusler rundt her ell? Kanskje like greit å gå inn da, så du unngår noen uheldige uhell.

Alle gutta ler, mens Oskar blir dritflau og pakker sammen tingene sine, for å gå derfra.

Tiendeklassing 1

Hvor er det du skal hen a? Trenger ikke gå helt enda.

En av gutta tar tak i sekken hans og slenger den utove gresset, så alt innhold ligger strødd rundt.

Tiendeklassing 2

Obs, nå må du kjappe deg å pukke opp tinga dine. Sånn før den bikkja kommer og tar deg.

Plutselig kommer Olaf gående og klemmer neven i fjeset på han største av de, så han går rett i bakken. Han ene slår etter Olaf, men Olaf dukker unna og setter et støt i nyrene på fyren. Olaf går så bestemt i retning han siste, så han begynner å gå med usikre skritt bakover. Olaf tar han igjen og setter panna si iskaldt i fjeset på han, så han går rett i bakken. Oskar følger målløst med.

Olaf

Jeg hater sånne folk as (liten pause). Olaf forresten.

Olaf rekker ut hånden sin i retning Oskar. Oskar håndhilser nølende.

Oskar

Eh, Oskar.

12. Scene. EXT. Oslo, sentrum – øst Olaf og Oskar. Morgen

Olaf står i en sidegate og røyker på en joint han hadde rullet opp før de skulle starte på dette prosjektet, for å roe nervene et par hakk ned. Han stumper jointen under skoen og knipser sneipen vekk fra der han står. Han fisker så opp en pakke marlboro sigaretter og tenner en sigarett før Oskar er der til avtalt tid. Oskar kommer gående til riktig tidspunkt og de går i retning restauranten sammen. De sier ingenting, bare nikker opp til hverandre.

13. Scene. INT. Russisk restaurant – Dimitrij, Olaf, Oskar og Gangster. Morgen

Inne på restauranten er det folketomt, men i en krok ved døren til kjøkkenet og bakrommet, sitter en fyr og venter på dem. De går nølende bort til han.

Olaf

Er det du som er Dimitrij?

Han svarer ikke, men signaliserer med høyre hånd at de skal vente. De stopper spontant opp og er stille. Det er hissig bjeffelyder inne fra bakrommet og Oskar ser nervøst bort på Olaf. Gir han et klassisk: *hva faen?*-blikk En skitten og illeluktende fyr kommer ut med et portabelt hundebur, som inneholder en rastløs og stresset hund. Oskar fester et fryktelig blikk på bikkja.

14. Scene. EXT. Villastrøk (suburbia flashback – 1996, sommer) Ung Oskar og hund. Formiddag

Ti år gamle Oskar sitter på fortauet og smeller kinaputter. Han sitter og ser på alle de som har kompiser og omgås de søte jentene i samme alderstrinn. Han er alene og ensom. Plutselig hører han en hund som kommer løpende i hans retning. Han får panikk og begynner å løpe. Hunden følger etter. Han løper i panikk gjennom et par hager og over et par gjerder, før han til slutt klatrer opp i en takrenne til en garasje. Han setter seg på taket og er livredd. Hunden sitter og bjeffer på han. Etter hvert blir bikkja oppmerksom på noe annet og løper av gårde. Han gråter og skjelver. Han klarte også å tisse i buksa.

15. Scene. INT. Russisk restaurant (tilbake til nåtid) Olaf, Oskar, Dimitrij og Gangster. Morgen

Oskar snur spontant og går i retning utgangen.

Oskar

Fy faen, dere kan bare ta rennafart å drite i det her as, jeg nekter å kjøre opp en illegal, fuckings *bolerbikkje*.

Han snur og kommer tilbake, da den illeluktende fyren sier noe strengt på et språk han ikke forstår. Oskar skjønner ikke hva han sier, men skjønner såpass at han ikke har muligheten til å snu. Olaf ser på Oskar med et usikkert smil. Olaf ser på Oskar og sier:

Olaf

Det er han som er sjåføren. Kan vi få bilnøklene til den bilen vi skal kjøre, så vi kan komme oss av gårde?

Dimitrij

Dere skaffer bil. Ikke mitt problem

Olaf ser på Oskar spørrende og får en aha-opplevelse

Olaf

Gunnar, på jobben. Han har et gammelt vrak av en bil vi sikkert kan låne. Han skylder meg uansett en tjeneste. Jeg kan skaffe bil, hvis dere gir meg 10 min. så ordner det seg.

Olaf får et godkjennende blick fra Dimitrij som peker på Oskar.

Dimitrij

Han der venter her, mens du skaffer bil.

Oskar ser usikkert og spørrende på Olaf og er tydelig ikke fornøyd med dette.

Olaf ser på Oskar og sier *sorry dude* med blikket sitt.

16. Scene. INT. Jobben til Olaf, Platesjappe i Oslo. Olaf og Gunnar. Dagtid

Olaf stresser inn i butikken og ser etter sjefen sin Gunnar. Han oppdager han, mens han står og rydder i noen gamle LP-er i en kasse.

Olaf

Hei, jeg vet jeg lovt å komme på jobb i dag, men du, jeg må hjelpe en venninne av meg. Det er snakk om liv eller død her.

Gunnar

Du sa du skulle jobbe i dag og jeg liker ikke å bli *fucka over* på den måten her. Hva er du egentlig driver med Olaf? Du høres alltid sløv ut på telefonen når jeg ringer deg, og nå ber du meg om fri fordi du må hjelpe en venninne som er i en knipe som gjelder liv eller død? Hva faen?

Gunnar ser oppgitt på Olaf som bare rister usikkert på hodet og ikke vet hva han skal si. Løfter på skuldrene.

Gunnar

Det er greit, men det gjelder bare for denne gangen.

Olaf

Tusen takk. Ja, og så er jeg nødt til å låne bilen din. Du er helt nødt til å si ja nå. Husker du da jeg knulla hun stygge kjæresten din, sånn at du kunne dumpe henne med «god» samvittighet?

17. Scene. Jobben til Olaf, Platesjappe i Oslo (flashback) Olaf og Gunnar. Ettermiddag

Olaf og Gunnar er i gang med å stenge butikken.

Gunnar

Fy faen, jeg er så lei av dama om dagen, er du hypp på å gjøre meg en tjeneste?

Olaf

Hva da tjeneste?

Gunnar

Hun er ganske løssluppen i fylla og på julebordet skal jeg sørge for at hun er ganske full, da er det rett fram for deg. Da vil hun få dårlig samvittighet og garantert fortelle meg sannheten. Mye lettere å slå opp

Olaf

Nei fy faen, det gidder jeg ikke as.

Gunnar

Kom igjen da, jeg lover å returnere tjenesten, så lenge det ikke er noe pulegreier Olaf himler med øynene.

Olaf

Greit

18. Scene. På jobben til Olaf, tilbake til nåtid. Olaf og Gunnar. Dagtid

Gunnar himler med øynene å overrekker bilnøklene sine til Olaf.

Gunnar

Bilen står parkert på baksiden.

19. Scene. EXT. Oslo sentrum – Olaf og betjent Egil. dagtid

Olaf klarer å kjøre på rødt foran en politimann som ikke er i tjeneste. Politimannen Egil registrerer nummerskiltene til bilen Olaf kjører. Egil kontakter etaten via sambandet.

Egil

Jeg var akkurat vitne til at en fyr kjørte på rødt her. Sjekk nummerskiltene på en rusten varebil.

Radiostemme

Skiftet ditt er over Egil, gå heller hjem å legg deg. Vi har viktigere ting å foreta oss, enn en som kjører på rødt.

Egil føler seg nedprioritert og velger derfor å følge bilen diskre, på egen hånd.

20. Scene. INT. Russisk restaurant. Olaf, Oskar, Dimitrij og gangster. Dagtid

Olaf kommer inn i rommet og møter et hissig blick fra Oskar som han ignorerer pga. stress.

Olaf

Vi har dårlig tid og må komme oss ut på veien.

Han griper tak i det portable hundeburet og er i ferd med å gå ut sammen med Oskar.

Dimitrij

En ting til gutta. Husk på at Satan skal være godt rustet for denne kampen, så dere må huske og luften han, gi han riktig mat og ikke minst la han gå på dassen når han må det. Lykke til.

Oskar gir Olaf et blick som indikerer at det der er Olaf sine oppgaver, da han selv skal bare kjøre bilen og bikkja. Ikke noe mer.

21. Scene. EXT. Varebilen kjører gjennom byen. Olaf og Oskar. Dagtid

Bilen kjører gjennom gatene (bilsekvens m/sett i gang musikk, hva nå enn det er)

#. Scene. EXT. Varebilen stanser ved et lyskryss. Olaf, Oskar og Frank. dagtid

En person kommer bort til bilen og vekker oppmerksomheten til Olaf. Olaf kjenner igjen fyren og sveiver ned vinduet.

Olaf

Frank, hva skjer?

Frank

Nei, ikke så mye. Er på vei til en kaffesjappe brodern jobber på, for å levere noen fanziner han skal ha liggende på disken. Kommer rett fra trykken.

Oskar himler med øynene og er klar for å kjøre så fort lyset blir grønt.

Olaf

Fanziner?

Frank

Ja, brodern er litt gammeldags sånn. Kan ikke dere svippe meg dit a? Så jeg slipper gåturen. Du skylder meg såpass Olaf.

Oskar ruser motoren og ser på Olaf og hinter om klokka. Olaf gir et blikk som tilsier at de har tid til det. Frank hopper inn i bilen. Lyset blir grønt og de kjører i retning Grünerløkka.

#.Scene. Varebilen ankommer en kafé like ved Birkelunden på øvre Grünerløkka. Olaf, Oskar og Frank. Dagtid

Varebilen parkerer utenfor og Frank og Olaf går inn i kafeen. Oskar blir sittende igjen i bilen, mens motoren går på tomgang. Inne på kafeen er det folketomt og en sløv fyr står og henger over en kopp kaffe bak disken. Frank går bort til han og slenger frem en bunke med fanziner. Olaf blir stående å se på en illustrasjon som henger på veggen. En typisk vintage illustrasjon med kaffekultur i fokus. Han går så bort til disken. Han plukker opp en kopi av og blar igjennom fanzinen.

Olaf

Hva er greia? Hvorfor ikke skrive en blogg?

Broren til Frank

Det er nostalgisk. Hater uansett bloggere. Når de ligger her, kan jeg møte en potensiell leser direkte og få tilbakemeldinger personlig.

Olaf blar raskt gjennom og leser litt her og litt der.

Olaf

Jeg ser jo den, for så vidt.

På utsiden tuter Oskar og minner Olaf på at de ikke kan kaste bort tiden, ved å peke på klokka. Olaf tar med seg kopien sin og stresser ut døren. Frank følger etter og tar tak i han.

Frank

Du er ikke hypp på å kjøre meg opp til Kjelsås? Gartner-hagen har en avling klar og den poten der skal visst være helt spinnvill.

Olaf

Vi har ikke tid til det as. Vi må til Trondheim vi nå. Har uansett nok stæsh så det holder.

Frank

Kom igjen a? Jeg har gjort så jævla mange tjenester for deg opp gjennom årene. Det er ikke snakk om å være der så sinnsykt lenge da. Skal bare inn, fyre en joint, kjøpe og så stikke.

Oskar tuter enda mer og Olaf ber han roe ned i to sec med en håndbevegelse. Frank står med puppy-eyes og gjør det vanskelig for Olaf.

Olaf

Jeez, ok da. Men jeg gidder ikke bli med inn. Han er så jævla paranoid han fyren der, at når vi først kommer inn blir vi holdt fanget der i minst en time.

Frank gliser. De setter seg inn i bilen. Oskar reagerer negativt.

Oskar

Hva faen? Skal han også til Trondheim eller?

Frank

Trondheim? Hva er greia med alt maset om Trondheim? Vi skal til Kjelsås.

Oskar

Ikke drit deg ut a. Vi skal faen ikke til Kjelsås.

Olaf

Bare en kjapp liten tur da. Vi har tid til det. Du får uansett betalt for faen.

Oskar skjærer tenner og setter bilen i gir, før de kjører av gårde. Bilen kjører gjennom gatene og plutselig stanser trafikkflyten helt. Oskar lener seg tilbake og holder et hardt, aggressivt grep om rattet.

#.Scene.EXT. I køen som oppstår, bilen til Egil. Egil. Dagtid

Egil er på hugget og har holdt et øye med dem hele veien og følger dem til Kjelsås. Trafikken løsner etter hvert og de kommer seg videre.

#.Scene.EXT. Ved boligblokkene på Kjelsås. Frank, Olaf og Oskar. Dagtid

Oskar parkerer bilen på en ledig parkeringsplass. Han snur seg mot Olaf, i det han setter på håndbrekket til bilen.

Frank

Jeg har hørt helt sjukt mye bra om denne avlingen. Den skal visst være helt magisk. Du må teste den Olaf.

Tanken gir Olaf vann i munnen, så han klarer ikke dy seg

Olaf

En kjapp tur opp. Må bare si til fyren at jeg ikke kan bli lenge.

Oskar

Vi har faen ikke tid til det her, så du er helt nødt til å være effektiv

Olaf

Jaja, slapp nå av for faen. Vent her da.

Frank og Olaf går i retning boligblokkene og inn en oppgang til leiligheten til Gartner-Hagen. Oskar blir sittende igjen i bilen.

Scene. INT. Leiligheten til Gartner-Hagen. Olaf, Frank og Gartner-Hagen. Dagtid.

Inne i leiligheten ligger støvet lavt i rommet. Gamle møbler datert tilbake til 70-tallet, gamle musikkmagasiner og fanziner flyter over. På stereoanlegget ligger en LP og surrer, mens Gartneren ligger i koma i en tomanns sofa. Overlat ligger også tomme øl flasker og vinylplater. Noen ligger i coveret sitt, andre ligger utenfor. Det banker på døren og Gartneren skvetter til. Han våkner opp fra komaen og registrerer enda et bank. Han gnir seg i øynene før han subber gjennom stuen og over til døra si. Det lange håret henger over ansiktet hans, så han setter det opp i en hestehale. Han ser det er Frank og Olaf som banker på gjennom det lille kikkehullet i døren. Han åpner døren og hilser på begge med

et uformelt og sløvt håndtrykk. Begge gutta går inn i stuen og setter seg ned i hver sin lenestol.

Frank

Ja, nå er jeg nysgjerrig. Du har snakket varmt og denne avlingen en god stund nå. Ble den like bra som du hadde forutsett?

Gartneren

Mm, den ble jævla fin den as. Jeg røyka meg en mornings for et par timer siden og er helt skakk enda.

Gartneren ruller opp en joint og fyrer den. Frank sitter med en pose i hånda og lukter på potten og skjærer ansiktet i en skrall grimase.

Frank

Å fy faen. Den stinker jo helt vilt den her da.

Gartneren nikker samtykkende, mens han trekker på jointen sin og sender den videre til Olaf, som klør i fingrene etter å prøve den. De sender den rundt og blir ganske fjerne alle tre. De bryter ut i latter og ser rart på hverandre.

#. Scene. EXT. I varebilen ute på parkeringsplassen. Oskar. Dagtid.

Oskar sitter og ser ut av bilen og klør seg i hodet. Han følger intenst med på klokka. Han er meget rastløs. Radioen blir bladd i gjennom og han er ganske så frustrert over at ting tar tid. Han prøver å ringe opp Olaf, men oppdager en ringelyd fra bildøren. Olaf glemte mobilen sin i bilen.

#. Scene. INT. I leiligheten til Gartner-Hagen. Olaf, Frank og Gartner-Hagen. Dagtid

Frank og Gartneren er i full diskusjon.

Frank

Men hør her da. Hvis ingen hadde produsert våpen, så ville ikke noen ha trengt å krige, ikke sant. Da kunne vi brukt masse energi på å videredyrke Utopia, ikke

sant. Hvem faen kan krangle med noe sånt?

Gartner-Hagen

Folk er generelt kjipe med hverandre. Hvis ingen hadde hatt våpen ville nok en eller annen kødd utnyttet det og laget et våpen for å ordne seg makt blant folket, ikke sant.

Olaf sitter med lukkede øyne og hører på musikken.

#.Scene. EXT. I bilen på parkeringsplassen. Oskar. Dagtid

Tiden går og Oskar blir mer og mer rastløs der han sitter. Det er helt folketomt på plassen. Han finner frem snusboksen sin og klemmer sammen en liten prilla som han legger opp i overleppen med tunga. Han skrur opp musikken på stereoeanlegget, men liker ikke som er der. Han tar ut CD-en og setter på en annen. Med lett tromming på rattet ser han i retning blokka han så gutta gå til. Han skrur av tenningen og går ut av bilen.

#.Scene. INT. I Leiligheten til Gartner-Hagen. Olaf, Frank. Dagtid

Frank og Olaf er i full gang med å snakke om religion, mens Gartneren er på toalettet.

Olaf

Det er som er problemet med religion er at det er så jævla mye sjukt som, som, eh, blir gjort i religionens navn da. Folk holder folk nede via den usynlige mannen i skyene lissom. Det synes jeg er bra fucked up as.

Frank

Det der er så jævla PK-holdning as. Alle har så sinnsykt mye i mot religion om dan. Jeg driter i hva folk tror på, ikke sant.

#. Scene. EXT. Utenfor blokka til Gartner-Hagen. Oskar. Dagtid

Oskar står utenfor blokka og ser opp på den. Den eneste referansen til hvilken leilighet det er snakk om er at det er en fyr som kalles Gartner-Hagen. Det er bare å ringe på klokka til en fyr som heter Hagen. Oskar løfter på skuldrene i det han bestemmer seg for å ringe på. Det viser seg at det er fem forskjellige folk som heter Hagen i blokka, så han klør seg i hodet. Med en nølende pekefinger, velger han å droppe det berømte skuddet i blinde, så han går tilbake til bilen som står parkert litt lenger unna.

Da han setter seg i bilen og smeller igjen døra, våkner Satan til livet og setter i gang med den hissige bjeffingen. Oskar skvetter til.

#. Scene. INT. I leiligheten til Gartner-Hagen. Olaf, Frank og Gartner-Hagen. Dagtid

Alle tre sitter og ler seg i hjel. Olaf ser på klokka og innser at tiden har blitt dratt ut altfor langt. Han pakker sammen tingene sine og legger igjen litt penger til Gartner-Hagen. Han får med seg en liten bag med avling.

Olaf

Nå er garantert Oskar pist off. Jeg må seriøst stikke, vi snakkes a.

Gartneren og Frank blir liggende og humre. Begge mumler hade til Olaf.

#. Scene. EXT. Utenfor blokka til Gartner-Hagen. Oskar og Olaf. Dagtid.

Olaf lukker opp døren til bilen og setter seg inn. Han har med seg latteren løst i halsen, mens han setter på seg setebeltet. Oskar har et hissig blikk på Olaf. Satan bjeffer fortsatt.

Oskar

Jeg vil ha mer betaling.

Olaf

Jada, jada. Slapp av. Vi har dårlig tid, så du må kjøre.

Olaf humrer videre og ser ut av vinduet sitt. Oskar starter opp bilen og Satan holder kjeft. De kjører av gårde og ut av byen.

22. Scene. EXT. Utenfor Oslo langs veien i varebilen. Olaf og Oskar. dagtid

Olaf finner frem en tupperwareboks fra taska si. En bag fra Gartneren blir lagt oppi boksen. Fra boksen graver han ut en klype pot som han begynner å rulle en joint på. Oskar himler med øya og skjærer tenner.

Oskar

Det holdt liksom ikke med den fetingen du røyka hos han Gartnerfyren?

Oskar holder et hardt grep om rattet, mens han ser på veien. Olaf ruller ferdig og fyrer opp den nye jointen.

Olaf

Er bare fjern i et par timer da, du aner ikke hvor mye mer soft bilturen er *while-high* lissom.

Oskar

Lukk opp vinduet i hvert fall, jeg får faen meg hodepine av den jævla lukta.

Olaf ruller ned vinduet sånn at røyken forsvinner ut i løse luften, mens han kikker fornøyd ut, og ser verdenen utenfor fly forbi. Oskar fortsetter å skjære tenner i aggresjon, da han helst skulle sett at Olaf var nykter og klar i hodet. Tåken omsvermer Olaf og han er i sin egen, «grønne» verden.

Olaf

Fy faen jeg gleder meg til å se Linda igjen as. Du aner ikke hvor mye jeg tenker på henne. Skulle aldri blitt slutt da, vi var jo helt gode venner.

Oskar himler med øynene.

Oskar

Du tror ikke at hun hadde funnet seg en ny dude da, med et sånt langdistanseforhold?

Olaf

Nei nei, ikke Linda. Linda er kul, du bare ser ikke det. Det skal bli jævlig *sweet* å gjenforene forholdet. Hun kommer jo til å bli døds *stoka* på meg når jeg redder henne på den måten her.

Oskar ser uengasjert ut av vinduet. Han trekker så pusten.

Oskar

Jenter er kjipe, kjedelig og kyniske *turds* som fungerer til kun en ting, nemlig knulling. Se på naturinstinktene. Meningen med livet er å overleve så godt man kan og formere seg med så mange man kan. Er sosialistisk piss at vi som menn må ta på oss rollen som fedre. Det er den eneste grunnen til at jeg bruker *dong* når jeg knuller. Hun har sikkert fått seg ny type uansett.

Olaf reagerer kraftig og ser strengt på Oskar

Olaf

Faen er det for no å si. Ikke få meg til å tenke sånn nå a. Hun har ikke fått seg ny type, fordi *jeg* skal bli sammen med henne i kveld. Bare vent å se. Hadde hun hatt ny type ville hun sikkert ikke spurt meg om hjelp engang.

Olaf lener seg aggressivt tilbake og plasserer armene i forsvarsposisjon i fanget sitt og ser bittert ut av vinduet.

Olaf

Faen for et flott menneskesyn du har as.

Oskar himler oppgitt med øynene.

23. Scene. EXT. Bilkjøring der landskapet blir går fra Oslo til motorvei. Olaf og Oskar. Dagtid

Nok en kjøresekvens med musikk.

24. Scene. EXT. Langs veien oppover til Trondheim i varebilen. Dagtid

Olaf begynner å få noia for å kun høre på Mötley Crüe, så han tar ut skiva fra spilleren å hiver den ut av vinduet. Setter på Bowie i stedet og lener seg tilbake.

Oskar

Hva faen var greia med det? Du kunne vel tatt ut skiva å lagt den tilbake til coveret sitt.

Olaf

Æh..? du har godt av å utvide horisonten litt as. Jeg gjorde deg en tjeneste.

Oskar

Jeg har fortsatt betalt for CD-en da, dust.

Olaf

Du eller folka dine?

Mens de sitter å prater smeller det i eksospotta til bilen. Dette resulterer i at Satan begynner å bjeffe og stresse. Oskar skvetter til og blir stresset selv.

Oskar

Hei, hva om du tar å ruller opp ny joint, og så blåser du røyken på Satan. Tror du han roer seg ned da ell?

Olaf

Jeg har akkurat stumpa den forrige da, jeg kommer til å spy hvis jeg får på en ny en med en gang.

Oskar

Du trenger da ikke inhalere den jævelen da, gjør som Bill Clinton. *I did not inhale.*

Olaf

Hæ? Sløse, nei da får jeg heller bare røyke en til.

Olaf ruller opp en ny joint, mens Oskar ser etter et passende sted de kan stoppe. Olaf tenner jointen så snart de har stanset. Han går ut og veksler mellom seg selv og Satan. Satan blir sløvere i blikket og legger seg.

Oskar

Ha, det funka.

De setter seg inn i bilen igjen å kjører videre.

25 Scene. EXT. I bilen langs veien til Tr.Heim. Olaf, Oskar, Radio Dj og popartist. Dagtid.

Olaf og Oskar sitter og hører på radioen. En popartist blir intervjuet av en radio DJ.

RadioDJ

Funeral Flowers har ligget på topplista en god stund nå og har tydelig blitt tatt godt imot av publikum. Hva vil du si er hovedbudskapet med denne sangen?

Pop-douche

Sangen handler om å være veldig glad i noen, for så å miste dem. En venninne av meg døde i en bilulykke da jeg var 14, jeg kjente henne ikke så godt da, var mer en venninne av en venninne kan man si. Men temaet er viktig.

Oskar ser oppgitt opp i taket, for så å rette oppmerksomheten mot Olaf.

Oskar

Hva faen er greia med at alle popstjerner skal ha et sinnssykt budskap med låta si?

Olaf

Veit, er alltid sånn «yeah, this song is about love and lost»

Oskar

Ja, hva med å bare være ærlig? «Yeah this song is about a good fingerfucking on a bad hangover sunday»

Olaf

HAHA.

26. Scene. EXT. I bilen langs veien ved en elv avsideliggende. Olaf, Oskar og Raymond. Dagtid

Olaf sitter og måler hvor mye pot han har igjen i tupperware boksen sin. Han teller på fingrene over hvor mange joints han kan rulle opp igjen. Oskar følger med på veien og ser sløvt ut gjennom frontvinduet. Stillheten avbrytes da Oskar oppdager en fyr som står og vifter med haiketommelen lenger frem i løypa.

Oskar

Se på han *douchen* der a. Haha, det er deilig sted å prøve og få haik.

Olaf

Han er fluefisker da, vi plukkern opp a. Jeg har alltid vært litt stoka på å sjekke ut fluefisking etter å ha sett Bård og Lars på fisketur.

Oskar

Drit a, nå har vi en jævlig bra kjøreflyt. Hvis vi stanser nå kommer et eller annet absurd noe til å skje.

Olaf

Se på fyren da, han er aleine her ute i ødemarken. Gud veit hvor lenge han har stått der. Det her er grunnlag for god karma, Oskar. Er du kul mot han nå, skjer et eller annet bra senere.

De kjører opp på siden av haikeren og blinker på han. Fyren får med seg tingene sine og går ivrig i retning bilen.

Raymond

Hei ja, takk for at dere stoppa. Har stått her en stund nå. Navnet er Raymond og jeg kommer fra Tromsø, Nordens Paris.

Olaf

Bare kult det as, hvorfor står du her og haiker a? Bilen kjip eller?

Raymond

Nei altså, jeg satt på lavprisenekspresen og så skulle bussen ta en liten røykestopp. Jeg så noen døgnfluevak i elva nedenfor og tenkte at jeg skulle prøve en *ephemera vulgata* imitasjon. Da jeg er på femte kastet kjører bussen av gårde og mobilen min og resten av tingene mine lå igjen på bussen.

Oskar knekker sammen i latter.

Oskar

Haha, litt døvt.

Olaf

Vi skal til Trondheim, så kanskje du rekker bussen på skysstasjonen der. Kanskje du får igjen alle tingene dine.

Raymond

Jau, vi ligger en time etter, så hvis dere kjører på, rekker jeg kanskje det.

Olaf ruller opp en joint og tar et par trekk før han sender jointen til Raymond som takker pent nei med en håndbevegelse. Det smeller i potta til bilen og Satan kvikner til. Han begynner å bjeffe og stresse. Oskar ser skeptisk på Olaf som later som ingenting.

Raymond

Hørte dere en lyd?

Oskar reagerer raskt.

Oskar

Ingenting

Olaf gir med faen.

Olaf

Vi har med oss en hund som skal opp til Trondheim. Er bikkja til en *dude* jeg kjenner.

Oskar ser oppgitt på Olaf.

Raymond

Åja, en hund ja.

27. Scene. EXT. Ved en liten bakketopp langs veien står Egil og fortsatt følger diskre med Egil og Ruth. Dagtid

Egil står og følger med på at de plukker opp haikeren og noterer det ned. Han klør seg selv i hodet og lurer på hvem denne fyren kan være. Er dette en del av opplegget? Han klør seg i håret. Egil plukker opp mobilen sin for å ringe kona.

Egil

Jeg kommer ikke hjem med det første Ruth. Jeg har noe viktig jeg må foreta meg først.

Ruth er uengasjert i svaret og svarer med en viss sarkasme.

Ruth

Det er greit Egil. Bare sørg for å kjøpe med en liter melk når du kommer hjem. Må legge på jeg nå, programmet mitt på TV-en begynner.

Egil legger på og smiler usikkert.

28. Scene. EXT. Rasteplass/veikro. Olaf, Oskar og Raymond. Dagtid

Oskar parkerer bilen og går inn på veikroen så han får gått på dass og får i seg noe mat og drikke. Olaf er fjern ute av en egen verden og surrer ut av bilen. Raymond sitter og sover i bilen.

Oskar

Olaf, luft bikkja a. Jeg må på dass og få ordnet meg noe mat. Har hatt sjokolade i tankene hele veien fra Oslo.

Olaf setter på Satan et bånd og tar med seg bikkja ut på Tur. Han tar seg en røyk og går en runde og ser på den ekstremt fascinerende naturen. Raymond legger seg mer tilrette i setet og sover videre.

29. Scene. INT. Veikroen. Oskar og Lise. Dagtid

Oskar går inn på veikroen for å kjøpe seg noe mat og drikke, blant annet en sjokolade som han har gledet seg til lenge. Han står i køen og da han skal til å betale legger han merke til den søte jenta som står bak kassen.

Oskar

Halla, du var søt, er du herfra eller?

Lise

Jeg bor like ved, ja. Jeg har pause om fem minutter, lyst å pule?

Oskar ser lurt og selvsikkert på henne.

Oskar

Hva om at jeg møter deg på handikapdassen?

Oskar står og venter på henne på handikaptoalettet da hun sniker seg diskre inn.

Lise

Jeg heter Lise.

Idet hun kommer inn, nærmest angriper Oskar henne og begynner å kline med henne. Hun trekker seg ikke unna, men heller tvert imot og kysser ham tilbake.

Oskar

Du er over 16, ikke sant?

Lise

Jada, slapp av

30. Scene. EXT. Rasteplass. Olaf og Raymond. Dagtid

Mens de holder på er Olaf ute og ser på naturen. Han er tydelig fjern. Han gnir seg i øynene med begge hendene og oppdager derfor at han ikke lenger holder et godt grep om hundebåndet til Satan lenger. Med andre ord, Satan er ute å tusler på helt egenhånd.

Olaf

Å satan.

Olaf begynner å plystre og se seg om. Han kommer seg opp på en liten høyde der han står og ser rundt. Fra Satans *POV* (point of view) i buskene kan vi se Olaf som desperat plystrer og speider etter han. I bilen våkner Raymond. Han ser elven som renner og går ut av bilen. Tar med seg utstyret han trenger (stang, flueboks, vadebukser) og i en slags transe spaserer han med bestemte skritt i retning elven.

31. Scene. INT. Veikro. Oskar, Lise og Veikroeier. Dagtid

Inne på rasteplassens restaurant er eieren oppgitt over at datteren hans ikke står bak kassen og betjener kunder. Han flyr rundt og ser etter henne. Han oppdager stønnelyder fra handikaptalettet. Han hamrer hardt på døren.

Veikroeier

Hei, kutt ut det griseriet der inne

Fra innsiden kan man høre Lise

Lise

Oi, det er faren min, bli ferdig.

Veikroeier

Lise? Er det deg? Hvem er det du er sammen med der inne? Hvis det er en gjennomreisende bygutt igjen, er han dau. Har du fortalt han fyren at du bare er fjorten??

Oskar

Fjorten?????!

Oskar løper ut døra i det han får på seg buksene sine. Denger døra i *far* som står utenfor og hamrer. Veikroeieren løper bak disken og henter frem en to løps hagle, for så å løpe etter Oskar.

32. Scene. EXT. Rasteplassen. Olaf, Oskar, Raymond og Veikroeier. Dagtid

Olaf står utenfor og leter desperat etter Satan i det han ser Oskar komme løpende ut av veikroen med en rabiatt fyr i hælene.

Oskar

Start opp den jævla bilen, din narkomane faen!!

Olaf

Jeg mista Satan, vi må finnen først.

Olaf står sjokkert og ser på hva det er som er i ferd med å skje. Han begynner derfor å plystre ekstra hardt etter Satan.

Oskar

Ser det ut som at vi har tid til det eller?

«Ka-blam» lyder det fra hagla til eieren som skyter i været for å jage unna Oskar. Vi observerer dette så fra Satans *pov* som er like i nærheten i det han løper i retning eieren som står med en hagle som ryker fersk røyk fra løpet.

Raymond pakker sammen tingene sine og kommer løpende til bilen. Eieren skvetter til og detter om. Olaf får med seg dette å griper fatt i sjokoladen til Oskar. Han begynner så å plystre på Satan.

Olaf

Har Satan *munchies*?

Satan kommer tuslende mot gutta som håpefulle står og venter på han. Olaf kaster sjokoladen inn i buret og Satan følger etter. Oskar er i gang med å starte opp bilen mens dette skjer. Raymond setter seg inn i bilen og de durer av gårde.

Oskar

Jeg hadde gledet meg lenge til den sjokkisen. Helt siden vi forlot Oslo sentrum.

Oskar ser sint og snurt ut av frontruten. Olaf ser ut av vinduet sitt, og begynner å sniffe med nesen mens han ser på Oskar.

Olaf

Faen as, det stinker fitte av deg. Har du pult eller?

Oskar løfter på skuldrene og letter litt på den anstrengte kroppen sin.

Oskar

As, du veit jo åssen det er.

Olaf himler med øya, mens han holder blikket ut av bilvinduet. Raymond ser på Oskar mens han nikker og har et veldig aksepterende glis om munnen.

33. Scene. EXT. Ved veikroen. Egil, Lokal politimann og Ruth. Dagtid

Egil hørte skuddet mens han sto og tisset ikke langt unna veikroen. Han ringer lokalt politi og forteller om varebilen og de mistenkelige personene som kjører den.

Egil

Dette er Egil Hansen som ringer. Jeg er betjent fra Oslo politiet og jeg følger en høyst mistenkelig bil, med to personer som har med seg en farlig hund. Jeg har mistanke om at det er snakk om illegal kamphund som er en del av en kriminell sammensvergelse drevet av en østeuropeisk liga.

Lokal politimann

Vi skulle gjerne kikket nærmere på det, men nå er vi opptatt med en skyteepisode på en veikro, så vi har dessverre ikke tid til å hjelpe deg med dette.

Egil

De mistenkelige personene er garantert involvert i den samme skyteepisoden, konsentrer deg heller om dem i stedet. Jeg har observert dem på en restaurant vi i Oslo politiet vet er en møteplass for et belastet, kriminelt miljø.

Lokal Politimann

Hei hei! Nå skal ikke dere «stor-gutta» fra Oslo dirigere vårt politiarbeid. Vi har kjennskap til eieren der borte, og det er ikke første gangen han har drevet skuddtrening der oppe. Vi har dette under kontroll

Egil sparker i bildekket sitt i aggresjon og setter seg bak rattet igjen. Fortsetter med å ta opp jakten i retning Trondheim, som han antar er destinasjonen for varebilen. Egil plukker opp mobilen sin og ringer kona.

Egil

Hei kjære, nå jobber gudene mot meg. Er ingen i etaten som tar situasjonen seriøst. Fullt mulig jeg må til Trondheim med dette. Da er det trygt å vite at jeg har full støtte hos kona.

Ruth svarer fortsatt uengasjert og sarkastisk.

Ruth

Det er flott Egil, stå på. Du trenger ikke stresse med å komme deg hjem med det første. Bare ikke glem melka.

En lyd kommer fra andre enden hos Ruth.

Ruth

Shh..

Egil

Hva er det som skjer? Er det noen der?

Ruth

Neida, bare katta til naboen. Men jeg må legge på nå, reklamepausen er over nå.

Egil ser spørrende på telefonen sin, mens han legger på.

34. Scene. EXT. Langs veien i retning Trondheim i varebilen. Olaf, Oskar, og fire bikere. Dagtid

Det er stille i bilen. Musikken er lav og Satan sover. Hverken Oskar eller Olaf er spesielt prateglade. Stillheten avbrytes ved at Olaf begynner å prate.

Olaf

Du har ikke blitt skutt på før da.

Oskar

Hehe, ja den var ny.

Raymond

Jeg har blitt skutt på før, en gang da jeg var i Venezuela...

Olaf og Oskar avbryter ved å begynne og le. Raymond blir smittet av latteren og blir med. De stanser bilen i full muntherhet og går ut. Oskar trekker inn et godt drag med fjelluft. Olaf tar med seg bikkja ut, han tenner seg en sigarett. Raymond marsjerer engasjert ned til elven for å se etter vak med fiskeutstyret sitt

Oskar

Faen, vi har godt av en liten pause. Få låne lighteren din Olaf, jeg blei keen på å få på et bål.

Olaf kaster lighteren til Oskar like etter at han har tent røyken sin. Han trekker inn røyken og ser på himmelen. Raymond sitter langs elvebredden som en Buddha og myser med øynene etter vak. Oskar samler sammen kvister og annet brennbart materiale. Han finner frem noe tennvæske som ligger tilfeldigvis i bilen og dynker kubber, kvist og en gammel barnevogn han fant liggende på fjellet. Han tenner på og flammene står opp.

Oskar

Hei gutta, sjekk a. Faen så fett.

Olaf ser på det hele å gliser. Han går tilbake til bilen og setter på en CD i spilleren og pumper låten «Mona Tumbas Slim Club» av bandet Ebba Grøn. Han gjør et par *dance moves* mens han synger til teksten. Raymond gjør et par kast, mens Oskar spruter mer tennvæske på bålet slik at det flammer opp. Mens de holder på kommer en gjeng med MC-entusiaster på sine harlyer. De parkerer ved bilen. De begynner å ruse motorene så bakken rister. Dette får Raymond til å glippe en ørret.

Raymond

Hei!! Gi nå faen i det der. Dere ødelegger for meg her. Jævla biker-fags!

De skrur av tenningene og går i retning Raymond.

Bikerleder

Hva var det du kalte oss?

Raymond reagerer nervøst og flakker med blikket, mens han pakker sammen tingene sine.

Raymond

Jeg sa bare at dere ødela for meg. Dere skremte fisken.

Bikerleder

Kanskje det var du som skremte fisken din, med trynet ditt.

Bikergutta ler i kor og begynner å ta frem svingende kjettinger og balltre. Olaf får med seg det her og kommer til unnsetning. Han merker riktignok ikke at han slipper båndet til Satan som så løper av gårde på egenhånd.

Olaf

Hei! Er det noe problem her eller!?

Bikergutta rekker ikke reagere før Olaf har skallet ned bikerlederen med panna si, etterfulgt av et hardt slag i trynet på han som står ved siden av, så nesen knekker.

Begge går i bakken og Olaf plukker opp balltreet til han ene av de. Han setter det så iskaldt i leggen til han som svinger kjettingen. Han siste plukker opp en pistol, men Olaf svinger kjettingen i trynet på han, så han mister pistolen før han rekker å bruke den. Raymond plukker pistolen opp og retter den mot dem, så de er under kontroll.

Olaf

Like greit å bare dra videre nå, gutta.

De stikker av med halen mellom beina. Oskar observerte alt fra sidelinjen og er nærmest sjokkert.

Oskar

Faen a Olaf, det der minnet meg om ungdomsskolen.

Olaf står bøyd fremover og lener seg på knærne sine, mens han puster ut. Han rekker ut en knyttet hånd mot Oskar som kommer gående. Oskar møter neven hans med sin, for så å klappe han på skuldra.

Oskar

Shit, kan jeg kikke på gunneren?

Raymond

Jada, klart. Bare ikke skyt noen av oss.

Oskar

Neida, jeg skal bare teste den i en annen retning.

Det smeller i pistolen to ganger, da Oskar trykker av to ganger. På det siste skuddet kommer et klynk fra buskene. Alle tre rykker til å ser på hverandre.

Oskar

Olaf? Hvor er Satan?

Olaf

Jeg mistet han, da jeg banka opp bikergutta.

Mens Olaf og Oskar snakker sammen går Raymond unna og finner Satan i buskene. Han har et kulehull i panna og tungen henger ut.

Raymond

Han er her. Han ser bra dau ut, da.

Olaf

MOTHERFUCKER!!

35. Scene EXT. Langs veien ved bilen til Egil. Egil. Dagtid

Egil sitter bak en stein og observerer hele hendelsen. Alt fra den gode stemningen, til Olaf som banker opp bikergutta og at Oskar skyter bikkja. Dette bekrefter påstanden Egil hele tiden har hatt. Dette er ustabile og farlige folk. Egil sier stille til seg, mens han har et bekymret blikk

Egil

Bikere (pause)

36. Scene. EXT. Utenfor politiskolen i Oslo (flashback 70-tallet). Ung Egil og Bikergjeng Ettermiddag.

Egil går ut av skolen og er i kjempegodt humør. Mens han går rundt et gatehjørnet møter han på en gjeng med bikere som står og henger på gatehjørnet. Han krasjer i han ene.

Biker

Jasså, så vi ser oss ikke for når vi er ute å går?

Ung Egil

Beklager, jeg var helt i min egen verden

Egil prøver å gå forbi dem, men de blokkerer.

Biker

Har du sånn hastverk du a?

Bikere ler i kor.

Egil

Eh ?

Han ene av bikerne tar sekken av ryggen til Egil med makt.

Egil

Hei, få igjen den

Biker

Hva har du tenkt å gjøre med det a?

Han som har sekken kaster den til en av de andre, da Egil prøver å ta tak i sekken sin. Bikerne ler i kor, mens de leker *dritten i midten* med Egil.

Egil

Kom igjen da, få igjen sekken min.

Mens Egil er opptatt med å prøve få tak i sekken sin, er det en annen av bikerne som tar capsen til Egil. Leken utvikler seg til at det er sekken og capsen til Egil som blir kastet mellom bikerne. Han ene bikerer ender opp med å helle ut alle tingene til Egil, så det ligger og flyter på bakken. Capsen blir kastet ut i veien og kjørt over av en bil. Bikerne ler hånlig i kor, før de går. Egil blir igjen, mens han plukker opp tingene sine.

37. Scene. EXT. På vei til politiskolen i Oslo (flashback 70 – tallet). Ung Egil og Bikergjeng. Morgen.

Egil går på fortauet i retning skolen. Da han runder et hjørnet ser han den samme bikergjengen som hadde bøllet med han tidligere. Han prøver å gå diskre forbi dem bak en jente, men blir avslørt.

Biker

Neimen er det ikke den nye kompisen vår. Har du ikke lyst til å hilse på oss? Du prøver på å snike deg unna du, er du overlegen med oss?

Egil blir usikker og redd i væremåten.

Egil

Eh, neida. Jeg så dere ikke sånn i farten

Han ene tar tak i undertøyet til Egil bak ryggen hans og drar det opp så langt han får det. Egil blir paralyisert og får ikke vridd seg unna. Bikeren holder et grep om Egil sitt undertøy en god stund før han slipper. Alle bikerne ler og da han til slutt slipper går Egil på snørra foran alle sammen. Egil haster av gårde da han kommer seg unna. Gjenge ler høyt og hånlige.

38. Scene. EXT. På vei til politiskolen i Oslo (flashback 70 – tallet) Ung Egil og Bikergjeng. Morgen

Egil går med forsiktige skritt langs fortauet på vei til skolen. Han legger merke til den samme bikergjengen som har drevet og plaget han før. Han velger derfor å ta en usannsynlig lite strategisk omvei. Han sniker seg gjennom bakgater og kommer for seint til skolen.

39. Scene EXT. Ved bilen til Egil (nåtid). Egil. Dagtid

Egil står fortsatt og holder et blikk ut i luften.

Egil

Faen

40. Scene. EXT. Langs veien i varebilen. Olaf, Oskar og Raymond. Ettermiddag

Oskar ser på klokka, ser på Olaf, ser på Raymond. Ingen sier noe som helst. Det smeller i potta og alle skvetter. Raymond rykker til i stolen og peker i retning elva.

Raymond

Er det greit vi gjør en kort stopp, jeg synes jeg så noen nymfevak i elven her. Bare teste et par kast med en *Bead Head Bomber* flue?

Oskar

Ikke drit deg ut a, vi må finne ut av hvordan i helvete vi skal løse dette problemet. Vi har faen meg drept Satan.

Olaf kvikner til og blir sur.

Olaf

Vi har drept Satan? *Du* har drept Satan, din *douche*.

Oskar

Og det da hadde ikke skjedd om vi ikke hadde plukket opp Raymond og han hadde terget på seg de jævla bikerfagsa som du banket dritten ut av. Og hvorfor i helvete tok du med deg liket av Satan, Olaf? Det er faen meg ekkelt.

Olaf

Hadde noen drept bikkja mi, hadde jeg satt på pris på at de tok med seg liket av den. Hva om vi stjeler en *ny* hund?

Oskar skjærer tenner og ser surt opp i taket.

Oskar

Hvor faen skal vi finne en hund som ser nøyaktig lik ut som Satan?

Olaf

Veit a faen jeg vel, men vi kan følge planen slik den alltid har vært, og så ser vi om vi finner en hund som likner.

Oskar

Hvilken plan?

Olaf løfter på skuldrene å ser ut av vinduet. Oskar skjærer tenner og Raymond ser på elvene som renner forbi.

41. Scene. EXT. Et sted langs veien, omringet av fjell og natur. Olaf, Oskar og Raymond. Ettermiddag.

Olaf blir mer og mer stresset over situasjonen. Han rykker til i setet han sitter i og ser på Oskar.

Olaf

Stans bilen Oskar, jeg må ut å tenke litt.

Oskar

Kulen da, skal finne et sted å stanse.

Olaf

Stopp her for faen. Nå!!

Oskar skjærer tenner og himler med øya, mens han kjører bilen inn til siden av veien og stopper. Raymond stormer engasjert ut av bilen mens han går i retning elven for å gjøre seg klar til et par kast. Oskar blir sittende i bilen og ser tomt ut av vinduet. Olaf finner frem *ugresset* sitt å begynner å rulle opp en grublejoint. Olaf blir sittende å se på Raymond.

Olaf

Åssen er *skillsa* på Bård Tufte og han Lars fyren a, så du på det eller?

Raymond

Han Bård er jo helt okey han, men han Lars er en ganske dyktig fluefisker. Han veit hva han driver med han. Ja jeg fulgte med på det, men ser helst filmer som *Ørretboms 4 Jurassic Lake*. Bård og Lars er mer allment.

Olaf tenner seg en sigarett etter å ha stumpet jointen. Han blir hengende med hodet kort tid etter. Han begynner å sikle ned mellom beina sine. Oskar kommer gående mot Raymond og Olaf.

Oskar

Jeg vet hva vi gjør. Vi driter i det, vi kjører Raymond til nærmeste bussholdeplass og så drar vi hjem til Oslo. Fuck it, jeg stikker i hvert fall hjem.

Raymond signaliserer med hånden at han har lyst til å få et par kast til.

Raymond

Jeg er på en ganske spennende ørretjakt nå. Det er vel en av de største jeg har sett på disse traktene.

Raymond holder et konsentrert blikk på elven.

42. Scene. INT. På gutterommet hos Raymond sammen med faren sin (flashback). Ung Raymond og faren hans. Kvelden

Raymond (ti år) ligger i sengen sin, mens faren hans brer dynen over han. Et par visdomsord fra far.

Faren til Raymond

Raymond, det viktigste her i verden, er å få opp en fantastisk ørret på flue.

Raymond nikker. Faren slukker lyset og går ut av rommet

43. Scene. EXT. Langs veien omringet av natur og fjell (tilbake til nåtid) Ettermiddag

Olaf sitter fortsatt og henger med hodet, mens han sikler ned mellom beina sine.

Olaf

Slapp av litt a Oskar, husk-at-du-får-betalt-a. Du fåkke en krone av meg, hvis vi ikke løser dette problemet.

Olaf henger mer og mer med hodet, mens han sitter der og holder et fast grep om sigaretten sin i follede hender.

Raymond

Faen, der røk snøret. Bare drit i det da. Nei, skal vi dra? Jeg gidder ikke mer.

Raymond er lystig i væremåte. Han er ikke langsint til tross for fisken han glapp.

Tilbake på veien sitter Olaf med trynet sitt klistra opp i vinduet.

Oskar

Går det bra Olaf? Du ser litt sliten ut nå.

Olaf

Neida, går bra det her. Gir seg snart, ble bare litt vel kokt av den siste jointen.

Oskar

Faen as, du har jo ikke gjort annet enn å røyke pot denne turen her da. Kan umulig være sunt for deg det da.

Olaf

Slapp a Oskar, det går over om en halvtimes tid, om to er jeg nykter.

Olaf ser ut av vinduet og peser. Han ser veldig grønn ut.

44. Scene. EXT. Langs veien ved bilen til Egil. Egil og Tr.Heim Politi. Ettermiddag

Egil er like bak gutta i løypa og observerte Olaf som sitter å henger med hodet og fluefiskingen til Raymond. Han kontakter politiet i Trondheim.

Egil

Hallo. Dette er Egil Hansen fra Oslopolitiet. Jeg har fulgt to mistenkelige personer fra Oslo. Magefølelsen min tilsa at dette er to som vi må følge med på. Kan bekrefte at dette er farlige folk da de skjød og drepte en hund og i tillegg banket opp fire bikere.

Politimann fra Trondheim

Og disse er på vei til Trondheim? Hvis du har registreringsnummeret til bilen, skal jeg sørge for at disse blir stanset så fort de når Trondheim.

Egil får endelig gjennomslag, da politimannen i andre enden noterer ned all informasjonen som Egil gir han.

Egil

Jeg vil gjerne få en kopi av rapporten som skrives ned når disse blir anholdt.

Egil slapper mer av og må reise tilbake til Oslo. Han trenger å få litt hvile, før han begynner på nytt skift dagen etter. Egil plukker opp telefonen sin for å oppdatere kona, nok en gang.

Egil

Hei kjære, nå kommer jeg hjem. Politiet i Trondheim har endelig sett alvorret i situasjonen og har tatt over den videre etterforskningen.

Egil kan høre en mannlig stemme i bakgrunn hos Ruth før hun rekker å svare.

Ruth

Shh... hold kjeft. (Ruth visker). Så flott da Egil, husk å kjøp melk på veien hjem.

Egil blir stresset og usikker

Egil

Hvem er det som er hos deg? Er det Bård? Ligger du med Bård? Er det bare fordi han løser større saker på egenhånd? Din løsaktige tøyte, jeg kommer hjem med en gang.

Egil ser i retning Oslo da han er i ferd med å sette seg i bilen. Han ser så mot Trondheim og tenker seg om. Han myser i retning Trondheim, før han setter seg i bilen og durer av gårde.

45. Scene. EXT. Utenfor Trondheim i varebilen. Olaf, Oskar, Raymond og Mann. Ettermiddag

Bilen gutta kjører begynner å hoste og harke. Olaf har kviknet litt mer til. Raymond stirrer tomt ut gjennom frontruta.

Olaf

Hva er det som skjer?

Oskar

jeg veit ikke, det er noe fuck med bilen.

Raymond

Problemer med bilen? Jeg kan fikse hva som helst når det gjelder bil, stopp her så skal vi se på problemet.

Bilen kneler helt på en parkeringsplass. Røyken stiger opp fra under panseret og Raymond gyver løs på oppgaven som mekaniker. Etter å ha fjernet et par ting og montert litt her og litt der, er bilen definitivt *fucked*. Umulig å få start på den igjen.

Oskar skjærer enda mer tenner og river seg i håret, mens han går unna. Olaf står igjen å måper på Raymond, som begynner å stresse enda mer. Olaf er sjokkert.

Olaf

Hva med å bare fylle på vann, ettersom at det antageligvis bare var pes med radiatoren?

Raymond klør seg usikkert i håret. Olaf blir mer og mer irritert. Han ser så på Oskar og så på Raymond.

Olaf

Hva faen gjør vi nå? Bilen er totalt fucka på en liten plass utenfor Trondheim, bikkja til en kriminell faen er dau og Linda regner med oss. Hva i satan skal vi gjøre nå?

Raymond

Ok da, gi meg to minutter, så skal dere se at det her ordner seg. Hva mener du med kriminell?

Olaf

Drit i det, du har to min. Så skal det ordne seg, sier du.

Fem minutter senere kommer Raymond kjørende i en helt annen bil. Oskar og Olaf står sjokkerte og ser på Raymond i den andre bilen. De kommer til seg selv, og pakker sammen tingene sine og liket til Satan og hiver det inn i den nye bilen. De setter seg inn og durer av gårde i all hast. Eierne av bilen kommer løpende ut av en bygning like ved parkeringsplassen. Han fisker opp telefonen sin fra bukselomma si og ringer politiet.

Mann

Hei, jeg ble akkurat frastjålet bilen min av tre unge menn, de kjører i retning Trondheim. Registreringsnummeret er BDxxxx5 og det er en gråblå Peugeot 207.

Hva mener dere med at dere er opptatt med en annen mistenkelig varebil?

Dere har vel flere politimenn i Trondheim enn fire stk.?

Nei, jeg hisser meg ikke opp

Ja jeg har forsikring, faen da.

Mannen legger på i raseri og hiver telefonen sin over parkeringsplassen, mens han river seg i håret.

46. Scene. EXT. Trondheim sentrum i stjålet bil. Olaf, Oskar og Raymond. Kvelden

Raymond tar med seg gutta i vill fart gjennom byen, i den stjålne bilen. Olaf og Oskar sitter paralysert og følger med på veien bak seg og passer på at politiet ikke følger med på dem. Begge sitter og tenker på at de kommer til å bli tatt når som helst.

Raymond

Hvor i byen er det dere skal til, så skal jeg slippe dere av.

Olaf rekker over en lapp til Raymond som styrer bilen. Lappen har informasjon om hvilken adresse de skal til i Trondheim, som Olaf fikk i Oslo.

Olaf

Vi skal til denne adressen

Oskar

Faen da, hva gjør vi med Satan? Skal vi bare overrekke en dau hund og løpe? Er det planen? Vi kan jo bare si at den stakk av.

Olaf

Da blir vi drept, så det fungerer ikke.

Raymond

Hva slags *dude* er det snakk om? Er han ikke kompisen din? Han som skulle hatt bikkja. Det var jo et uhell.

Oskar

Bare kjør bilen, Raymond.

Mens de kjører rundt, oppdager Raymond en lik hund som går alene rundt i gaten. Ingen eier i sikte.

Raymond

Den der ligna jo ganske mye på han Satan.

Olaf og Oskar ser på hverandre. Olaf finner frem halsbåndet til Satan.

Olaf

Stans bilen.

Raymond stanser bilen og Olaf løper ut av bilen. Han plystrer på bikkja og finner frem en halvspist sjokolade. Han lokker til seg hunden og får satt på han båndet. Oskar kommer gående ut og legger igjen liket av Satan i en søplekasse som står i en bakgate like ved. Etterfulgt av en grøssende, rystende bevegelse med hele kroppen. Gaten er tom for mennesker.

Oskar

Ja, det kan gå. Vi er pent nødt til å satse på det.

Olaf

Ja, vi tar det herfra Raymond. Lykke til med å finne igjen baggen din.

Olaf får den nye hunden til å gå inn i buret ved å slenge mer sjokolade inn der. Raymond kjører av gårde.

47. Scene. EXT. Trondheim sentrum. Olaf, Oskar, Boris, Satans mottaker og Raymond. Kvelden

De er like ved den gitte adressen og går rundt bygget til baksiden der en fyr står og venter på dem. Bikkja er i ekstremt gira humør og mannen som tar over ansvaret er stålfornøyd.

Satans Mottaker

Se her ja, dette var en glad og engasjert hund. Akkurat slik den skal være.

Olaf og Oskar går ryggende ut av bakgaten for å komme seg unna.

Satans Mottaker

Men vent. Dette er ikke Satan. Hvor har dere gjort av Satan?

Oskar

Morsom historie, det var noen bikere på fjellet. De skjøt..

Mannen avbryter ved å gripe etter en pistol han har på innsiden av jakken. Olaf og Oskar fryser til i ren panikk. De ser på hverandre i frykt. I det han rekker pistolen mot dem, kommer Raymond i bakgrunn med fiskestangen sin. Han gjør et kast og hekter mannen i munnviken med fiskekroken og drar til. Mannen går i bakken med et brak. Mens dette skjer kommer Boris som hadde vært på besøk hos Linda.

Boris

Hva er det som skjer?

I det mannen treffer bakken med hodet først (blir svimeslått) peker han pistolen sin mot Boris og fyrer av som en automatisk reaksjon på fallet og treffer Boris midt mellom øynene. Blodet spruter ut av bakhodet hans og Boris faller død om.

Raymond

Løp!!

Olaf og Oskar løper alt de kan ut av bakgaten og later som ingenting, mens de igjen er tilbake i den folketomme gaten. Raymond stikker av i motsatt vei. De ser på hverandre i full sjokk

Oskar

Hva faen?!

Olaf rister bare på hodet.

48. Scene. EXT. Trondheim Sentrum. Olaf, Oskar, Bikergieng og Egil. Kvelden.

I det de kommer ned gaten, roer de ned tempoet. De går rundt et gatehjørnet til en sidegate og inne i smuget treffer de på fire skinnkledde MC entusiaster med hver sin pistol i hånden. Pekende mot dem.

Bikerleder

Husker dere oss?

Oskar ser på Olaf.

Oskar

Men hva *faen* a!?

Olaf knytter nevene og biter sammen tennene. Plutselig ramler bikerlederen over etter å ha fått en planke i bakhodet. Han fyrer av pistolen sin i bakken. Oskar og Olaf skvetter til. De andre snur seg rundt og går samtidig i bakken, ved at planken er innom samtlige fjes i et sving. Egil plukker opp pistolene deres og holder dem i sjakk. Så ser han på Olaf og Oskar.

Egil

Ring politiet.

Olaf ringer etter snuten.

Olaf

Eh, det er en politimann som trenger no backup i Trondheim sentrum.

Legger så på og ser på Oskar som er like sjokkert og Egil som har situasjonen under kontroll.

Oskar

Hvem *faen* er han der?

Egil

Egil Hansen, Oslopolitiet. Har fulgt med på dere hele veien. Er det noe jeg hater, så er det MC – folk som denne gjengen her, kona mi og ikke minst denne forpulte drittetaten. Etter dette legger jeg opp.

Oskar og Olaf ser spørrende på hverandre.

Olaf

Eh...Kan vi gå nå? Vi har noe viktig vi må gjøre.

Egil

Ja, men få mobilnumrene deres, skriv dem ned. Trenger kontakt med dere for å få deres vitneforklaring senere. Det er også et par andre ting jeg vil klargjøre med dere, bl.a. en stjålet bil i Melhus. Vi snakkes.

Oskar og Olaf skriver ned numrene sine og overrekker de til Egil. Politisirenene kommer nærmere og nærmere. Oskar og Olaf går vekk og i retning leiligheten til Linda.

49. Scene. EXT. Trondheim sentrum. Kveldstid.

De haster av gårde ned gaten, for å kontakte Linda. Olaf fikser sveisen og gleder seg til å møte Linda igjen og fantaserer om at han kliner med henne og erklærer sin kjærlighet, da hun erklærer sin. Han går med et brett smil om munnen, da han er overbevist om at det kom til å bli Linda og han igjen.

50. Scene. INT. Leiligheten til Linda (Olaf drømmesekvens). Olaf, Oskar og Linda. Dagtid

Olaf stormer inn i leiligheten til Linda i åpen skjorte, mens håret hans blafrer i vinden. Hun er lett kledd og faller ned i armene hans.

Linda

Å Olaf. Takk for at du reddet livet mitt.

Olaf

Det var det minste jeg kunne gjøre.

Olaf tar tak i Linda å begynner og kline lidenskapelig med henne som ikke nøler med å kysse han tilbake.

Linda

Olaf, det har alltid vært oss. Kom igjen å ta meg hardt.

Fantasien blir avbrutt av Oskar som klapper Olaf på skulderen. Tilbake på gaten Olaf og Oskar går på.

51. Scene. EXT. Trondheim sentrum. Olaf og Oskar. kveldstid

Olaf og Oskar går i retning leiligheten til Linda. Olaf fikser så godt han kan på sveisen og går med et forventningsfullt smil. Oskar ser på han oppgitt.

Oskar

Tør ikke engang tenke på hva det er som skjer inni det lille dophue ditt nå as.

52. Scene. INT. Leiligheten til Linda. Olaf, Oskar, Linda og Dusj-Nisse. kveldstid

Olaf hamrer hardt på døra til Linda for å skremme henne litt. Hun åpner nølende og blir glad når hun ser at det er Oskar og Olaf. Oskar henger i bakgrunn med en oppgitt mine, mens Olaf er kjempepositiv.

Olaf

Nå skylder du oss en, for den kjempetjenesten der. Hehe.

Linda og Olaf ler, og hun inviterer dem inn med hendene. Oskar følger uengasjert etter og uttrykker at han hater tanken på at de skal være der en stund, før de reiser hjemover.

Linda

Hvordan gikk kjøreturen opp?

Olaf

Interessant. Du trenger ikke stresse mer nå lenger.

Linda

Å herregud, dere aner ikke hvor *stoka* jeg er for dette. Shit lissom.

Plutselig kommer en kjekkas (Dusj-Nisse) ut til stuen fra badet, med bare et håndkle surret rundt livet. Han steller seg bak Linda og holde henne. Han begynner å kline lidenskapelig med henne, foran Olaf og Oskar. Olaf går fra å ha et engasjert smil til å sakte men sikkert få en relativt mer usikker mine. Han blir bra forvirra og ser på Oskar som sliter med å ikke le seg i hjel.

Linda

Hei. Hils på Olaf og Oskar, de har virkelig vært noen helter i dag og hjulpet meg med noe pes jeg har stressa med. Olaf er en kjempegod venn fra Oslo.

Fyren sier ingenting, men gir et arrogant nikk opp med hodet og et sleskete smil mot Olaf. Olaf ser fortvilet ut. Oskar mimer *kjempegod venn*, mens han ser på Olaf. Olaf ser for seg at Linda har sex med denne fyren og at de begge ler av Olaf mens de holder på.

Linda

Hvor lenge blir dere?

Olaf

Eh, vi drar vel hjemover med første bussen, har noen ting vi må få fiksa i Oslo

Linda ser bekymret på Olaf.

Linda

Er det noe galt eller?

Oskar gjør seg klar til å ta over samtalen ved å se på Linda besvarende.

Oskar

Neida, han har bare herpa bilen til sjefen sin og *fucka* han over i forhold til å ikke holde jobbløftene sine, det ordner seg nok *skarru se*.

53. Scene. EXT. Langs veien tilbake til Oslo på bussen. Olaf og Oskar. Natt.

Begge to sitter bare og stirrer ut i luften. Ingen sier noe som helst. Oskar sitter og sjekker ut en ganske heit jente som sitter et par rader foran dem på bussen. Olaf sitter og ser bittert ut av vinduet.

Oskar

Hvor lenge har vi den stoppen etterpå?

Olaf himler med øya og velger å ikke svare.

Oskar

Faen as Olaf, du trenger skikkelig ligg as. Jeg veit i hvert fall at jeg trenger det.

Oskar holder et pornoblikk i retning jenta foran, mens han sier det.

End Credits.

THE END.

Vedlegg X: CD-ROM

Nedenfor er det limt på en folder med CD-ROM. Diskens inneholder promo/trailer i .mov-format, plakat i PNG, og hele rapporten i PDF-format.